

UC-NRLF

B 3 943 919

ginn einer neuen Seite an. Die Zeilen der Handschrift konnten nicht wiedergegeben werden, ebensowenig Absätze und Zwischenräume innerhalb der Zeilen, ausgerückte grosse Anfangsbuchstaben und dergleichen. Auch die Interpunction mussten wir bei der Collationirung übergehen; da es aber unthunlich erschien, den Text ohne jede Interpunction abzudrucken, so wurde, in Anlehnung an den Gebrauch der Handschrift (s. o. S. XXII), am Schluss der Sätze und je nach Bedürfniss auch sonst ein einfacher Punkt angewandt. Die Abkürzungen sind, mit wenigen Ausnahmen, aufgelöst gegeben. Mc 15, 34 bietet die Handschrift *λαῖμα*, wofür nicht wohl *λαρμα* gedruckt werden konnte, und der Name *δαδ* kommt ausgeschrieben überhaupt nicht vor. Hinsichtlich der Correcturen ist zu bemerken, dass diese nicht nur da im Texte gegeben sind, wo es sich um Verbesserung von Schreibfehlern handelt, sondern überall. Es erschien um so mehr geboten, sich hierfür zu entscheiden, als in mehreren Fällen die ursprüngliche Lesart mit völliger Sicherheit nicht mehr zu erkennen war. Man wird daher bei Benutzung des Textes die unter demselben befindlichen Noten stets im Auge zu behalten haben, um sicher zu sein, dass man nicht eine nachträglich — wenn auch von erster Hand (s. o. S. LI) — eingetragene Lesart für die ursprüngliche hält. Die Zahl derjenigen Fälle, wo wir der handschriftlichen Lesart nicht ganz sicher sind, ist eine sehr geringe. Mt 2, 10 ist *αστερα* gedruckt. Es bleibt aber zweifelhaft, ob die Handschrift nicht *αστερᾱ* bietet. Mc 11, 15 beruht das *ἐξεχεν* vielleicht auf einem Versehen. In der bei der Collationirung benutzten Theile'schen Ausgabe fehlte das Wort; e wurde hinzugefügt, das auffallende *σ* aber nicht ausdrücklich, wie sonst in ähnlichen Fällen, durch ein ‚sic‘ markirt. Unsicher ist auch das *οτε* Mc 14, 50. Es fehlt ebenfalls bei Theile und entbehrt in der Collation einer Bezeichnung als Schreibfehler. Aehnlich verhält es sich Mc 15, 24. Hier bot Theile *διαμεριζονται*; das *ai* wurde durch *o* ersetzt, das *a* in *δια* blieb unberührt.

DIE EVANGELIEN

DES

MATTHAEUS UND DES MARCUS

AUS DEM

CODEX PURPUREUS ROSSANENSIS.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΕΟΝ

I. Βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαδ υιου αβρααμ·
²αβρααμ γεννησεν τον ισαακ· ισαακ δε γεννησεν τον ιακωβ·
 ιακωβ δε γεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου·
³ιουδας δε γεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ·
 φαρεσ δε γεννησεν τον εσρωμ· εσρωμ δε γεννησεν τον αραμ·
⁴αραμ δε γεννησεν τον αμιναδαβ· αμιναδαβ δε γεννησεν τον
 ραασσων· ραασσων δε γεννησεν τον σαλμων· ⁵σαλμων δε γεν-
 νησεν τον βοοζ εκ της ρηχαβ· βοοζ δε γεννησεν τον ωβηδ
 εκ της ρουθ· ωβηδ δε γεννησεν τον ιεσσα· || ⁶ιεσσα δε γεν-
 νησεν τον δαδ τον βασιλει· δαδ δε ο βασιλεις γεννησεν τον
 σολομωντα εκ της του ουριου· ⁷σολομων δε γεννησεν τον ρο-
 βοαμ· ροβοαμ δε γεννησεν τον αβια· αβια δε γεννησεν τον
 ασα· ⁸ασα δε γεννησεν τον ιωσαφατ· ιωσαφατ δε γεννησεν
 τον ιωραμ· ιωραμ δε γεννησεν τον οζιαν· ⁹οζιας δε γεννησεν
 τον ιωαθαμ· ιωαθαμ δε γεννησεν τον αχαζ· αχαζ δε γεννησεν
 τον εξεκιαν· ¹⁰εξεκιας δε γεννησεν τον μανασσην· μανασσης
 δε γεννησεν τον αμων· αμων δε γεννησεν τον ιωσιαν·
¹¹ιωσιας δε γεν- || νησεν τον ιωακιμ· ιωακιμ δε γεννησεν τον
 ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικησιας βαβυ-
 λωνος· ¹²μετα δε την μετοικησιαν βαβυλωνος ιεχονιας γεννησεν
 τον σαλαθιηλ· σαλαθιηλ δε γεννησεν τον ζορομβαβελ· ¹³ζορομ-
 βαβελ δε γεννησεν τον αβιουδ· αβιουδ δε γεννησεν τον ελιακιμ·
 ελιακειμ δε γεννησεν τον αζωρ· ¹⁴αζωρ δε γεννησεν τον
 σαδωκ· σαδωκ δε γεννησεν τον αχιν· αχιν δε γεννησεν τον
 ελιουδ· ¹⁵ελιουδ δε γεννησεν τον ελεαζαρ· ελεαζαρ δε γεν-

νήσεν τον ματθαν· ματθαν δε εγενη- || σεν τον ιακωβ· ¹⁶ιακωβ δε εγεννήσεν τον ιωσήφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννήθη ιησους ο λεγομενος χριστος· ¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαδ γενεαι δεκατεσσερες και απο δαδ εως της μετοιχησιας βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσερες και απο της μετοιχησιας βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσερες· ¹⁸του δε ιησου χριστου η γενεσις ουτως ην· μηστευθεισης γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσήφ πρω η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου· ¹⁹ιωσήφ δε ο ανηρ αυτης ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδει- || γματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην· ²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμηθηεντος ιδον αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων· ιωσήφ υιος δαδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου· το γαρ εν αυτη γεννηθηεν εκ πνευματος εστιν αγιου· ²¹τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν· αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων· ²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος· ²³ιδον η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομε- || νον μεθ ημων ο θεος· ²⁴διεγερωθεις δε ο ιωσήφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου· ²⁵και ουκ εγνωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον· και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν·

II. Του δε ιησου γεννηθηεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα λεγοντες· ²που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων· ιδομεν γαρ τον αστερα αυτου εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω· ³ακουσας || δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα η ιεροσολυμα μετ αυτου· ⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και τους γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γεννεται· ⁵οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας· ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου· ⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα· εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανι τον λαον μου τον ισραηλ· ⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας

τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου
 αστερος· και πεμφας αυτους εις βηθλεεμ || ειπεν· πορευθεντες
 εξετασατε ακριβως περι του παιδιου· επαν δε ευρητε απαγγει-
 λατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω· ⁹οι δε ακου-
 σαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ιδον
 εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην
 το παιδιον· ¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην
 σφοδρα· ¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ιδον το παιδιον μετα
 μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω
 και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν || αυτω
 δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρραν· ¹²και χρηματισθεντες
 κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχω-
 ρησαν εις την χωραν εαυτων· ¹³ανεχωρησαντων δε αυτων
 ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων· εγερ-
 θεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις
 αιγυπτον και ισθαι εκει εως αν ειπω σοι· μελλει γαρ ηρωδης
 ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο· ¹⁴ο δε εγερθεις παρε-
 λαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν
 εις αιγυπτον· ¹⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρω- || δου· ινα
 πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος·
 εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου· ¹⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι
 ενεπεχθη υπο των μαγων εθυμωθη λειαν και αποστείλας ανει-
 λεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασι τοις
 οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον
 ηκριβωσεν παρα των μαγων· ¹⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο
 ιερεμιου του προφητου λεγοντος· ¹⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη
 θρηνος και κλαιθμος και οδυρμος πολυς· ραχηλ κλαιουσα τα
 τεκνα αυτης || και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ ειδον·
¹⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται
 κατ οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰λεγων· εγερθεις παραλαβε
 το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ·
 τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου· ²¹ο δε
 εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν
 εις γην ισραηλ· ²²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει της ιου-
 δαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη απελθην εκει·
 χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλι-

λαιας· ²³ και ελθων || κατοικήσεν εἰς πόλιν λεγομένην ναζαρεθ·
 ὥπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι ναζωραῖος
 κληθήσεται·

III. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπ-
 τιστὴς κηρυσσὼν ἐν τῇ ἐρημῷ τῆς ἰουδαίας ² και λεγὼν· μετα-
 νοεῖτε ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ³ οὗτος γὰρ ἐστὶν
 ὁ ρηθὲς ὑπὸ ἡσαίου τοῦ προφήτου λεγόντος· φωνὴ βοῶντος
 ἐν τῇ ἐρημῷ· ἐτοιμασατέ τὴν ὁδὸν κυρίου ἐνθείας ποιεῖτε τὰς
 τρίβους αὐτοῦ· ⁴ αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης εἶχεν τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ
 ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερ- || ματίνην περὶ τὴν ὀσφύν
 αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἀγρίου· ⁵ τότε
 ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ ἰουδαία καὶ
 πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ ἰορδάνου· ⁶ καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορ-
 δάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν·
⁷ ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν σαδδουκαίων καὶ φαρισαίων ἐρχομένους
 ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· γεννημὰτα ἐχιδνῶν τίς
 ὑπεδείξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς· ⁸ ποιήσατε
 οὖν καρπὸν ἁγίων τῆς μετανοίας ⁹ καὶ μὴ δοξῆτε λέγειν ἐν
 ἑαυτοῖς· πατέρα ἐχομεν τὸν || ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται
 ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ ἀβραάμ· ¹⁰ ἤδη
 δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· παν οὖν
 δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκοπτεται καὶ εἰς πῦρ βαλ-
 λεται· ¹¹ ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετανοίαν· ὁ δὲ
 ὀπίσω μου ἐρχομένος ἰσχυρότερός μου ἐστὶν οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς
 τα ὑποδηματὰ βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι
 ἁγίῳ καὶ πύρι· ¹² οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακα-
 θαρίει τὴν αλώναν αὐτοῦ καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν
 ἀποθήκην τὸ || δὲ ἀχυρὸν κατακαύσει πύρι ἀσβεστόν· ¹³ τότε
 παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην πρὸς
 τὸν ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· ¹⁴ ὁ δὲ ἰωάννης διε-
 κώλυεν αὐτὸν λεγὼν· ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι
 καὶ σὺ ἐρχῇ πρὸς με· ¹⁵ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
 αὐτόν· ἀφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι
 πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν· ¹⁶ καὶ βαπτισθεὶς ὁ
 ἰησοῦς ἀνέβη ἐνθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδὼν ἀνέωχθῆσαν
 αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἰδὲν τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον

ὧδε περισσότεραν καὶ ἐρχομενον ἐπ' αὐτον· ¹⁷καὶ ἥ ἰδὼν φωνή ἐκ τῶν οὐρανῶν λεγούσα· οὗτος ἐστίν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδοκῆσα·

IV. Τότε ὁ ἰησοῦς ἀνῆλθῃ εἰς τὴν ἐρημὸν ὑπο τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι ὑπο τοῦ διαβόλου· ²καὶ νηστεισάσ ἡμέρας τεσσερακοντα καὶ νυκτας τεσσερακοντα ὑστερον ἐπιράσεν· ³καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειραζὼν εἶπεν· εἰ υἱὸς εἰ τοῦ θεοῦ εἶπε ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γερνῶνται· ⁴ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· γεγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσται ὁ ἀνθρώπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥηματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ· ⁵τοτε παραλαμβάνει αὐτον ὁ διαβόλος εἰς τὴν ἁγίαν ἥ ἰδὼν αὐτον ἐπὶ τῷ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ ⁶καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἰ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κατω· γεγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγελοῖς αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσὶν σε μηποτε προσκοπῇς πρὸς λίθον τὸν ποδὰ σου· ⁷ἐφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· πάλιν γεγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κυρίον τὸν θεόν σου· ⁸πάλιν παραλαμβάνει αὐτον ὁ διαβόλος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λείαν καὶ δεικνύειν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ⁹καὶ λέγει αὐτῷ· τὰντα σοὶ πάντα δώσω εἰὰ πέσῃς προσκυνήσῃς μοι· ¹⁰τοτε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὑπάγε ἥ σατανα· γεγραπται γὰρ· κυρίον τὸν θεόν σου προσκυνήσῃς καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσῃς· ¹¹τοτε ἀφίησιν αὐτον ὁ διαβόλος καὶ ἰδὼν ἀγγελοὶ προσήλθον καὶ διηκονοῦν αὐτῷ· ¹²ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν· ¹³καὶ καταλιπὼν τὴν ραζαράν ἐλθὼν κατοικήσεν εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθαλάσσιαν ἐν ὄρειοις ζαβουλῶν καὶ νεφθαλεμ· ¹⁴ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπο ἡσαίου τοῦ προφητοῦ λεγόντος· ¹⁵γῆ ζαβουλῶν καὶ γῆ νεφθαλεμ ὁδὸν θαλάσσης περὰν τοῦ ἰορδανοῦ γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ¹⁶ὁ λαὸς ὁ καθ' ἡμέραν ἐν σκοτὶ φῶς ἰδὲν μέγα καὶ τοῖς καθημενοῖς ἐν χῶρᾳ καὶ σκία θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς· ¹⁷ἀπὸ τότε ἡρξάτο ὁ ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε ἡγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ¹⁸περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θαλάσσαν τῆς γαλιλαίας ἰδὲν δύο ἀδελφούς σιμῶνα τὸν λεγόμενον πέτρον καὶ ἀνδρεᾶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ βαλλόντας ἀμφιβλήστρον εἰς τὴν θαλάσσαν· ἦσαν γὰρ ἀδελφοί· ¹⁹καὶ λέγει αὐτοῖς· δευτε ὀπίσω

μου και ποιησω υμας αλειεισ ανθρωπων· ²⁰οι δε ευθεως αφεντεσ τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω· ²¹και προβασ εκει- || θεν ιδεν αλλουσ δυο αδελφουσ ιακωβον τον του ξεβεдайου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ξεβεдайου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοουσ· ²²οι δε ευθεως αφεντεσ το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω· ²³και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταισ συναγωγαϊσ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω· ²⁴και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηγγεκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ || εχοντασ ποικιλαισ νοσοϊσ και βασανοϊσ συνεχομενουσ και δαιμονιζομενουσ και δελτηγιαζομενουσ και παραλυτικουσ και εθεραπειυσεν αυτοουσ· ²⁵και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιασ και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και ιουδαιασ και περαν του ιορδανου·

V. Ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ και καθεισεν αυτοσ αυτου προσελθον αυτω οι μαθηται αυτου· ²και ανοιξασ το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοουσ λεγων· ³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων· ⁴μακαριοι οι πενθουντεσ οτι αυτοι παρακλη- || θησονται· ⁵μακαριοι οι πραεισ οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην· ⁶μακαριοι οι πινωντεσ και διψωντεσ την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται· ⁷μακαριοι οι ελεημονεσ οτι αυτοι ελεηθησονται· ⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται· ⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται· ¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνησ οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων· ¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισουσ υμασ και διωξουσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου· || ¹²χαρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθοσ υμων πολυσ εν τοις ουρανοϊσ· ουτωσ γαρ εδιωξαν τουσ προσητασ τουσ προ υμων· ¹³υμεισ εστε το αλασ της γησ· εαν δε το αλασ μορσθη εν τιμι αλισθησεται· εις ουδεν ισχυει επι ει μη βληθηγια εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων· ¹⁴υμεισ εστε το φωσ του κοσμου· ου δυναται πολισ κρυβηναι επανω ορουσ κειμενη ¹⁵ουδε καιουσιν λυχρον και τιθειασιν αυτον υπο τον

μοδιον· ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχρίαν καὶ λαμπρὰ πασὶν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ· ¹⁶οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὥστε ἰδεῖν ὑμῶν τὰ καλὰ || ἐργὰ καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ¹⁷μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι· ¹⁸ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἰωτα ἐν ἡ μιᾷ κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἕως ἂν πάντα γένηται· ¹⁹ὅς ἐστι οὗτος λῦσι μιᾶς τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους ἐλαχίστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὁ δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ οὕτως μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ²⁰λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ πε- || ρισθεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλείον τῶν γραμμάτων καὶ γραμμάτων οὐ μὴ εἰσελθῇτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ²¹ἠκούσατε ὅτι ἐρρεθίη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φρονεῖσθε ὁ δ' ἂν φρονεῖ ἐνοχὸς ἐστὶ τῇ κριθεῖ· ²²ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ οργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐκτὸς ἐνοχὸς ἐστὶ τῇ κριθεῖ· ὁ δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακα ἐνοχὸς ἐστὶ τῷ συνέδριῳ· ὁ δ' ἂν εἴπῃ μοῖρε ἐνοχὸς ἐστὶ εἰς τὴν γέενναν τοῦ πύρου· ²³ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σὺν ²⁴ἀφες ἐκεῖ τὸ δῶρον || σου ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθαι τῷ ἀδελφῷ σου καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου· ²⁵ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδικῷ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντιδικὸς τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς· ²⁶ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ὀφθαλμὸν σου· ²⁷ἠκούσατε ὅτι ἐρρεθίη· οὐ μοιχεύσεις· ²⁸ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοιχεύει αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ²⁹εἰ δὲ ὁ ο- || φθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκωρδαλίζει σε ἐξέλτε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σου· συμφερεὶ γὰρ σοι ἵνα ἀποληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα σου βληθῇ εἰς γέενναν· ³⁰καὶ εἰ ἡ δεξιὰ χεὶρ σκωρδαλίζει σε ἐκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σου· συμφερεὶ γὰρ

18. προσφῇ] ita in fine lineae codex τῶν syllaba plane omisssa.

σοι ἵνα ἀπολῇται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον το σῶμα σου
βλῇθῃ εἰς γέενναν· ³¹ἐρρεθῇ δὲ ὅτι ὅς εἰαν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτ[ὸν δο]τῶ [αὐτὴ ἀπο]στ[ασίαν·] ³²ἐγ[ὼ δὲ λέ]γω [ὑμῖν
ὅτι] πα[ρὸ ο ἀπο]λύ[ων τὴν] γυ[ναῖκα] αὐτοῦ παρεκτός λόγον
πορνείᾳ ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι καὶ ὅς εἰαν ἀπολελυμένην γαμήσῃ
μοιχεύεται· ³³παλιν ἠκουσάται ὅτι ἐρρεθῇ τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ
ἐπιόρκησεν ἀποδώσει δὲ τῷ κυρίῳ || τοὺς ὅρκους σου· ³⁴ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμοῦσαι ὁλώς· μὴτε ἐν τῷ οὐρανῷ ὅτι θρόνος
ἐστὶν τοῦ θεοῦ ³⁵μὴτε ἐν τῇ γῇ ὅτι ὑποπόδιον ἐστὶν τῶν ποδῶν
αὐτοῦ μὴτε εἰς ἱεροσόλυμα ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βα-
σιλεῶς· ³⁶μὴτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμοσῇς ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τριχὴν λευκὴν ἢ μελαιναν ποιῆσαι· ³⁷ἐστὶ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν
ναὶ ναὶ οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πορνῆρου ἐστὶν·
³⁸ἠκουσατε ὅτι ἐρρεθῇ· σφθαλμοὶ ἀντὶ σφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα
ἀντὶ ὀδόντος· ³⁹ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πορνῆρῳ·
ἀλλ' ὅστις σε ραπίζει εἰς τὴν δεξιὰν διαγόνα || στρέψον αὐτὸ καὶ
τὴν ἀλλήν· ⁴⁰καὶ τῷ θέλοντι σοὶ κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνα
σου λαβεῖν ἀφ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον σου· ⁴¹καὶ ὅστις σε ἀγα-
ρεύσῃ μίλιον ἐν ὑπάγῃ μετ' αὐτοῦ δυο· ⁴²τῷ αἰτοῦντι σε δίδου
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σου διακωιδῆσαι μὴ ἀποστραφεῖς· ⁴³ἠκου-
σατε ὅτι ἐρρεθῇ· ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου καὶ μισήσῃς τὸν
ἐχθρόν σου· ⁴⁴ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν
ὑμᾶς καὶ προσευχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ διω-
κόντων ὑμᾶς· ⁴⁵ὥπως ἂν γενήσθῃ υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τοῦ ἡλίου αὐτοῦ || ἀντιτελλεῖ ἐπὶ πορνῆρου καὶ
ἀγαθοῦ καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίου καὶ ἀδίκου· ⁴⁶εἰαν γὰρ ἀγα-
πήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς τίνα μίσθον ἔχετε· οὐκ καὶ οἱ
τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν· ⁴⁷καὶ εἰαν ἀπάσῃσθε τοὺς φιλοῦς
ὑμῶν μόνον τί περισσὸν ποιεῖτε· οὐκ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ
ποιοῦσιν· ⁴⁸ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τελῖοι ὥς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρα-
νιὸς τελείος ἐστίν·

31. αὐτοῦ δότω — ἀπολ. τὴν γυναῖκα] omnia haec propter homoeoteleuton ommissa et in margine adiecta erant. sed litterae uncinis inclusae a bibliopego abscisae sunt.

VI. Προσεχέτε δε την ελεημοσύνην υμών μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θαυθηναι αυτοις· ει δε μηγεμισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμών τω εν τοις ουρανοις· ²οταν ουν ποιεισθε- || λημοσύνην μη σαλισησθε εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουνσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις ρυμiais οπως δοξιωθωσιν επο των ανθρωπων· αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων· ³σου δε ποιουντος ελεημοσύνην μη γρωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴οπως η σου η ελεημοσύνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτω αποδωσθ σοι εν τω φανερω· ⁵και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται· οτι φιλουνσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνiais των πλατειων εστοιτες προσευχεσθε οπως αφ θανωσιν τοις ανθρωποις· || αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων· ⁶ου δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον και κλεισας την θυραν σου προσευξε τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτω αποδωσθ σοι εν τω φανερω· ⁷προσευχομενοι δε μη βαιτολογησθε ωσπερ οι εθνικοι· δοκουνσιν γαρ οτι εν τη πολλολογια αυτων εισακουσθησονται· ⁸μη ουν ομοιωσθε αυτοις· οιδεν γαρ ο πατηρ υμών ων χρεια εχετε πτω των υμων αιτησαι αυτον· ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις· πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα || σου· ¹⁰ελθτω η βασιλεια σου· γεννηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι γης· ¹¹τον ερτον ημών τον επιουσιον δος ημιν σημερον· ¹²και αφες ημιν τα σφειλήματα ημών ως και ημεις αφιομεν τοις σφιλεταις ημών· ¹³και μη εισεγγησ ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου· οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην· ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτώματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμών ο ουρανιος· ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτώματα αυτων ουδε ο πατηρ υμών αφησει τα παραπτώματα υμών· ¹⁶οταν δε νηστειν- || ετε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκευθιστοι· αφαιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες· αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων· ¹⁷ου δε νηστειων αλιψε σου την κεφαλην και το προσωπον σου νυψε ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις

νηστευων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ
 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδοσὴ σοί· ¹⁹μὴ θησαυρίζετε
 ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου σῆς καὶ βρώσις αφανίζει
 καὶ ὅπου κλέπται διορνέουσιν καὶ κλέπτουσιν· ²⁰θησαυρίζετε
 δὲ ὑμῖν || θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις
 αφανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορνέουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν·
²¹ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία
 ὑμῶν· ²²ὁ λυχρὸς τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· εἰν οὖν ὁ
 ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου φωτινον ἐστὶ·
²³εἰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πορνῆρος ἢ ὅλον τὸ σῶμα σου σκο-
 τινον ἐστὶ· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτὸς ἐστὶν τὸ σκοτὸς
 ποσόν· ²⁴οὐδὲς δύναται δοῦν κυριοῖς δουλεῦν· εἰ γὰρ τὸν
 ἐνὰ μισθῇ καὶ τὸν ἑτερον ἀγαπήσῃ ἢ ἐνὸς ἀνθεξέται καὶ τὸν
 ἑτερον καταφρονησῇ· || οὐ δύνασθαι θεῷ δουλεῖν καὶ μαμωνᾶ·
²⁵διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνατε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τι φαγήτε
 καὶ τι πῖντε μῆδε τῷ σώματι ὑμῶν τι ἐνδύσθητε· οὐχὶ ἡ ψυ-
 χὴ πλείον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐνδύματος·
²⁶ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπιροῦσιν οὐδὲ
 θεριζοῦσιν οὐδὲ σενεγόνουσιν εἰς ἀποθνήσκω καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ
 οὐρανίος τρεφεῖ αὐτὰ· οὐχ ὑμεῖς μαλλον διαφερετε αὐτῶν·
²⁷τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλί-
 κίαν αὐτοῦ πηχυν ἐνὰ· ²⁸καὶ περὶ ἐνδύματος τι μεριμνατε·
 καταμαθετε τὰ κρι- || νὰ τοῦ ἀγροῦ πῶς ἀνθάει· οὐ κοπία οὐδὲ
 νῆθει· ²⁹λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ σολομών ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ
 περιεβαλετο ὥς ἐν τούτων· ³⁰εἰ δὲ τὸν χορτὸν τοῦ ἀγροῦ ση-
 μερον οὕτω καὶ αὐρίων εἰς κλίβανον βαλλομενον ὁ θεὸς οὕτω
 ἀμφιερνεσιν οὐ πολλῷ μαλλον ὑμᾶς ὀλιγοπίστοι· ³¹μὴ οὖν με-
 रिμνησῇτε λέγοντες τι φαγομεν ἢ τι πιομεν ἢ τι περιβαλομεθα·
³²ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἐθνή ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν
 ὁ οὐρανίος ὅτι χρῆζετε τούτῳ ἀπ' αὐτῶν· ³³ζητεῖτε δὲ πρῶτον
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα
 παρ- || τα προστεθήσεται ὑμῖν· ³⁴μὴ οὖν μεριμνησῇτε εἰς τὴν
 αὐρίων· ἢ γὰρ αὐρίων μεριμνήσῃ τα ἐκτὸς· ἀρκετον τῇ ἡμέρᾳ
 ἢ κακία αὐτῆς·

19. θησαυρίζετε κτλ] ριζέτε ὑμῖν θησαν bis scriptum, sed priore loco partim erasum, partim asteriscis superpositis improbatum.

VII. *Μη κρινετε να μη κριθητε·* ² *ἐν ὧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθαι καὶ ἐν ὧ μέτρῳ μέτρετε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν·* ³ *τί θε βλέπεις τὸ καρποῦ τοῦ ἐν τῷ οφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὄσῳ οφθαλμοῦ σου κατανοεῖς·* ⁴ *ἡ πῶς εἰσεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἀφ᾽ ἐκβαλὼν τὸν καρποῦ ἐκ τοῦ οφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ οφθαλμῷ σου·* ⁵ *ὑποκρίτα ἐκβαλεῖ πρῶτον τὴν δοκὸν* || *ἐκ τοῦ οφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψει ἐκβαλεῖν τὸν καρποῦ τοῦ ἐν τῷ οφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·* ⁶ *μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κύνεσιν μηδὲ βαλῇτε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων μηποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ρηξουσὶν ὑμᾶς·* ⁷ *αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοίγεται ὑμῖν·* ⁸ *πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τὸ κρούοντι ἀνοίγεται·* ⁹ *ἡ τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος ὃν εἰς αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ·* ¹⁰ *καὶ εἰς ἐχθρὸν* || *αἰτήσῃ μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ·* ¹¹ *εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ἐπαρχοῦντες οἰδατε δομὰ ἀγαθὰ δίδομαι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μάλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν·* ¹² *πάντα οὖν ὅσα εἰς θέλητε νὰ ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται·* ¹³ *εἰσελθατε διὰ τῆς στενῆς πυλῆς ὅτι πλατεία ἡ πύλη καὶ εὐρυχωρὸς ἡ ὁδὸς ἡ ἀπαγούσα εἰς τὴν ἀπωλίαν καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι διὰ αὐτῆς·* ¹⁴ *τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπαγούσα* || *εἰς τὴν ζωὴν καὶ ὀλιγοὶ εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν·* ¹⁵ *προσεχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἐρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδυμασίῳ προβάτων ἐσθλῶν δὲ εἰδὼν λίχοι ἠρπάζουσιν·* ¹⁶ *ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθαι αὐτοὺς· μὴτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν ἢ ἀπὸ τριβύλων σῦκα·* ¹⁷ *οὕτως πάντες δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ·* ¹⁸ *οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν·* ¹⁹ *πάντες δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκ-* || *κοπτεταὶ καὶ εἰς πῦρ βαλλεταί·* ²⁰ *ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθαι αὐτοὺς·* ²¹ *οὐ πᾶς ὁ λεγὼν μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλὰ*

ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις· ²²πολλοι εφουδιν μοι εν εκεινη τη ημερα· κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προσφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποηυσαμεν· ²³και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας· αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την αρομιαν· ²⁴πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι γρονημω οστις || οικοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετραν· ²⁵και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσερρηξαν τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν· τεθεμελειωτο γαρ επι την πετραν· ²⁶και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις οικοδομησεν αυτου την οικιαν επι την αμμοιν· ²⁷και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη σφοδρα· ²⁸και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπληссοντο || οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου· ²⁹ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις αυτων·

VIII. Καταβαρτι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι· ²και ιδου λεπρος προσελθων προσεκυρει αυτω λεγων· κυριε εαν θελῃς δυνασαι με καθαρισαι· ³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων· θελω καθαριωθῃτι· και ευθειωσ εκαιθεριωθη αυτου η λεπρα· ⁴και λεγει αυτω ο ιησους· ορα μηδενι ειπῃς αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσερεγγε το δωρον σου ο προσεταξεν μωυση εις μωρτεριων αυτοις· ⁵εισελθοντι δε αυτω εις καιπερ- || ραονμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον ⁶και λεγων· κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικου δεινωσ βασιανιζομενος· ⁷και λεγει αυτω ο ιησους· εγω ελθων θεραπευσω αυτον· ⁸και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη· κυριε ουκ ειμι ικαρος ινα μου υπο την στεγην εισελθῃς· αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησε-

22. δαμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι] omnia haec in ipso textu omissa et in margine suppleta.

24. τουτους in margine additum.

ταί ο παῖς μου· ⁹καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπο ἐξουσίαν ἔχων
 ὑπ ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορεύου καὶ πορευ-
 εται καὶ ἄλλῳ ἐρχοῦ καὶ ἐρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου ποιήσου
 τούτο καὶ ποιεί· ¹⁰ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς ἐθαύμα- || σεν καὶ
 εἶπεν τοῖς ἀκολουθούσιν αὐτῷ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ
 Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν ἠύρον· ¹¹λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπο-
 ἀντιόλουν καὶ δυνάμει ἠξιοῦσιν καὶ ἀνακλείθησονται μετὰ Ἀβραάμ
 καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ¹²οἱ δὲ υἱοὶ
 τῆς βεβίλειος ἐκβλήθησονται εἰς τὸ σκοτὸς τοῦ ἐξωτερῶν· ἐκεῖ
 ἐστί ὁ κλυθμός καὶ ὁ βρυγμός τῶν ὁδόντων· ¹³καὶ εἶπεν ὁ
 ἰησοῦς τῷ ἐκατονταρχῇ· ὑπάγε καὶ σὺ ἐπίστευσας γενήθητω
 σοι· καὶ ἰαθῇ ὁ παῖς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ ὑπο-
 στρεψάς ὁ ἐκατονταρχὸς εἰς τὸν οἶ- || κόν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἠύρεν αὐτὸν ὑγιαίνοντα· ¹⁴καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
 πέτρον ἰδεῖ τὴν πενθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρετσομένην·
¹⁵καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἤφηκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς
 καὶ ἠγέρθη καὶ δηκίνει αὐτῷ· ¹⁶ὥφειας δὲ γενομένης προσ-
 ἤγγικεν αὐτῷ διαμοιζόμενον πολλοὺς καὶ ἐξεβάλεν τὰ πνεύ-
 ματα ἰσχυρῶς καὶ παντὰς τοὺς κακῶς ἐχόντας ἐθεραπεύσεν·
¹⁷ὁπῶς πληρώθη τὸ ρηθεῖν διὰ ἡδαιον τοῦ προσήτου λεγομένου·
 αὐτὸς τὰς ἀσθενίας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν·
¹⁸ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ε- || κελύσεν
 ἀπελθεῖν εἰς τὸ περὰν· ¹⁹καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν
 αὐτῷ· διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶπὼ ἀπερχῇ· ²⁰καὶ λέγει
 αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· αἱ ἀλωπῆκες φωλαίους ἔχουσιν καὶ τὰ πέτεινα
 τοῦ οὐρανοῦ κατασκήνωσιν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει
 πού τὴν κεφαλὴν κλινῇ· ²¹ἑτεροῦ δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 εἶπεν αὐτῷ· κυρίε ἐπιτρέψον μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι
 τὸν πατέρα μου· ²²ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολουθεῖ μοι καὶ
 ἀφ᾽ ἐμοῦ τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκρούς· ²³καὶ ἐμβαι-
 νόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν || αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ· ²⁴καὶ ἰδὼν ὁ ὄχλος μέγας ἐγενετο ἐν τῇ θαλάσσῃ ὥστε
 τὸ πλοῖον κλυπτεῖσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκαθήμενος
²⁵καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγείραν αὐτὸν λέγοντες·
 κυρίε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλυμένα· ²⁶καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δέιλοι
 ἐστέ ὀλιγοπίστοι· τότε ἐγεγρήκει ἐπιτιμησέν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ

θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη· ²⁷οι δε ανθρωποι εθαν-
μασαν λεγοντες· ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η
θαλασσα υπακουουσιν αυτω· ²⁸και ελθοντι αυτω εις το περαν
εις την χωραν των γαδαρηων υπηρ- || τησαν αυτω δυο δαι-
μονιζομενοι εκ των μηνιμων εξερχομενοι χελετοι λειων ωστε
μη ισχυειν τινα διελθειν δια της οδου εκεινης· ²⁹και ιδου
εκραξαν λεγοντες· τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου· ηλθεσ
ωδε προ καιρου βασανισαι ημας· ³⁰ην δε μακραν απ αυτων
αγγελη χοιρων πολλων βοσκομενη· ³¹οι δε δαιμονες παρεκαλουν
αυτον λεγοντες· ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν εισελθειν
εις την αγελην των χοιρων· ³²και ειπεν αυτοις υπαγετε· οι δε
εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων· και ιδου ωρ-
μησεν πα- || σα η αγελη κατα τον κρηνον εις την θαλασσαν και
απεθανον εν τοις υδασι· ³³οι δε βοσκοντες εφγρον και απελθον-
τες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων·
³⁴και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και
ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων·

IX. Και εμβας εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την
ιδιαν πολιν· ²και ιδου προσεσερον αυτω παραλυτικον επι κλει-
νης βεβλημενον· και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω
παραλυτικω· θαρσει τεκνον αφεονται σοι αι αμαρ- || τiai σου·
³και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις· ουτος βλασ-
φημει· ⁴ιδων δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις·
ινατι υμεις ενθυμεισθε ποιηρα εν ταις καρδιας υμων· ⁵τι γαρ
εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεονται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν
εγειρε και περιπατει· ⁶ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος
του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω
παραλυτικω· εγερθεις αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον
οικον σου· ⁷και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου·
⁸ιδοντες δε οι οχλοι εθανμασαν και || εδοξασαν τον θεον
τοις δογμα εξουσιαις τοις ανθρωποις· ⁹και παραγων
ο ιησους εκειθεν ιδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελω-
ριον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω· ακολουθει μοι·
και αναστας ηκολουθησεν αυτω· ¹⁰και εγενετο αυτου ανακειμε-
νου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελ-
θοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου· ¹¹και

ιδοιτε οἱ φαρισαῖοι εἰπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ
 τῶν τελῶνων καὶ αμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ¹²ο
 δὲ ἰησοῦς ἀποκρίσας εἶπεν ἥτοιμα· οὐ χρειαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροί-
 τεσ κτήνου ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχόντες· ¹³πορεύθεντες δὲ μαθεῖτε τι
 ἐστίν· ἐλεῶν θέλω καὶ οὐσίαν· οὐ γὰρ ἠλθὼν καλεῖσαι δικαίους
 ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς· ¹⁴τότε προσερχόνται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωαν-
 νὸν λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ
 οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν· ¹⁵καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς·
 μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφωνοῦ πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν
 ἐστὶν ὁ νυμφίος· ἐλευσονται δὲ ἡμέραι ὅτις ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
 ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσιν· ¹⁶οὐδεὶς δὲ ἐπιβαλλεί ἐπι-
 βλήμα ῥακὸς α- ἥ ἄρα φων ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· ῥεῖ γὰρ τὸ πλη-
 ροῦμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται· ¹⁷οὐδὲ
 βάλλουσιν οἶνον νεῖον εἰς ἀσκὸς παλαιὸς· εἰ δὲ μὴγε ρηγνυ-
 νται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνονται· ἀλ-
 λά βάλλουσιν οἶνον νεῖον εἰς ἀσκὸς καινόν καὶ ἀμφοτέροις ὠφελ-
 τηροῦνται· ¹⁸ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἀρχῶν εἰσελ-
 θὼν προσεκύρει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἀρτί ἐτελευ-
 τήσεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπιθεσ τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτήν καὶ ζήσεται·
¹⁹καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολουθήσεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ· ²⁰καὶ ἰδοὺ ἥ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἐτὴ προσελθούσα
 ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ²¹εἶπεν
 γὰρ ἐν ἑαυτῇ· εἰ μόνον ἄψομαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι·
²²ὁ δὲ ἰησοῦς στραφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν· θάρσει θυγάτηρ
 ἡ πίστις σου σέσωκεν σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
 ἐκείνης· ²³καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχόντος καὶ
 ἰδὼν τοὺς ἀνήλικας καὶ τὸν ὄχλον θορυβουμένον εἶπεν· ²⁴ἀνα-
 χωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπεθάρσεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθενδεῖ καὶ κατε-
 γέλων αὐτοὺς· ²⁵ὅτι δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκρατήσεν
 τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγερέθη τὸ κοράσιον· ἥ ²⁶καὶ ἐξῆλθεν ἡ
 ἡγήμη αὐτῇ εἰς ὁλὴν τὴν γῆν ἐκείνην· ²⁷καὶ παρῳγαῖν ἐκείθεν
 τῷ ἰησοῦ ἠκολουθήσας αὐτῷ δύο τυφλοὶ κραζόντες καὶ λέγον-
 τες· ἐλέησον ἡμᾶς ἰησοῦν υἱὲ δαυδ· ²⁸εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς τὴν
 οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς·
²⁹τίστε περὶ ἐμοῦ πιστεύετε ὅτι δύναμις τοῦτο ποιῆσαι· λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κυρίε·

νμων γενηθῆτω ἡμῖν· ³⁰ και ηγεσθησαν αυτων οι οφθαλμοι· και ενεβριμῆσθε αυτοις ο ιησους λεγων· ορατε μηδεις γινωσκειτω· ³¹οι δε εξελθοντες διεφριμῆσαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη· ³²αι· || των δε εξερχομενων ιδου προσηρεγκαν αυτω ανθρωποι κωφον διαμοριζομενοι· ³³και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος· και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες· ουδεποτε εφανε ουτως εν τω ισραηλ· ³⁴οι δε φαρισαιοι ελεγον· εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια· ³⁵και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαῖς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν· ³⁶ιδων δε του οχλου ο ιησους εδπλαγχρισθη περι αυτων οτι ησαν εσχυλ· || μενοι και εριμμενοι ως προβατα μη εχοντα ποιμενα· ³⁷τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου· ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι· ³⁸δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου·

X. Και προσκαλεσάμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν· ²των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα· πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαϊου και ιωαννης ο α· || δελφος αυτου ³φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθεος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββεος ο επικληθεις θαδδαιος ⁴σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισακαριωτης ο και παραδους αυτον· ⁵τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας λεγων· εις οδον εθνων μη απελθῆτε και εις πολιν σαμαριτων μη εισελθῆτε· ⁶πορευεσθε δε πολλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οϊζον ισραηλ· ⁷πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια των ουρανων· ⁸ασθενουντας θεραπενετε || νεκρουςγειρετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε· δωσαναι ελαβετε δωσαναι δοτε· ⁹μη κτηνησθε χρονον μηδε εργον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων· ¹⁰μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μητε υποδηματα μητε ραβδον· αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν· ¹¹εις ην δ ας πολιν η κωμην εισελθῆτε εξετασεται τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μινατε εως αν εξελθῆτε

εξειθέρ· ¹² εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαύσασθε αὐτήν·
¹³ καὶ εἰ μὲν ἡ ἡ οἰκία ἀξία εἰλθατω ἡ εἰρηρὴ ὑμῶν ἐπ' αὐτήν·
 εἰ δὲ μὴ ἡ ἀξία || ἡ εἰρηρὴ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφείτω·
¹⁴ καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξιοῦνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν τοῦ λόγου
 ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε
 τὸν κοριόριον τῶν ποδῶν ὑμῶν· ¹⁵ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότε-
 ρον ἔσται γῇ σόδομων καὶ γομορρᾶς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ
 πόλει ἐκείνῃ· ¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς προβάτα ἐμμέσῳ
 λύκων· γινέσθε οὖν φρονιμοὶ ὡς οἱ σφειδὲς καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ
 περιστεραὶ· ¹⁷ προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδιδόνουσιν
 γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν || ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μιστι-
 γώσουσιν ὑμᾶς ¹⁸ καὶ ἐπὶ ἡγεμονίας δὲ καὶ βασιλείας ἀχθήσεσθε
 ἐν ἐμοὶ εἰς μαρτυρίαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ¹⁹ ὅταν δὲ
 παραδιδόνουσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τι λαλήσητε· δοθί-
 σεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τι λαλήσητε· ²⁰ οὐ γὰρ ὑμεῖς
 εἴτε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλῶν
 ἐν ὑμῖν· ²¹ παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ
 πατὴρ τέκνον καὶ ἐπαραστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανα-
 τώσουσιν αὐτούς· ²² καὶ ἐσέσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
 τὸ ὄνομα μου· ὁ || δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται·
²³ ὅταν δὲ διώκουσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φευγετε εἰς τὴν
 ἀλλήν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν οὐ μὴ τελευτήσητε τὰς πόλεις τοῦ
 Ἰσραὴλ ἕως ἂν εἰλθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ²⁴ οὐκ ἔστιν μαθητὴς
 ὑπερ τῶν διδασκαλῶν οὐδὲ δούλος ὑπερ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ²⁵ ἀρ-
 κέτον τῷ μαθητῇ ἵνα γεννηταὶ ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ
 δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσποτὴν βεελξέβουλ
 ἐπεκαλεσάτο ποῶς μαλλὼν τοὺς οἰκιακούς αὐτοῦ· ²⁶ μὴ οὖν
 φοβηθήτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ζεκαλνυμένων ὁ οὐκ ἀπο-
 κάλυφθῆσεται καὶ || κρυπτοὶ ὁ οὐ γινώσκῃσεται· ²⁷ ὁ λέγω ὑμῖν
 ἐν τῇ σκοτίᾳ εἰπάτε ἐν τῷ φωτί καὶ ὁ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε
 κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων· ²⁸ καὶ μὴ φοβηθήτε ἀπὸ τῶν ἀπο-
 κτεννόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ θανατῶσαι ἀποκτείναν·
 γδῶβηθήτε δὲ μαλλὼν τοῦ θανατῶντος καὶ ψυχῇ καὶ σῶμα ἀπο-
 λέσθαι ἐν γεννῇ· ²⁹ οὐχὶ δύο στρουθία ἀσδαρίου πωλεῖται· καὶ

19. ὑμῖν sub linea additum.

Texte und Untersuchungen I, 4.

εν εξ αυτων ου πεδεται επι την γην· ανευ του πατρος υμων·
³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν·
³¹ μη ουν φοβεισθε· πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις· ³² πας
 ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσ- || θεν των ανθρωπων
 ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν
 τοις ουρανοις· ³³ οστις δ αν αρνησεται με εμπροσθεν των αν-
 θρωπων αρνησομαι καγω αυτον εμπροσθεν του πατρος μου του
 εν ουρανοις· ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την
 γην· ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχιαραν· ³⁵ ηλθον γαρ
 διχασαι ανθρωπων κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα
 της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης· ³⁶ και
 εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου· ³⁷ ο φιλων πατερα η
 μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος· και ο φιλων υιον η θυ-
 γατερα υπερ εμε ουκ εστιν || μου αξιος· ³⁸ και ος ου λαμβανει
 τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου
 αξιος· ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτον απολεσει αυτην και ο απο-
 λεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ενερχει αυτην· ⁴⁰ ο δεχομε-
 νος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον απο-
 στειλαντα με· ⁴¹ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου
 μισθον προφητου λημψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα
 δικαιου μισθον δικαιου λημψεται· ⁴² και ος εις ποτιση ενι των
 μισρων τουτων ποτηριον ψυχρον μορον εις ονομα || μαθητου
 αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου·

XI. Και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσεων τοις
 δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εξειδεν τον διδιωκειν και ζη-
 ρυσειν εν ταις πολεσιν αυτων· ² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω
 δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμφας δια των μαθητων
 αυτου ³ ειπεν αυτω· ου ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν·
⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις· πορευθευτες απεργειλατε
 ιωαννη α ακουετε και βλεπετε· ⁵ τυφλοι αναβλεπονσιν και χωλοι
 περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακου- || ουν· νε-
 κροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται· ⁶ και μακαριος εστιν
 ος εις μη σκανδαλισθη εν εμοι· ⁷ τουτων δε πορευομενων ηρ-

41. προφητην εις ονομα] his bis scriptis μα προ priore locō erasum
 et φτην εις ονο asteriscis superpositis improbatum.

XI, 5. καθαριζονται] καθαριζονται codex.

ξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου· τι εξηλθατε εἰς
 την ερημον θεασασθαι· καλεισιν εἰς ερημον σαλευνομενον· ἄλλα
 τι εξηλθατε ἰδεῖν· ἀνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματιστοῖς ἡμῶν·
 ἰδοὺ οἱ τα μαλακία φοροῦντες ἐν τοῖς οἰκοῖς των βασιλειῶν εἰδὶν·
⁹ ἄλλα τι εξηλθατε ἰδεῖν· προφητην· γὰρ λεγὼ ὑμῖν καὶ περισ-
 σότερον προφητῶν· ¹⁰ οὗτος γὰρ ἐστὶν περὶ οὗ γεγραπται· ἰδοὺ
 ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἀγγέλόν μου πρὸ προσώπου· || πού σου ὅς κα-
 τασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθεν σου· ¹¹ ἀμὴν λεγὼ ὑμῖν οὐκ
 ἐξηγγεῖται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ἰωαννου τοῦ βαπτισ-
 τοῦ· ὁ δὲ μικροτέρου ἐν τῇ βασιλείᾳ των οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ
 ἐστίν· ¹² ἀπο δὲ των ἡμερῶν ἰωαννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς ἀρτι
 ἡ βασιλεία των οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιάσεται ἀπαξύνοντιν αὐτήν·
¹³ πάντες γὰρ οἱ προφηταὶ καὶ ὁ νομὸς εἰς ἰωαννου προσεφη-
 τεύσαν· ¹⁴ καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι αὐτὸς ἐστὶν ἡλιασ ὁ μελλῶν
 ἐρχεσθαι· ¹⁵ ὁ ἔχων ὠτα ἀκοῦειν ἀκουέτω· ¹⁶ τινὲ δὲ ὁμοιωσά-
 την γενέσθαι ταύτην· ὁμοία ἐστὶν παῖ- || διοῖς καθημεροῖς ἐν ἀγο-
 ραῖς καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἑτεροῖς αὐτῶν ¹⁷ καὶ λεγούσιν·
 ἡλθὼμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤκησάμεν· ἐθρηνησάμεν ὑμῖν καὶ οὐκ
 ἐχοψάμεν· ¹⁸ ἡλθεν γὰρ ἰωαννης μὴτε ἐσθίειν μὴτε πίνειν καὶ
 λεγούσιν· δαιμονίων ἐχέι· ¹⁹ ἡλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίειν
 καὶ πίνειν καὶ λεγούσιν· ἰδοὺ ἀνθρώπου φαγὸς καὶ οἰνοποτῆς
 τελῶνων φίλος καὶ αμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπο
 των τέκνων αὐτοῦ· ²⁰ τότε ἤρξατο ὁ ἰησους οἰκτιρίζειν τὰς
 πόλεις ἐν αἷς ἐγενοντο αἱ πλείους δυναμεῖς αὐτοῦ ὅτι οὐ μετ-
 ἐνοήσαν· ²¹ οὐαὶ σοὶ χοραζαῖν οὐαὶ σοὶ || βηθσαῖδα· ὅτι εἰ ἐν
 τυρῷ καὶ σιδῶνι ἐγενοντο αἱ δυναμεῖς αἱ γενομεναι ἐν ὑμῖν
 παλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενοήσαν· ²² πλὴν λεγὼ ὑμῖν
 τυρῷ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἐστὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν·
²³ καὶ σὺ καπερναὺμ ἢ εἰς τὸν οὐρανὸν ὑψωθείς εἰς αὐτὸν
 κατεβιβασθῇ· ὅτι εἰ ἐν σοδομοῖς ἐγενοντο αἱ δυναμεῖς αἱ γε-
 νομεναι ἐν σοὶ ἐμερον ἂν μεχρὶ τῆς ἡμέρας· ²⁴ πλὴν λεγὼ ὑμῖν
 ὅτι γῆ σοδομῶν ἀνεκτότερον ἐστὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοὶ.
²⁵ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησους εἶπεν· ἐξομολογού-
 μαι σοὶ πατέρ μου κυρίῃ τοῦ οὐρανοῦ || καὶ τῇ γῇ ὅτι ἀπεκρυψάς

ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα τητοις·
²⁶ και ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοξια εμπροσθεν σου·
²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγι-
 νωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσ-
 κει ει μη ο υιος και ω ειρ βουλεται ο υιος αποκαλυψαι· ²⁸ δευτε
 προς με παρτες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω
 υμας· ²⁹ αφρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι
 πρωος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησεται αναπαυσιν ταις
 ψυχαις υμων· ³⁰ ο γαρ ζυγος μου χρησ- || τος και το φορτιον
 μου ελαφρον εστιν·

XII. Εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν
 δια των οποιμων· οι δε μαθηται αυτου επιρωσιν και ηρξαντο
 τιλλειν σταχνας και εσθιειν· ² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον
 αυτω· ιδου οι μαθηται σου ποιουνσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν
 σαββατω· ³ ο δε ειπεν αυτοις· ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαδ
 οτε επιρωσεν αυτος και οι μετ αυτου· ⁴ πως εισηλθεν εις τον
 οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους
 ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερει-
 σιν μοροις· ⁵ η ουκ ανεγνωτε || εν τω νομω οτι τοις σαββασιν
 οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι
 εισιν· ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε· ⁷ ει δε
 εγνωκατε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδι-
 κωσαι τους αναιτιους· ⁸ κενριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος
 του ανθρωπου· ⁹ και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν εις την
 συναγωγην αυτων· ¹⁰ και ιδου ανθρωπος ην εκει εχων την
 χειρα ξηραν· και επηρωτησαν αυτον λεγοντες· ει εξεστιν τοις
 σαββασιν θεραπευειν· ινα κατηγορησωσιν αυτου· ¹¹ ο δε ειπεν
 αυτοις· τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και
 ειρ εμπεδη τουτο || τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει
 αυτο και εγερει· ¹² πωςω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου·
 ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν· ¹³ τοτε λεγει τω
 ανθρωπω· εκτεινον σου την χειρα· και εξετινεν και απεκα-
 τεσταθη υγιης ως η αλλη· ¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελα-
 βον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν· ¹⁵ ο δε

ιησους γινωσκει αφεχορηγησεν εκειθεν· και ηκολονθησας αυτω οχλοι
 πολλοι και εθεραπευσεν αυτουσ παντας ¹⁶ και επιτιμησεν αυτοις
 ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν· ¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθεν
 υπο ησαιου του προφητου λε- || γοντος· ¹⁸ ιδου ο παις μου
 ον ηρετισα ο αγαπητος μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου·
 θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγ-
 γελει· ¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις
 πλατειαις την φωνην αυτου· ²⁰ καλαμιν συντετριμμενον ου
 κατεαξει και λιρον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβα.. εισ
 ριχος την κρισιν· ²¹ και τω οροματι αυτου εβνη ελπιουσι·
²² τοτε προσηρχθη αυτω διαμοριζομενος τυφλος και κωφος
 και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον κωφον και τυφλον και
 λαλειν και βλέπειν· ²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι λεγον-
 τες· μη- || τι ουτος εστιν ο υιος δαδ· ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακου-
 σαντες ειπον· ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βε-
 λζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων· ²⁵ ειδως δε ο ιησους τας εν-
 θυμησεις αυτων ειπεν αυτοις· πασα βασιλεια μερισθαισα καθ
 εαυτης ερημονται και πασα πολις η οικια μερισθαισα καθ
 εαυτης ου σταθησεται· ²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ
 εαυτον εμερισθη· πως ουκ σταθησεται η βασιλεια αυτου· ²⁷ και
 ει εγω εν βελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τιτι
 εκβαλουσιν· δια τουτο αυτοι υμων || εδονται κριται· ²⁸ ει δε εν
 πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια ορα εφθασεν εφ υμας
 η βασιλεια του θεου· ²⁹ η πως δυναται τις εισελθειν εισ την
 οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου αρπασαι εαν μη πρωτον
 δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση· ³⁰ ο μη
 ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορ-
 πιζει· ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια
 αφεθιγεται τοις ανθρωποις η δε τον πνευματος βλασφημια
 ουκ αφεθιγεται τοις ανθρωποις· ³² και ος εαν ειπη λογον κατα
 του υιου του ανθρωπου αφεθιγεται αυτω· ος δ αν ειπη κατα
 τον πνευματος τον αγιον ουκ αφεθιγεται || αυτω ουτε εν τουντω
 τω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι· ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον

20. εκβα..] vocis huius in margine suppletæ ultimam syllabam bibliopagus abscisit.

26. εαυτον] ο in rasura scriptum.

και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δεινδρον σαπρον
και τον καρπον αυτου σαπρον· εκ γαρ του καρπου το δεινδρον
γινωσκειται· ³¹γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν
ποιηροι οντες· εκ γαρ του περιδουεματος της καρδιας το στομα
λαλει· ³⁵ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει
τα αγαθα και ο ποιηρος ανθρωπος εκ του ποιηρου θησαυρου
προσφερε τα ποιηρα· ³⁶λεγω δε υμιν οτι παν ρημα εργον ο εαν
λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα
κρισεως· ³⁷εκ γαρ των λογων σου δικαιωθησῃ και εκ των
λογων σου καταδικασθησῃ· ³⁸τοτε απεκριθισαν αυτω τινες
των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες· διδασκαλε θελομεν
απο σου σημειον ιδειν· ³⁹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις· γενεα
ποιηρα και μοιχαλεις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθη-
σεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προσηιτου· ⁴⁰ωσπερ γαρ
ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις
νυχτας ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της
γης τρεις ημερας και τρεις νυχτας· ⁴¹ανδρες νυνενειται ανα-
στησονται εν τη κρισει || μετα της γενεας ταυτης και κατακρι-
νουσιν αυτην· οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου
πλειον ιωνα ωδε· ⁴²βασιλιwsα ροτου εγερθησεται εν τη κρισει
μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην· οτι ηλθεν εκ
των περατων της γης ακουσαι την σοφiam σολομωνος και ιδου
πλειον σολομωνος ωδε· ⁴³οταν δε το εκαθαρτον πνευμα εξελθῃ
απο του ανθρωπου διερχεται δι ανδρων τοπων ζητουν ανα-
πανσιν και ουχ ευρισκει· ⁴⁴τοτε λεγει· υποστρεψω εις τον οικον
μου οθεν εξηλθον· και ελθων ευρισκει οχλαζοντα σεδαρωμενον
και κεκοσμημενον· ⁴⁵το- || τε πορευεται και παραλαμβάνει μεθ
εαυτου επτα ετερα πνευματα τα πονηροτερα εαυτου και εισελ-
θοντα κατοικει εκει· και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου
εκεινου χειρονα των πρωτων· ουτως εσται και τη γενεα ταυτη
τη ποιηρα· ⁴⁶ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ
και οι αδελφοι αυτου ιστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι·
¹⁷ειπεν δε τις αυτω· ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω
εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι· ⁴⁸ο δε αποκριθεις ειπεν τω
ειποντι αυτω· τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι μου· ⁴⁹και
εκτεινας την χειρα επι τους μαθητας αυτου ειπεν· || ιδου η

μητηρ μου και οι αδελφοι μου· ⁵⁰οστις γαρ αν ποιησῃ το θελημα του πατρος μου του εν ουρανω ουτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν·

XIII. *Εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν·* ²*και συνεληχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εμβαντα εις πλοιον καθησθαι και πας ο οχλος επι του αγκυραλου ιστηκει·* ³*και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων· ιδου εξηλθεν ο σπειρων τον σπειραι·* ⁴*και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεσφαγεν αυτα·* ⁵*αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ενθως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης·* ⁶*ηλιου δε ανατειλαντος εκανηματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη·* ⁷*αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπριξαν αυτα·* ⁸*αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα·* ⁹*ο εχων ωτα ακουειν ακουετω·* ¹⁰*και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω· διατι εμπαροβολαις λαλεις αυτοις·* ¹¹*ο δε αποκρινθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωραι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται·* ¹²*οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται· οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου·* ¹³*δια τουτο εμπαροβολαις λαλω αυτοις οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν·* ¹⁴*και αναπληρουνται αυτοις η προσηγητια ησων η λεγονσα· ακοη ακουσητε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ειδητε·* ¹⁵*επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τούτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσιν και τους οφθαλμους αυτων εξαμνησαν· μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσω- || σιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεφουσιν και ιασομαι αυτους·* ¹⁶*υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουουσιν·* ¹⁷*αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προσηται και δικαιοι επεθρηνωσαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ιδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν·* ¹⁸*υμεις ουν*

50. οστις] τις supra lineam additum. | ουτος] ο prius in rasura scriptum.

ακουσατε την παραβολην του σπειροῦτος· ¹⁹παντος ακουοῦτος τον λογον της βασιλειας και μη σπυριετος ερχεται ο ποιηρος και αρπαζει το εσπαρμερον εν τη καρδια αυτου· ουτος εστιν ο παρὰ την οδον παρως· || ²⁰ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ || ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθεως μετα χαρας λαμβανων αυτον· ²¹ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν· γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον· ευθὺς σκανδαλιζεται· ²²ο δε εἰς τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον· και ακαρπος γινεται· ²³ο δε επι την καλην γην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων· ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα· || ²⁴αλλην παραβολην παρειθιζεν αυτοις λεγων· ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου· ²⁵εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν· ²⁶οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια· ²⁷προσελθοντες δε οι δουλοι τω οικοδεσποτη ειπον αυτω· κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω· ποθεν ουν εχει τα ζιζανια· ²⁸ο δε εφη αυτοις· εχθρος ανθρωπος τουτο εποησεν· οι δε δουλοι ειπον αυτω· θελεις ουν απελθοντες || συλλεξωμεν αυτα· ²⁹ο δε εφη αυτοις· ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσγητε αμα αυτοις τον σιτον· ³⁰αφετε συνανξαινοδια ιμφοτερα μηχοι του θερισμον· και εν καιρω τον θερισμον ερω τοις θεριστας· συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εἰς δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα· τον δε σιτον συναγαγετε εἰς την αποθηκην μου· ³¹αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις λεγων· ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου· ³²ο μικροτερος μεν εστιν πωτων των σπερματων οτα || δε αξηθη μειζων των λαχων εστιν και γινεται δειδρον ωστε ελθειν τα πετειρα του ουρανου και κατασκηρουν εν τοις κλαδοις αυτου·

27. τα ζιζανια] τα in margine additum.

30. συλλεξατε] συλλαξατε codex.

³³ ἄλλην παραιβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζιζινίῃ ἢ λαβούσᾳ γυνὴ ἐκρυψεν εἰς ἀλεντρον σάτα τρία εἰς οὐ ἐξυμώθη ὁλον· ³⁴ ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν παραιβολαῖς τοῖς ὀχλοῖς χωρὶς δὲ παραιβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ³⁵ ὁποῦ πληρωθῇ τὸ ῥηθεῖν διὰ τοῦ προφητοῦ λεγοῦτος· αἰοῖξω ἐν παραιβολαῖς τὸ στόμα μου ἐρενξομαι κεκρυμμένα ἀποκαταβολῆς κόσμου· ³⁶ τότε || ἀφείψ τὸν ὄχλον ὁ ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λεγοντες· ἡρώων ἡμῖν τὴν παραιβολὴν τῶν ζιζανίων τὸν ἀγρὸν· ³⁷ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπειρὼν τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ³⁸ ὁ δὲ ἀγρὸς ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα οὗτοι εἶδιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ³⁹ ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπειρὰς αὐτὰ ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντελεῖα ἐστὶν τοῦ αἰῶνος· οἱ δὲ θερισταὶ ἀγγελοὶ εἰσιν· ⁴⁰ ὥστερ οὐκ συλλεγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται οὕτως ἐστὶ ἐν || τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ⁴¹ ἀποστέλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκανδαλά καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ανομίαν ⁴² καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν καμίνον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ⁴³ τότε οἱ δίκαιοι ἐκλαμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ὁ ἐχὼν ὥτα ἀκοῦειν ἀκουετω· ⁴⁴ πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν ἀγρῷ ὃν ἐνῶν ἀνθρώπος ἐκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς χάρας αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἐχει πωλεῖ καὶ ἀγορά- || ζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον· ⁴⁵ πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπορῷ ζητοῦντι καλὸν μαργαρίτας· ⁴⁶ ὃς ἐνῶν εἰς πολυτιμὸν μαργαρίτην ἀπελθὼν πεπρακεν πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγοράσεν αὐτόν· ⁴⁷ πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σάκκῃ βλήθεισῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ πικτοῦ γενοῦ σφραγισθῇ· ⁴⁸ ἢ ὅτι ἐπληρώθη ἀναβιβασαντις ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλά εἰς ἀγρία τὰ δὲ σάκτρα ἐξω ἐβαλον· ⁴⁹ οὕτως ἐστὶ ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἐξελεῦσονται οἱ ἀγγελοὶ καὶ ἀφαιροῦσιν || τοὺς πονηροὺς ἐκ

μεσον των δικαιων ⁵⁰ και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος· εκει εσται ο κλωνθος και ο βρυγμος των οδοντων· ⁵¹ λεγει αυτοις ο ιησους· συνηκατε ταυτα παντα· λεγουσιν αυτοι ναι κυριε· ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτοις· δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τη βασιλεια των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια· ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρην εκειθεν· ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληρυσθαι αυτους και λεγειν· ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις· ⁵⁵ ουχ ουτος εστιν ο του τεκτορος υιος· ουχ η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και σιμων και ιουδας· ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι παρ ημων ειδιν· ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα· ⁵⁷ και εσκαρδαλιζοντο εν αυτω· ο δε ιησους ειπεν αυτοις· ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου· ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων·

XIV. Εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης || ο τετραρχης την ακοην ιησου ² και ειπεν τοις παισιν αυτου· ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης· αυτος ηγεσθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω· ³ ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακι δια ηρωδιαδα την γυναικα γιλιππου του αδελφου αυτου· ⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης· ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην· ⁵ και θελων αυτον αποστειναι εφοβηθη των [οχλων] επειδη ως προσητην αυτον ειχον· ⁶ γεγενησιν δε γενομενων του ηρωδου ωρμησατο η θυγατηρ της || ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδι· ⁷ οθεν μετ ορκου ομολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται· ⁸ η δε προβιβασθιας υπο της μητρος αυτης δος μοι γησιν ωδε επι πινακι της μεγαλης ιωαννον τον βαπτιστον· ⁹ και ελπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους σπαρακαμενους εκτελεσειν δοθηναι·

XIV, 5. εφοβηθη τον οχλον] post εφοβηθη voces αυτον αποστειναι ex errore repetitae, sed punctis superpositis improbatae sunt; τον οχλον, in ipso textu omissum, in margine legeretur nisi vocem a nobis uncinis inclusam bibliopegus abscidisset.

¹⁰και πεμφας απεκεφαλαιωσεν τον ιωαννην εν τη φυλακη· ¹¹και ηρεχθη η κειραλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορωσώ και ηρεγκεν τη μητρι αυτης· ¹²και προσελθόντες οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα αυτου και εθαψαν αυτο και ελθον· || τες ανηγ-
γειλαν τω ιησουν· ¹³και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εξειθαι
εν πλοιω εις ερημον τοπων κατ ιδιαν· και ακουσαντες οι οχλοι
ηκολονθησαν αυτω πεζη απο πασων των πολων· ¹⁴και εξελ-
θων ο ιησους ιδεν οχλον πολυν και εσπλαγχνισθη επ αυτοις
και εθεραπεισεν τους κρωστους αυτων· ¹⁵οφιας δε γερομενης
προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες· ερημος εστιν ο
τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν· απολυσον τους οχλους ινα
απελθοντες εις τας κελωσ κομας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα·
¹⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοις· ου χριαν χουνειν απελ· || θειν· δοτε
αυτοις υμεις φαγειν· ¹⁷οι δε λεγουσιν αυτω· ουκ εχομεν ωδε ει
μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας· ¹⁸ο δε ειπεν· φερεται μοι
αυτους ωδε· ¹⁹και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι του
χορτου λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας ανα-
βλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις
μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις· ²⁰και εσθον
πατες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσεον των κλασμα-
των δωδεκα κοφινους πληρεις· ²¹οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες
ωσει πεντακισχειλιοι χωρις γυναικων και || παιδιων· ²²και
ενθεις ηραγκασεν τους μαθητας αυτου ενζηρει εις πλοιον και
προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους·
²³και απολυσας τον οχλον ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσεν-
ξασθαι· οφιας δε γερομενης μορος ην εκει· ²⁴το δε πλοιον ηδη
μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενοι υπο των κυματων· ην
γαρ εναντιος ο ανεμος· ²⁵τεταωτη δε φυλακη της νυκτος ηλθεν
ο ιησους προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης· ²⁶και
ιδοντες αυτον οι μαθηται αυτου επι της θαλασσης περιπατουντα
εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο || του φοβου
εκραξαν· ²⁷ενθεις δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων· θαρσετε
εγω εμι μη φοβεισθε· ²⁸αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν·
κυριε ει συ ει κελευσον με ελθειν προς σε επι τα υδατα· ²⁹ο δε
ειπεν· ελθε· και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περι-
πατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν· ³⁰βλεπων δε τον

αρεμοι ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων· κυριε σωσον με· ³¹ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω· ολιγοπιστε εις τι εδιδασαω· ³²και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο || αρεμος· ³³οι δε εν τω πλοιω προσεκυνησαν αυτω λεγοντες· αληθως θεου υιος ει· ³⁴και διαπερασασαυτες ηλθον επι την γην γεινησαρετ· ³⁵και επιγροντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηγγεγκαν αυτω παρτας τους κακως εχορτας ³⁶και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου· και οσοι ηψαντο διεσωθησαν·

XV. Τότε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες· ²διατι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων· || ου γαρ ριπτοιται τας χειρας αυτων οταν εσθιωσιν· ³ο δε αποκριθεις ειπερ αυτοις· διατι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων· ⁴ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων· τιμα τον πατερα σου και την μητερα και· ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω· ⁵υμεις δε λεγετε· ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι· δωρον ο εω εξ εμου ως εληθης· και ου μη τιμησει τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου· ⁶και ηνερωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων· ⁷εποκριται καλωσ προσφητευσεν περι υμων ησασα λεγων· ⁸εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χιλισιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχι απ εμου· ⁹ματηρ δε σεβορται με διδασκοντες διδασκαλιω ενταλματα ανθρωπων· ¹⁰και προσκαλεσασμενος τον οχλον ειπερ αυτοις· ακουετε και συνιετε· ¹¹ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον· αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματός τουτο κοινοι τον ανθρωπον· ¹²τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω· οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες των λογων εδωκαδελισθησαν· ¹³ο δε αποκριθεις ειπερ αυτοις· πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται· || ¹⁴αφεται αυτους· οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων· τυφλος δε τυφλον εαν

XV, 3. εντολην] inter εντ et ολη rasura trium fere litterarum.

Σ. εγγιζει] correctio obscura in fine; videtur ει ex ο factum.

οδηγη ἀμφοτεροὶ εἰς βοθρὸν ἐμπεδονῆται· ¹⁵ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 πέτρος εἶπεν αὐτῷ· γραῶν ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην· ¹⁶ ὁ
 δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκμὴν καὶ υἱὸς ἄστυγος εὔτε· ¹⁷ οὐπω
 γινώσκετε ὅτι πᾶν τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν
 χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρώρα ἐκβάλλεται· ¹⁸ τα δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ
 τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται κακὰ καὶ οἱ τοὶ ἀν-
 θρώποι· ¹⁹ ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πόνηοι
 φόροι μοιχία πόρνηα ψλοπία ψευδομαρτυρία || βλασφημία·
²⁰ ταῦτα ἐστὶν τὰ κοινούντα τοῖς ἀνθρώποις το δὲ ἀριπτοῖς
 χερεῖν γίγνιν οὐ κοινοὶ τοῖς ἀνθρώποις· ²¹ καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν
 ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μερῇ τυρὸν καὶ σιδῶνος· ²² καὶ
 ἰδὼν γυνὴ χανααῖα ἐξελθούσα ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐκράζει
 λέγουσα· ἐλεῆσον με κυριε νιε δαδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δια-
 μοιρίζεται· ²³ ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες
 οἱ μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπολυσὼν αὐτὴν ὅτι κραεῖ
 ὀπισθεν ἡμῶν· ²⁴ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεσταλὴν εἰ μὴ
 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλὸτα οἴκου ἰσραὴλ· ²⁵ ἡ δὲ ἐλθούσα
 προσεκύνη αὐτῷ || λέγουσα· κυριε βοήθει μοι· ²⁶ ὁ δὲ ἀπο-
 κριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἐστὶν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
 καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ²⁷ ἡ δὲ εἶπεν· ναι κυριε καὶ γὰρ τὰ
 κυνάρια ἐδοθεῖ ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτοντων ἀπὸ τῆς τρά-
 πεζης τῶν κυρίων αὐτῶν· ²⁸ τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῇ· ὦ γυναι μεγάλη σὺν ἡ πίστις· γενήθητω σοὶ ὡς θέλεις·
 καὶ ἰαθῇ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· ²⁹ καὶ μετα-
 βὰς ἐκείθεν ὁ ἰησοῦς ἦλθεν πρὸς τὴν θαλάσσαν τῆς γαλιλαίας
 καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ· ³⁰ καὶ προσῆλθον αὐτῷ
 ὄχλοι πολλοὶ ἐχόντες μεθ' ἐαυ- || τῶν ζωῶντος χωλούς τετράπους
 κυλλούς καὶ ἑτεροὺς πολλούς καὶ ἐρίψαν αὐτοὺς πρὸς τοὺς
 πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐθεραπεύσαν αὐτοὺς· ³¹ ὥστε τοὺς ὄχλους
 θαυμάσια βλέποντας ζωῶντος ἀκούοντας καὶ λαλόντας κυλλοὺς
 ὑγιεῖν καὶ χωλούς περιπατοῦντας καὶ τετράπους βλέποντας· καὶ
 ἐδοξάσαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ· ³² ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος
 τοὺς μαθητάς αὐτῶν εἶπεν· ὁπλᾶσθις ἐπὶ τοὺς ὄχλους ὅτι

16. ἰησοῦς (ἰσ) supra lineam additum.

31. τοὺς ὄχλους] vs vocis τοὺς et οὐς vocis ὄχλους in rasura.

ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμενουσιν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τι φάγωσιν·
καὶ ἀπολυσάαι αὐτοὺς ἡγόμισεν οὐ θέλω μηποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ
ὁδῷ· ³³καὶ λεγούσιν αὐ- || τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποθεν ἡμῖν ἐν
ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι ὥστε χορταῶσαι ὄχλον τοσούτον· ³⁴καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ποσοὺς ἄρτους ἔχετε· οἱ δὲ εἰπον· ἑπτὰ
καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια· ³⁵καὶ ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ
τὴν γῆν· ³⁶καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθυῖδας ἐν-
χαριστήσας ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οἱ δὲ
μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ· ³⁷καὶ ἐφαγον πάντες καὶ ἐχορτασθήσαν καὶ
ἦσαν τοῦ περισσεύοντος τῶν κλάσματος ἑπτὰ σπυριδιας πληρεῖς·
³⁸οἱ δὲ ἐσθίωντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδιῶν· ³⁹καὶ ἀπολυσάας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον
καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια μαγδαλά·

XVI. Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι
πειραζόντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπι-
δειξάαι αὐτοῖς· ²ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γεγομενῆς
λέγετε· ἐνδία πυραζει γὰρ ὁ οὐρανος· ³καὶ πρῶν· σημεῖον χει-
μῶν πυραζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανος· ὑποκριταὶ τὸ μὲν
προσώπου τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν τὰ δὲ σημεῖα τῶν
καρτῶν πῶς οὐ δύνασθε δοκιμαζεῖν· ⁴καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς
εἶπεν· γεγενα πόνηρα καὶ μοιχαλῆς || σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωάννου τοῦ προ-
φήτου· καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν· ⁵καὶ ἐλθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν ἐπελαθόντο ἄρτους λαβεῖν· ⁶ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζυμῆς τῶν
φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων· ⁷οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς
λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβόμεν· ⁸γινούσ δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
τί διαλογίζεσθαι ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγοπίστοι ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβετε·
⁹οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πεντε ἄρτους τῶν πεν-
τακισχελίων καὶ ποσούς κοφίνους ἐ- || λαβετε· ¹⁰οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχελίους καὶ ποσὰς σπυριδιας ἔλαβετε·
¹¹πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἰπον ὑμῖν προσεχεῖν· προσ-
έχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζυμῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
¹²τοτε συνήκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσεχεῖν ἀπὸ τῆς ζυμῆς τοῦ
ἄρτου ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
¹³ἐλθὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μερὴ καισαρίας τῆς φιλίππου

ηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἀν-
 θρώποι εἶναι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ¹⁴οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν
 ἰωάννην τοῦ βαπτιστῆν· ἄλλοι δὲ ἡλίας ἕτεροι δὲ ἱερεῖαι ἢ
 εἶνα || τῶν προφητῶν· ¹⁵λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε
 εἶναι· ¹⁶ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ
 υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ¹⁷καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ· μακάριός εἰ σίμων βαρ ἰωάν· ὅτι σαρξ καὶ αἷμα οὐκ
 ἀπεκαλύψεν σοὶ ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ¹⁸γὰρ
 δὲ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδο-
 μήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ἁδου οὐ κατισχύσουσιν
 αὐτῆς· ¹⁹καὶ ὁσῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἐστὶ δεδεμενόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ ὁ ἐὰν λύσῃ || ἐπὶ γῆς ἐστὶ λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
²⁰τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μὴ δεῖν εἰπῶσιν
 ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἰησοῦς ὁ χριστός· ²¹ἀπο τότε ἠρξάτο ὁ ἰησοῦς
 δεικνύναι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς
 ἱερουσάλημ καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιε-
 ρέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκταθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστῆναι· ²²καὶ προσλαβόμενος αὐτοὺς ὁ πέτρος ἠρξάτο ἐπι-
 τιμαὶν αὐτοὺς λέγων· εἰλωὶς σοὶ κυριε· οὐ μὴ ἐστὶ σοὶ τοῦτο·
²³ὁ δὲ ἐπιστράφεις εἶπεν τῷ πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανά·
 σκαρδαλὸν μου [εἰ] || ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν
 ἀνθρώπων· ²⁴τότε ὁ ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἰ τις
 θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀρατῶ τὸν
 σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ²⁵ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐνέκερ ἔμμεν ἐνρίκει αὐτήν· ²⁶τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος
 εἰς τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ·
 ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ²⁷μέλλει
 γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεσθαι ἐν τῇ δοξῇ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων || αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ
 κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ· ²⁸ἀμὴν λέγω ὑμῖν εἰδὼν τινὲς τῶν ὧδε

23. μου εἰ] ita exeunte pag. 133 in margine codex, nisi quod vocula εἰ
 nunc desideratur; pag. 134 ineunte litterarum εἰ μου erasarum vestigia
 comparent.

ἐδωτων οἱτινες οὐ μὴ γενῶνται θανάτου εἰς ἀν' ἰδῶσιν τοὺς υἱοὺς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχομεν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·

XVII. Καὶ μεθ' ἡμερᾶς ἐξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· ²καὶ μετεμορφωθὴ ἐμπροσθεν αὐτῶν καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥς ὁ ἥλιος τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ἐγενόητο λευκὰ ὥς τὸ φῶς· ³καὶ ἰδοὺ ὡφθησαν αὐτοῖς μωϋσῆς καὶ ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλῶντες· ⁴ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰησοῦ· κυριε καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θελεῖς ποιῶμεν ὧδε τρεῖς σκηνᾶς μίαν σοὶ καὶ μωϋσῇ μίαν καὶ ἡλῖᾳ μίαν· ⁵εἰτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλῃ φωτίνῃ ἐπεσκέασεν αὐτοὺς καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λεγούσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδοκῆσα· αὐτοῦ ἀκούετε· ⁶καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἐπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφοδρὰ· ⁷καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· ἐγεγρθήτε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ⁸παράντες δὲ τοὺς σφθαλμοὺς αὐτῶν οὐκέτι οὐδεὶς ἰδὼν εἰ μὴ ἡ τῶν ἰησοῦν μορφή· ⁹καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα εἰς οὐ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· ¹⁰καὶ ἐπληρωθῶν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τί οὐν οἱ γραμματεῖς λεγούσιν ὅτι ἡλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ¹¹ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἡλίας μὲν ἐρχεται πρῶτος καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· ¹²λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἡλίας ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπεγνώσαν αὐτὸν ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μελλεῖ πάσχειν ὑπ' αὐτῶν· ¹³τότε συνήκων ἡ τῶν μαθητῶν ὅτι περὶ ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ¹⁴καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσήλθεν αὐτῷ ἀνθρώπος γονυπετῶν αὐτὸν· ¹⁵καὶ λέγων· κυριε ἐλέησον μου τὸν υἱόν ὅτι σελήνιαζεται καὶ κακῶς ἔχει· πολλὰ κείς γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλὰκις εἰς τὸ ὕδωρ· ¹⁶καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι· ¹⁷ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη εἰς ποτε εἶδομαι μεθ' ὑμῶν· εἰς ποτε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέρεται μοι αὐτὸν ὧδε· ¹⁸καὶ ἐπετιμήσεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἡ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ πῶς

απο της ωρας εκεινησ· ¹⁹τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησουν και ιδων ειπον· διαιτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εξαλειφαι αυτον·
²⁰ο δε ιησους ειπεν αυτοις· δια την απιστιαν υμων· αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειπε τω ορει τουτω μεταβηθει εντενθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν· ²¹τουτο δε το γερος ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια· ²²ακωστρεγομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους· μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδουσθαι εις χειρας ανθρωπων || ²³και αποκτερουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται· και ελνπηθησας σφοδρα· ²⁴ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραγμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον· ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραγμα· ²⁵λεγει γαρ· και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων· τι σοι δοκει σιμων· οι βασιλεις της γης απο των λαμβανουσιν τελη η κηρσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων· ²⁶λεγει αυτω ο πετρος· απο των αλλοτριων· εφη αυτω ο ιησους· αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι· ||
²⁷να δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις θαλασσαν βαλε αγχιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας το στομα αυτου ερησεις στατηρα· εκεινον λαβωνδος αυτοις αντι εμου και σου·

XVIII. Εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες· τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων·
²και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³και ειπεν· αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γεννησθαι ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων· ⁴οστις ουν ταπινωσει εαυτον || ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων· ⁵και ος εαν δεξηται παιδιον τοιουτο επι τω ονοματι μου εμε δεχεται·
⁶ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε σιγησει αυτω να κρεμασθι μεγος ογκος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθι εν τω πελαγει της θαλασσης·
⁷ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων· αραχη γαρ ελθειν τα σκανδαλα πληρ ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται· ουαι δε η χειρ σου η ο ποδος σου σκανδαλιζει σε εκκοιπον αυτα και βαλε απο σου· καλον || σοι εστιν εισελθειν εις την

ζωην· χολον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας έχοντα βλη-
θηναι εις το πυρ το αιωνιον· ⁹και ει οφθαλμος σου σκανδαλι-
ζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου· καλον σοι εστιν μονοφ-
θαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους έχοντα
βληθηναι εις την γεενναν του πυρος· ¹⁰ορατε μη καταφρονη-
σητε ενος των μικρων τουτων· λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι
αυτων δια παντος βλέπουσιν το προσωπον του πατρος μου του
εν τοις ουρανοις· ¹¹ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το
απολωλος· ¹²τι υμιν δοκει· εαν γενηται || τινι ανθρωπω
εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεις τα ενε-
νηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον·
¹³και εαν γενηται ευριν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαρει επ
αυτω μαλλον η επι τοις εννηκοντα εννεα τοις μη πεπλανη-
μενοις· ¹⁴ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος μου
του εν ουρανοις ινα αποληται εν των μικρων τουτων· ¹⁵εαν
δε αμαρτησῃ εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον
μεταξυ σου και αυτον μονου· εαν σου ακουση εκερδησας τον
αδελφον σου· ¹⁶εαν δε μη ακουση σου παραλα- || βε μετα σεαυ-
του επι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων
σταθῃ παν ρημα· ¹⁷εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια·
εαν δε και της εκκλησιας καταφρονησει εσται σοι ωσπερ ο
εθνικος και ο τελωνης· ¹⁸αμην γαρ λεγω υμιν οσα εαν δησητε
επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε
επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω· ¹⁹παλιν λεγω υμιν
οτι εαν δυο υμων συμφωνησουσιν επι της γης περι παντος
πραγματος ου εαν αιτησονται γενησεται αυτοις παρα του πα-
τρος μου του εν τοις ουρανοις· ²⁰οπου γαρ εισιν || δυο η τρεις
συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων· ²¹τοτε
προσελθων αυτω ο πετρος ειπε· κυριε ποδακισ αμαρτησῃ εις
εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω· εως επτακις· ²²λεγει αυ-
τω ο ιησους· ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντα-
κις επτα· ²³δια τουτο ομοιωθῃ η βασιλεια των ουρανων αν-
θρωπω βασιλει ος ηθελησεν συνταρει λογον μετα των δουλων
αυτου· ²⁴αφξαμενον δε αυτου συνταρειν προσηγγεχθῃ αυτω εις

21. κυριε (κε) in margine additum.

οφιλετηῶ μετρίων ταλαντων· ²⁵μη εχούτος δε αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκελεύσεν αὐτοῦ ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν ἥ γυναικα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀποδοθῆναι· ²⁶πε-
 σών οὖν ὁ δούλος ἐκείνου προσέκυνε αὐτῷ λέγων· κυριε μα-
 κροθυμήσον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα ἀποδώσω σοι· ²⁷ὁ πλάγχθισθεις
 δε ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτοῦ καὶ τὸ δα-
 ρεῖον ἀφῆκεν αὐτῷ· ²⁸ἐξελθὼν δε ὁ δούλος ἐκείνος εὗρεν ἐν-
 τὼν συνδούλων αὐτοῦ ὅς ὠμίλειν αὐτῷ ἐκατόν δηνάρια καὶ
 κρατήσας αὐτὸν ἐπνίγεν λέγων· ἀποδοῦ μοι εἰ τι οφίλεις·
²⁹πεσών οὖν ὁ συνδούλος αὐτοῦ εἰς τοὺς ποδας αὐτοῦ παρε-
 κάλει αὐτοῦ λέγων· μακροθυμήσον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω ἥ σοι·
³⁰ὁ δε οὐκ ἠθέλην ἀλλὰ ἀπελθὼν ἐβάλεν αὐτοῦ εἰς σὺλακην
 ἕως οὗ ἀποδῶ παν τὸ οφίλομενον· ³¹ἰδοῦτε δε οἱ συνδούλοι
 αὐτοῦ τὰ γενομένα ἐλπηθῆσιν σφοδρὰ καὶ ἐλθόντες διεσαφ-
 ῶσαι τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν ἅπαντα τὰ γενομένα· ³²τότε προσκαλε-
 σάμενος αὐτοῦ ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δούλε ποιήρη πα-
 σάν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκα σοι ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· ³³οὐκ
 εἶδεν καὶ ὅτι ἐλθῆσαι τοῦ συνδούλου σου ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλεῆσα·
³⁴καὶ ὀργισθῆς ὁ κύριος αὐτοῦ παρεδωκεν αὐτοῦ τοῖς βασί-
 νισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ παν τὸ οφίλομενον ἥ αὐτῷ· ³⁵οὕτως
 καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ ἐπουράσιος ποιήσει ὑμῖν ἐάν μὴ ἀφῆτε
 ἐκαστὸς τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παρε-
 πτώματα αὐτῶν·

XIX. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτετέλεσεν ὁ ἰησοῦς τούτους τοὺς λόγους του-
 τούς μετήρην ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς
 ἰουδαίας περὶ τοῦ ἰορδάνου· ²καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
 πολλοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ· ³καὶ προσῆλθον αὐτῷ
 φαρισαῖοι περὶ αἰσώοντες αὐτοῦ καὶ λέγοντες· εἰ ἐξεστὶν ἀνθρώπου
 ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ⁴ὁ δε ἀπο-
 κρινθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνεγνώτε ὅτι ὁ ποιῆσας ἀπ' ἀρχῆς
 ἄρσεν ἥ καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ⁵καὶ εἶπεν· ἐρεκεν
 τοῦτο καταλύει ἀνθρώπου τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα
 καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἑσονται οἱ δύο εἰς
 σάρκα μιαν· ⁶ὥστε οὐκετι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία· ὁ οὖν ὁ
 θεὸς συνέζευξεν ἀνθρώπου μὴ χωρίζετω· ⁷λέγουσιν αὐτῷ· τι
 οὖν μωυσῆς ἐνετείλατο ἡμῖν δούνα βιβλίον ἀποστάσιον καὶ

απολυσαι αυτην· ⁸ λεγει αυτοις οτι μωυσῆς προς την σκληρο-
 καρδιαν υμων επετρεφεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ-
 αρχης δε ου γεγονεν ουτως· ⁹ λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυσῃ
 την γυναικα αυτου || μη επι πορνια και γαμησῃ αλλην μοιχεται
 και ο απολελυμενην γαμων μοιχεται· ¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μα-
 θηται αυτου· ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της
 γυναικος ου συμφερει γαμησαι· ¹¹ ο δε ειπεν αυτοις· ου παντες
 χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οis δεδοται· ¹² ειδιν γαρ ενου-
 χοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και ειδιν
 ενουχοι οιτινες ενουχισθησαν υπο των ανθρωπων και ειδιν
 ενουχοι οιτινες ενουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των
 ουρανων· ο δυναμενος χωρειν χωρειτω· ¹³ τοτε προσηρχθησαν
 αυτω παιδια ινα τας || χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται·
 οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις· ¹⁴ ο δε ιησους ειπεν· αφετε
 τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με· των γαρ
 τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων· ¹⁵ και επιθεις αυτοις
 τας χειρας απορενθη εκειθεν· ¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν
 αυτω· διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον· ¹⁷ ο
 δε ειπεν αυτω· τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις
 ο θεος· ει δε θελεις εις την ζωην εισελθειν τηρησον τας εντο-
 λας· ¹⁸ λεγει αυτω ποιας· ο δε ιησους ειπεν· το ου φονευσεις
 ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου || ψευδομαρτυρησεις ¹⁹ τιμα τον
 πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως
 εαυτον· ²⁰ λεγει αυτω ο ρηαισχος· ταυτα πάντα εφυλαξιμην
 εκ νεότητος μου· τι ετι υστερω· ²¹ εση αυτω ο ιησους· ει θελεις
 τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτω-
 χοις και εξεις θησавρον εν ουρανῳ και δευρο ακολουθει μοι·
²² ακουσας δε ο ρηαισχος τον λογον απηλθεν λεπουμενος· ηρ
 γαρ εχων κτηματα πολλα· ²³ ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις
 αυτον· αμην λεγω υμιν οτι δυσκολος πλουσιος εις την βασι-
 λειαν των ουρανων εισελενεσται· || ²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκο-
 πωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιος ραβιδος εισελθειν η
 πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν· ²⁵ ακουσαντες
 δε οι μαθηται εξεπλησθησαν το σφοδρον λεγοντες· τις ορα δυναται

9. και γαμηση αλλην μοιχεται] omnia haec in rasura.

δοθηγῆναι· ²⁶ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις
 τοῦτο ἀδύνατον ἐστὶν παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνάτα·
²⁷τοτε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφηγάμεν
 πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοί· τί ἀρα ἐστὶ ἡμῖν· ²⁸ὁ δὲ ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαν-
 τέσ μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν || καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐπὶ θρόνον δοξῆς αὐτοῦ καθίσεσθαι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
 θρόνων κρινόντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ· ²⁹καὶ πας
 οὗτις ἀφήκερ οἰκίαν ἢ ἀδελφόν ἢ ἀδελφὴν ἢ πατέρα ἢ μητέρα
 ἢ γυναικα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἐρεκερ τοῦ ὀνόματος μου ἐκατοντα-
 πλῖσιονα λήμψεται καὶ ζώῃν αἰώνιον κληρονομήσει· ³⁰πολλοὶ
 δὲ ἐσονται πρῶτοι ἐσχατοὶ καὶ οἱ ἐσχατοὶ πρῶτοι·

XX. Ομοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπου
 οἰκοδεσποτῇ οὗτις ἐξῆλθεν εἰς ἀγρὸν μισθώσασθαι ἐργατὰς εἰς
 τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· ²ὁρμώσωντός δὲ μετὰ || τῶν ἐργατῶν ἐκ
 δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπεστείλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα
 αὐτοῦ· ³καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν ἰδὼν ἄλλον ἐστῶτα ἐν
 τῇ ἀγορᾷ ἀρῶντος· ⁴κακείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
 ἀμπελῶνα μου καὶ ὁ ἐὰν ἡ δικαιοὺς δώσω ὑμῖν· ⁵οἱ δὲ ἀπηλθόν·
 παλιν ἐξελθὼν περὶ ἑκτὴν καὶ ἑνὰ τὴν ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως·
⁶περὶ δὲ τὴν ἐνδεκατὴν ὥραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλον ἐστῶτα
 ἀρῶντος καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί·
⁷λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς·
 ὑπάγετε καὶ ὑ- || μεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα μου καὶ ὁ ἐὰν ἡ δικαιοὺς
 λήμψωθε· ⁸οὕτως δὲ γενομένης λέγει ὁ κενόεις τοῦ ἀμπελῶνος
 τῷ ἐπιτροπῷ αὐτοῦ· καλέσων τοὺς ἐργατὰς καὶ ἀποδοῦς αὐτοῖς
 τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχατῶν ἕως τῶν πρῶτων·
⁹καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκατὴν ὥραν ἐλάβον ἀνα δηνα-
 ριον· ¹⁰ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐρομίσαν ὅτι πλεον λήμ-
 ψονται· καὶ ἐλάβον καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνα δηναριον· ¹¹λαβόντες δὲ
 ἐγογγύζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσποτοῦ ¹²λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ
 ἐσχατοὶ μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἰσοὺς ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας
 τοῖς || βρώτασσι το βάρους τῆς ἡμέρας καὶ τοῖς κενόεισιν· ¹³ὁ δὲ

28. μοι in margine additum. | παλιγγενεσία] παλινγενεσία codex, ita quidem ut a γενεσία nova linea incipiat.

αποκριθεις ειπεν ενι αυτων· εταρε ουκ αδιχω σε· ουχι δηνα-
ριον συνεφωρησα σοι· ¹⁴αρον το σον και υπαγε· θελω δε τουτω
τω εσχατω δουναι ως και σοι· ¹⁵η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο
θελω εν τοις εμοις· η ο σφθαλμος σου ποιησος εστιν οτι εγω
αγαθος εμι· ¹⁶ουτως εδονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρω-
τοι εσχατοι· πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι· ¹⁷και
απαβαιρων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβει τους δωδεκα
μαθητας και ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις· ¹⁸ιδου απαβαι-
νομεν εις ιεροσο· || λυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησε-
ται τοις αρχιερεσιν και γραμματεσιν και κατακρινουσιν αυτον
θανατω ¹⁹και παραδουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπεξαι
και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα εγερθησεται·
²⁰τοτε προσελθεν αυτω η μητηρ των υιων ξεβεδαιον μετα των
υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου· ²¹ο δε
ειπεν αυτη· τι θελεις· η δε λεγει αυτω· ειπε ινα καθισωσιν
ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ εωνων σου
εν τη βασιλεια σου· ²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν· ουκ οιδατε
τι αιτεισθε· δυνασθε || πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν
η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι· λεγουσιν αυτω
δυναμεθα· ²³και λεγει αυτοις· το μεν ποτηριον μου πιεσθε και
το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθαι το δε καθισαι
εκ δεξιων μου και εξ εωνων σου ουκ εστιν εμοι δοναι αλλ ος
ητοιμασται υπο του πατρος μου· ²⁴και ακουσαντες οι δεκα
ιψακωτησαν περι των δυο αδελφων· ²⁵ο δε ιησους προσκαλε-
σαμενος αυτους ειπεν· οιδαται οτι οι αρχοντες των εθρων
κατακυριεουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν || αυ-
των· ²⁶ουχ ουτως εσται εν υμιν· αλλ ος εαν θελη εν υμιν με-
γας γενεσθαι εσται υμων διακονος· ²⁷και ος εαν θελη εν υμιν
ειναι πρωτος εσται υμων δουλος· ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρω-
που ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δοναι την
ψυχην αυτον λυτρον αντι πολλων· ²⁹και εκπορευομενων αυτων
απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτοι οχλος πολυς· ³⁰και ιδου δυο
τηγλοι καθήμενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παρ-
αγει εκραξαν λεγοντες· ελεησον ημας κυριε ιησουν υιε δαδ·

21. δυο] δ videtur erasum; voluitne υιοι absque δυο?

³¹οι δε οχλοι επετιμησαν αυτοις ινα σιωπησουσιν· οι δε μειζον
εκραζον λεγοντες· ελε- || ησον ημας κυριε υιε δαδ· ³²και στας
ο ιησους εφωρησεν αυτους και ειπεν· τι θελετε ποιησω υμιν·
³³λεγουσιν αυτω· κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι·
³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων
και ευθεως απεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν
αυτω·

XXI. Και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθ-
θαγγη προς το ορος των ελαιων τοτε απεστειλεν ο ιησους δυο
μαθητας ²λεγων αυτοις· πορευθητε εις την κομην την απ-
εραντι υμων και ευθεως ευρησεται ορον δεδεμενιν και πωλον
μετ αυτης· λυσαντες αγαγετε μοι· ³και εαν τις υμιν || ειπη τι
ερεите οτι ο κυριος αυτων χρειαν χει· ευθεως δε αποστέλλει
αυτους· ⁴τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια
του προφητου λεγοντος· ⁵ειπατε τη θυγατρι σιων· ιδου ο βασι-
λευς σου ερχεται σοι πραος και επιβεβηκως επι ορον και πω-
λον υιον υποζυγιον· ⁶πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαν-
τες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ηγαγον την ορον και
τον πωλον και επεθηκαν επαρω αυτων τα ιματια αυτων και
εκαθισεν επαρω αυτων· ⁸ο δε πλιςτος οχλος εστρωσαν εαυτων
τα ιματια εν τη οδω κλλοι δε εκοπτον κλαδους εκ των δεινδρων
και || εστρωννον εν τη οδω· ⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες και
οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες· ωσαννα τω υιω δαδ ενλο-
γημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψις-
τοις· ¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εδισθη πασα η
πολις λεγονσα· τις εστιν ουτος· ¹¹οι δε οχλοι ελεγον· ουτος
εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας· ¹²και
εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας
τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπε-
ζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πω-
λωντων τας || περισσότερας· ¹³και λεγει αυτοις· γεγραπτα οτι ο

XXI, 1. βηθθαγγη] inter θ et φ rasura unius litterae (cf Mc 11, 1).

5. και πωλον] ante πωλον linea ineunte erasum επι; eadem vocula in principio lineae praecedentis (επι ορον και) legitur.

8. εζ] ε videtur ex ζ factum.

οιζος μου οιζος προσευχης κληθισεται υμεις δε αυτον εποιη-
σατε σπηλαιον ληστων· ¹⁴και προσελθον αυτω χωλοι και
τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους· ¹⁵ιδοντες δε οι
αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τον
παιδασ κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω
υιω δαδ ηγανακτησαν· ¹⁶και ειπον αυτω· ακουεις τι ουτοι λε-
γουσιν· ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι· ουδεποτε ανεγνωτε οτι
εξ οτοματος ρηπιων και θηλαζοντων κατηροισω αυτον· ¹⁷και
καταλιπων || αυτον εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και
ηυλισθη εκει· ¹⁸πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επιρασεν·
¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ου-
δεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη· μηκειτι
εξ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα· και εξηρανθη παραχρημα
η συκη· ²⁰και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες· πως
παραχρημα εξηρανθη η συκη· ²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν
αυτοις· αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε
ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα και τω ορει τουτω
ειπη- || τε αρθητι και βληθητι εν τη θαλασση γενησεται· ²²και
παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε·
²³και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσελθον αυτω διδασκοντι
οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες· εν ποια
εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην·
²⁴αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις· ερωτησω υμας καγω
ενα λογον ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια
ταυτα ποιω· ²⁵το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η
εξ ανθρωπων· οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες· εαν
ειπωμεν εξ ουρανου ε- || ρει ημιν· διατι ουν ουκ επιστευσατε
αυτω· ²⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων βοθρομεθα τον οχλον·
παρετε γαρ εχουσιν τον ιωαννην ου προσητην· ²⁷και αποκρι-
θεντες τω ιησου ειπον· ουκ οίδαμεν· εφη· αυτοις και αυτος·
ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· ²⁸τι δε υμιν
δοκει· ανθρωπος τις ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω
ειπεν· τεκνον υπαγε σήμερον εργαζου εν τω αμπελωνι· ²⁹ο δε

15. παιδας] δας in rasura scriptum. | κραζοντας] τους κραζοντας
codex, sed τους punctis superpositis improbatum.

αποκριθῆναι· εἶπεν οὐ θέλω· ὑστερον δὲ μεταμεληθῆναι ἀπηλθῆν·
³⁰ καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθῆναι
 εἶπεν· ἐγὼ κυρίε· καὶ οὐκ ἀπηλθεν· ³¹ τίς || οὐν ἐκ τῶν δύο ἐποι-
 ῆσεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς· λέγουσιν αὐτῷ ὁ πρῶτος· λέγει
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν· λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
 προαιροῦνται ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ³² ἦλθεν γὰρ πρὸς
 ὑμᾶς ἰωαννῆς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ οὐκ ἐπιστρέψατε αὐτῷ·
 οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπιστρέψαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες
 οὐδὲ μετεμεληθῆτε ὑστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ· ³³ ἀλλήν παρα-
 βολήν ἀκούσατε· ἀνθρώπος ἦν οἰκοδομητοῦς ὅστις ἐγυτεύσεν
 ἀμπελῶνα καὶ φράγμα ἂν αὐτῷ περιεθῇ καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ
 λίθους καὶ οἰκοδομήσεν πύργον καὶ ἐξέδω- || τὸ αὐτοῦ γεωργοῖς
 καὶ ἀπεδημῆσεν· ³⁴ ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπ-
 ἐστείλεν τοῖς δούλοισ αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς
 καρποὺς αὐτοῦ· ³⁵ καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ
 οὐ μὲν ἐδείραν οὐ δὲ ἀπέκτειναν οὐ δὲ ἐλιθοβολῆσαν· ³⁶ πάλιν
 ἀπεστείλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρῶτων καὶ ἐποι-
 ῶν αὐτοῖς ὡσαύτως· ³⁷ ὕστερον δὲ ἀπέστείλεν πρὸς αὐτοὺς
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου· ³⁸ οἱ δὲ
 γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς· οὗτος ἐστὶν ὁ
 κληρονομός· δάτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατασχώμεν || αὐτὸν
 τὴν κληρονομίαν· ³⁹ καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἐξω τοῦ
 ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν· ⁴⁰ ὅταν οὖν ἐλθῇ ὁ κύριος τοῦ
 ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις· ⁴¹ λέγουσιν αὐτῷ·
 κακὸς κακὸς ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ἐδώσει ἀλ-
 λοῖς γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς
 καιροῖς αὐτῶν· ⁴² λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε
 ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον οὐν ἀπεδοκιμάσαν οἱ οἰκοδομοῦντες
 οὗτος ἐγερῆθη εἰς θεμέλιον γωνίας· πᾶσα κτίριον ἐγέρετο ἐπ’ αὐτῇ
 καὶ ἐστὶν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· ⁴³ διὰ τοῦτο λέγω |
 ὑμῖν ὅτι ἀρθησεται ἀφ’ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθησέ-
 ται ἐθνὶ ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· ⁴⁴ καὶ ὁ πέσων ἐπὶ τὸν
 λίθον τούτον συνθλασθήσεται· ἐγὼ οὐ δ’ αὖ πέσῃ λικμηθεὶς αὐτὸν·

37. δὲ ἀπεστείλει] α supra lineam scriptum et ε pr vocis ἀπεστείλεν
 ex ι factum.

⁴⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι γραμμασοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει· ⁴⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τον οχλον· επειδη ως προσηγητην αυτον ειχον·

XXII. Και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων· ²ομοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμον· ³και απεστειλεν τους δουλους αυτου || καλεσαι τους κεκλημενους εις τον γαμον· και ουκ ηθελον ελθειν· ⁴παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων· ειπατε τοις κεκλημενοις· ιδου το αριστον μου ητοιμασα· οι ταυροι μου και τα οιτενα τεθυμενα και παντα ετοιμα· δευτε εις τους γαμους· ⁵οι δε αμελησαντες απηλθον· ος μεν εις τον ιδιον αγρον· ος δε επι την εμποριαν αυτου· ⁶οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν· ⁷και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμφας τα οτρατενματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν· ⁸τοτε λεγει || τοις δουλοις αυτου· ο μεν γαμος ετοιμος· οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι· ⁹πορευεσθε ουν επι τας διεξόδους των οδων και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους· ¹⁰και εξελθοντες οι δουλοι εκινους συνηγαγον παντας οσους ηυρον πονηρους τε και αγαθους· και επληρωθη ο γαμος ανακειμενων· ¹¹εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωποις ουκ ενδυμενοις ενδυμα γαμου· ¹²και λεγει αυτοις· εταιρε πως εισηλθετε ωδε μη εχων ενδυμα γαμου· ο δε εφωμωθη· ¹³τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις· δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλατε εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλανθμος και ο βρυγμος των οδοντων· ¹⁴πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι· ¹⁵τοτε πορευθεντες οι γραμμασοι συμβονλιον ελαβον και αυτον οπως αυτον παριδενουσιν εν λογω· ¹⁶και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιαρων λεγοντις· διδασκαλε ουδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελι σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσω-

XXII, 1. λεγων] λ' supra lineam additum.

12. εισηλθεσ] σ sec supra lineam additum.

πον ανθρώπων· ¹⁷εἶπε οὖν ἡμῖν τι σοὶ δοκεῖ· ἐξεστὶν δούνα
 κηρῶν || καισαρι ἢ οὐ· ¹⁸γρὸν δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πορνηρίαν
 αὐτῶν εἶπεν· τί με πειραζετε ὑποκριταί· ¹⁹ἐπιδειξατέ μοι τὸ
 νομίμα τῶν κηρῶν· οἱ δὲ προσηρέγξαν αὐτῷ δηναρίον· ²⁰καὶ
 λέγει αὐτοῖς· τίνας ἢ ἔκων αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· ²¹λέγουσιν
 αὐτῷ καισαροῦ· τότε λέγει αὐτοῖς· ἀποδοτε οὖν τὰ καισαροῦ και-
 σαρί καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· ²²καὶ ἀκουσάντες ἐθαύμασαν
 καὶ ἄγερτες αὐτὸν ἀπηλθόν· ²³ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον
 αὐτῷ σαδδουκαῖοι οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνωτάτων καὶ ἐπὶ ἡρω-
 τήσαν αὐτόν· ²⁴λέγοντες· διδάσκαλε μωυσῆς εἶπεν· εἰν τίς
 ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα ἐπιγαμβρευθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοὶ καὶ ὁ πρῶτος γήμας ἐτελεν-
 τήσεν καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δευτέρος καὶ ὁ τρίτος ἐὼς τῶν
 ἑπτὰ· ²⁷ὕστερον δὲ πάντων ἀπεθάνεν καὶ ἡ γυνὴ· ²⁸ἐν τῇ οὖν
 ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνας τῶν ἑπτὰ εἶται γυνή· πάντες
 γὰρ εἶχον αὐτήν· ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλε-
 ρασθε μὴ ἰδοῦτε τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ· ³⁰ἐν
 γὰρ || τῇ ἀναστάσει οὔτε γάμου οὔτε ἐγγαμίζονται ἀλλ' ὡς
 ἀγγέλαι θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν· ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν
 νεκρῶν οὐκ ἀρεγνῶτε τὸ ρηθεῖν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος·
³²ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ἰσῶακ καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ·
 οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· ³³καὶ ἀκουσαν-
 τέσ οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ³⁴οἱ δὲ θαυ-
 σάσαι ἀκούσαντες ὅτι ἐμίμωσεν τοὺς σαδδουκαίους συνήχθησαν
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ· ³⁵καὶ ἐπὶ ῥωτήσεν αὐτὸν ἐξ αὐτῶν νομίμως πειράζον
 αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶διδάσκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ·
³⁷ὁ δὲ ἰησοῦς || ἐφῆ αὐτῷ· ἀγαπήσεις κυρίον τὸν θεόν σου ἐν
 ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχυρί
 σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ με-
 γαλὴ ἐντολή· ³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
 σου ὡς σεαυτὸν· ⁴⁰ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νό-
 μος κρεμαται καὶ οἱ προσήται· ⁴¹συνήγγειον δὲ τῶν θαυμάσων
 ἐπὶ ῥωτήσεν αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς· ⁴²λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ
 χριστοῦ· τίνας ἐστὶν υἱός· λέγουσιν αὐτῷ τοῦ δαδ· ⁴³λέγει

αὐτοῖς· πῶς οὖν δαδ ἐν πνεύματι κυρίου αὐτοὶ καλεῖ λέγων·
⁴⁴εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· καθοῦ εκ δεξιῶν μου εἰς ἀν-
 θρωποὺς τοὺς ἐχθροὺς σου υποποδίων τῶν ποδῶν σου· ⁴⁵εἰ οὖν
 δαδ καλεῖ αὐτὸν κυρίου πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστίν· ⁴⁶καὶ οὐδεὶς
 ἡδυνάτω ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον οὐδὲ ἐτολμήσεν τις ἀπ-
 ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτησάμενος αὐτὸν·

XXIII. Τότε ὁ ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὁχλοῖς καὶ τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· ἐπὶ τῇ μωνύκῳ καθέδρῳ ἐκαθίσαν
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· ³πάντα οὖν ὅσα εἰπωσὶν
 ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
 ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν· ⁴δεσμενοῦσιν δὲ φορτία
 βάρη καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοῖς ὁμοῖς || τῶν
 ἀνθρώπων τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θελούσιν ζιγῆσαι αὐτά·
⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
 ἀνθρώποις· πλατυνοῦσιν δὲ τὰ γυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλυν-
 οῦσιν τὰ κράσπεδα τῶν ἱμάτων αὐτῶν· ⁶φιλοῦσιν δὲ τὴν
 πρωτοκλήσιαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθέδρας ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς· ⁷καὶ τοῦ ἀσπασμοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλίσθαι
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ραββί· ὅμως δὲ μὴ κληθῆτε ραββί· εἰς
 γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς πάντα δὲ ὑμεῖς ἀδελ-
 φοὶ ἐστέ· ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῇ γῇ· εἰς γὰρ
 ἐστὶν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ ἐν οὐρα· || ροῖς· ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθη-
 γηταί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ χριστὸς· ¹¹ὁ δὲ μει-
 ζων ὑμῶν ἐστί· ὑμῶν διάκονος· ¹²ὅτις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν
 ταπεινωθήσεται καὶ ὁτις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· ¹³οὐ-
 αὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι κατεδίδετε
 τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προσάθετε μακρὰ προσενχομενοί· δια-
 τόντο λημφεσθαι περισσότερον κοίμα· ¹⁴οὐα ὑμῖν γραμματεῖς
 καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
 ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσερχόμεθε οὐδέ τοῦ
 εἰσερχομένου αἰετέ εἰσελθεῖν· ¹⁵οὐα ὑ- || μῖν γραμματεῖς καὶ
 φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι περιεγε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν

46. αὐτὸν in margine additum.

XXIII, 3. ἔργα] ab altero γὰ nova linea incipit.

15. περιεγε] ita codex ultima syllaba plane omitta.

ἵνα ποιήσῃτε εἰς ἀποσκήπτον καὶ οὕτως γενήσεται ποιεῖτε αὐτοῖς
 τοῖς γενητοῖς διπλοῦτερον ὑμῶν· ¹⁶οὕτως ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ
 λέγοντες· ὅς ἂν ὁμοσῇ ἐν τῷ νόμῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοσῇ
 ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ νόμου σφίλει· ¹⁷μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ
 μείζων ἐστὶν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ νόμος ὁ ἀγιαζὼν τὸν χρυσόν· ¹⁸καὶ
 ὅς ἂν ὁμοσῇ ἐν τῷ θυσιαστήριῳ οὐδὲν ἐστὶν ὅς δ' ἂν ὁμοσῇ
 ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ σφίλει· ¹⁹μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τί
 γὰρ μείζων τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ α- || γιάζον τὸ δῶ-
 ρον· ²⁰ὁ οὖν ὁμοσάς ἐν τῷ θυσιαστήριῳ ὁμνυεῖ ἐν αὐτῷ καὶ
 ἐν πάσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· ²¹καὶ ὁ ὁμοσάς ἐν τῷ νόμῳ ὁμνυεῖ
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμοσάς ἐν τῷ
 οὐρανῷ ὁμνυεῖ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
 ἐπάνω αὐτοῦ· ²³οὕτως ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ
 οὗτοι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδυσμόν καὶ τὸ αἶνον καὶ τὸ κνήμενόν
 καὶ ἀφήκατε τὰ βαρυτέρα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἐλεον
 καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ εἶδε ποιῆσαι κακίαν μὴ ἀφιεῖναι·
²⁴ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διυλίζοντες τὸν κωλύοντα τὴν δε- || κεί- || μω-
 λον καταπνιόντες· ²⁵οὕτως ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
 κριταὶ οὗτοι καθαρίζετε τὸ ἐξώθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς
 παροψιδὸς ἐξώθεν δὲ γεμυσθῶν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκαθαρσίας·
²⁶φαρισαῖε τυφλε καθαρίσον πρῶτον τὸ εἶδος τοῦ ποτηρίου
 καὶ τῆς παροψιδὸς ἵνα γενήσεται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν·
²⁷οὕτως ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ οὗτοι παρομοι-
 αζετε τάφοις κεκοσμημένοις οἵτινες ἐξώθεν μὲν φαίνονται
 ὡραῖοι ἐξώθεν δὲ γεμυσθῶν ὅστων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρ-
 σίας· ²⁸οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐξώθεν || μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
 δίκαιοι ἐξώθεν δὲ μέστοι ὅτε ὑποκριτικῶς καὶ ἀνομίᾳ· ²⁹οὕτως
 ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταὶ οὗτοι οἰκοδομεῖτε τὸν
 τάφον τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ
 ἦμεν κοινῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν· ³¹ὥστε μαρ-
 τυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσάντων τοῦ προφη-
 τῆ· ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν·
³³ὅσους γεννημένα ἐχίδνων ποῶς γενήτετε ἀπὸ τῆς κριτικῆς τῆς
 γεννητικῆς· ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω || ἄνθρωπον πρὸς ὑμᾶς προ-
 φητῶν καὶ σοφῶν καὶ γραμματέων· ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ

σταυρωσῆτε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγωσῆτε ἐν ταῖς συνταγواῖς
 ὑμῶν καὶ διώξῃτε ἀπο πόλεως εἰς πόλιν· ³⁵ὅπως ἂν ἐλθῇ ἐφ'
 ὑμᾶς πᾶν αἷμα δικαίων ἐκχυρρομενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπο τοῦ
 αἱματος ἀβὲλ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἱματος ζαχαρίου υἱοῦ βαρα-
 χίου ὃν ἐφορευσάται μετὰξὺ τῶν ἱερῶν καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
³⁶ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἡξίει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταυτήν·
³⁷ιερουσάλημ ἱερουσάλημ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ
 λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· πόσκις ἠθέλησας
 ἐπισυναγαγεῖν τὰ ἄκρα σου ὅν τρόπον ἐπισυναγεί οὐρίῳ τα-
 ρύσεια αὐτῆς ὑπο τῶς πτερυγῶς καὶ οὐκ ἠθέλησάτε· ³⁸ἰδοὺ
 ἀφίσταται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημὸς· ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν ὅν μὴ με-
 εἰδῇτε ἀπαρτί ἕως ἂν εἰπῇτε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνο-
 ματι κυρίου·

XXIV. Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπο τοῦ ἱεροῦ ἐπορευέτο
 καὶ προσῆλθόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάιν αὐτῷ τὰς οἰκοδο-
 μὰς τοῦ ἱεροῦ· ²ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε πάντα
 ταῦτα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀφελθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὅς
 οὐ καταλυνθῇσεται· ³καθήμενον δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὄρον τῶν
 ἐλαιῶν προσῆλθόν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἰδίαν λέγοντες· ἢ εἶπε
 ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐστὶ καὶ τί το σήμεριον τῆς σῆς παρουσίας
 καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ⁴καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς πλανήσῃ· ⁵πολλοὶ γὰρ ἐλευ-
 σονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες ἐγὼ εἰμι ὁ χριστὸς καὶ
 πολλοὺς πλανήσουσιν· ⁶μελλήσεται δὲ ἀκούειν πολέμου καὶ
 ἀκουᾶς πολέμων· ὁράτε μὴ θροεσῶθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι πάντα
 ἀλλ' οὕτω ἐστὶν τὸ τέλος· ⁷ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος
 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ
 σεισμοὶ κατὰ τοποὺς· ⁸ταῦτα πάντα ἀρχαὶ ὧδιν· ⁹τοτε παρα-
 δώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀπο- ἢ κτενοῦσιν ὑμᾶς καὶ ἐσεῶθε
 μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου· ¹⁰καὶ τότε σκανδα-
 λισθήσουσιν πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν
 ἀλλήλους· ¹¹καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἀναστήσουσιν καὶ πλανή-
 σουσιν πολλοὺς· ¹²καὶ διὰ τὸ πλεῖν θῆναι τὴν ἀρεμὴν ψευγι-
 σεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ¹³ὁ δὲ ὑπομεινὰς εἰς τέλος οὐ-
 τοῦ σώθησεται· ¹⁴καὶ κληρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς
 βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μακρότερον πάντων τοῖς ἐθνε-

σιν και τότε ηξει το τελος· ¹⁵ οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της
 ερημωσης το ρηθην δια διενηλ του προσηγορευτου εν τοις
 αγω· ο αναγινωσκων νοειτω· ¹⁶ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγε-
 τωσαν εις τα ορη· ¹⁷ ο επι του δωματος μη καταβατω αραι
 τα εξ της οικιας αυτου ¹⁸ και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επι-
 στρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου· ¹⁹ ουαι δε
 ταις εγγαστρι εκουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εξειραις ταις
 ημεραις· ²⁰ προσεχεσθε δε ινα μη γενηται η γενγη υμων χει-
 μωνος μηδε σαββατω· ²¹ εσται γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια
 ου γεγορεν απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται·
²² και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη
 πας· οαρξ· δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι η- || μεραι
 εκειναι· ²³ τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε
 μη πιστευσητε· ²⁴ εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδο-
 προσηγεται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλε-
 νησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους· ²⁵ ιδου προειρηκα υμιν·
²⁶ εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε·
 ιδου εν τοις ταμιοις μη πιστευσητε· ²⁷ ωσπερ γαρ η αστραπη
 εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως
 εσται η παρουσια του υιου του ανθρωπου· ²⁸ οπου γαρ εαν η
 το πτωμα εκει ενταχθησονται οι αιτοι· ²⁹ ενθιως δε μετα την
 θλιψιν || των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η
 σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεδουνται
 απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησυν-
 ται· ³⁰ και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου
 εν τω ουρανω και τοτε κοφονται πασαι αι φυλαι της γης και
 σφονται τον υιον τον ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων
 τον ουρανον μετα δυναμειος και δοξης πολλης· ³¹ και αποστελ-
 λει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και
 επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτων εκ των τεσσαρων ανε-
 μων απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων· || ³² απο δε της
 ουνης μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαυθος αυτης γενη-
 ται απαλος και τα φυλλα εκφωη γινωσκετε οτι εγγυς το θε-

20. σαββατω] ω ex o factum; videtur primum voluisse σαββατον

21. γαρ] γ postmodo insertum.

ρος· ³³ οὕτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσχετε
 οτι εγγυς εστιν επι θυρας· ³⁴ αμην λεγω υμιν ου μη παρελθῃ
 η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται· ³⁵ ο ουρανός και
 η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθουσιν· ³⁶ περι
 δε της ημερας εκεινης η της ωρας ουδεις οιδει ουδε οι αγγε-
 λοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μορος· ³⁷ ὥσπερ δε α ημεραι
 του ρωε οὕτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου·
³⁸ ὥσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις πρω του κατακλυσμου
 τρωγοντες και πινοντες γαμοντες και εγγαμιζοντες αχρι ης
 ημερας εισηλθεν ρωε εις την κιβωτον ³⁹ και ουκ εγνωσαν εως
 ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας· οὕτως εσται και η
 παρουσία του υιου του ανθρωπου· ⁴⁰ τοτε δυο εσονται εν τω
 αγρω εις παραλημψιθησεται και ο ετερος αφεθησεται· ⁴¹ δυο
 αληθουσai εν τω μυλω μια παραλημψιθησεται και μια αφεθη-
 σεται· ⁴² γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ημερα ο κυριος
 ρμων ερχεται· ⁴³ εκεινο δε γινωσχετε οτι ει ηδει ο οικοδοεσποτης
 ποια || θυλακη ο κλεπτης ερχεται ερηγορησει αν και ουκ αν
 ιασεν διορυγηται την οικιαν αυτου· ⁴⁴ δια τουτο και υμεις γι-
 νεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερ-
 χεται· ⁴⁵ τις αρα εστιν ο πιστος δουλός και φρονιμός ον κατα-
 στησει ο κυριος αυτου επι της οικειας αυτου του δουναι
 αυτοις την τροφην εν καιρω· ⁴⁶ μακαριος ο δουλός εκεινος ον
 ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα οὕτως· ⁴⁷ αμην λεγω
 υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστήσει αυτον·
⁴⁸ εαν δε [ειπ]η ο κακος δουλός εκεινος εν τη καρδια αυτου·
 χοριζει ο κυριος μου ερχεσθαι ⁴⁹ και αρξεται τυπτειν || τους
 σκιδουλους εσθιειν δε και πιειν μετα των μεθυστων· ⁵⁰ ηξει
 ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν
 ωρα η ου γινωσκει ⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μερος
 αυτου μετα των υποκριτων θησει· εκει εσται ο κλανθμός και
 ο βρυγμός των οδοντων·

XXV. Τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα
 πωθεντοις αιτινς λαβονσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις
 υπατησιν του νυμφιου και της νυμφης· ² περτε δε εξ αυτων
 ησαν μωραι και περτε φρονιμα· ³ αι γαρ μωραι λαβονσαι τας
 λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ αυτων ελαιον· || ⁴ αι δε

φρονιμοὶ ἐλάβον μεθ' ἑαυτῶν ἐλαίον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν
 μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν· ⁵χρονίζοντος δὲ τοῦ κυμφοῦ
 ἐνδοταῖαν παῖσαι καὶ ἐκαθενδοῖν· ⁶μεσῆς δὲ νυκτός κραυγὴ γε-
 γορῆν· ἰδοὺ ὁ κυμφὸς ἐρχεται ἐξελθάτε εἰς νυκτιῶν αὐτοῦ·
⁷τότε ἠγερθῆσαν παῖσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκοσμήσαν τὰς
 λαμπάδας αὐτῶν· ⁸αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονιμοῖς εἶπον· δότε
 ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβεννύνται·
⁹ἀπεκριθῆσαν δὲ αἱ φρονιμαὶ λεγούσαι· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ
 ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορευέσθε μαλλοὺν πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ
 ἀγοράσατε ἑαυταῖς· || ¹⁰ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἠλθεν
 ὁ κυμφὸς καὶ αἱ ἐτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γαμοὺς
 καὶ ἐκλίσθη ἡ θύρα· ¹¹ὕστερον δὲ ἐρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρ-
 θέναι λεγούσαι· κυριε κυριε ἀνοιξὸν ἡμῖν· ¹²ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· ¹³γρηγορεῖτε οὖν ὅτι
 οὐκ οἰδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν· ¹⁴ὥσπερ γὰρ ἀνθρώ-
 πος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδιοὺς δούλους καὶ παρεδωκεν
 αὐτοῖς τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ ¹⁵καὶ ὡ μὲν ἔδωκεν πεντε ταλάντα
 ὡ δὲ δύο ὡ δὲ ἐν ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδη-
 μῆσεν εὐθὺς· ¹⁶πορευθεὶς δὲ ὁ τα πεντε ταλάντα λαβὼν
 εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκερδήσεν ἀλλὰ πεντε ταλάντα·
¹⁷ὥσαντως καὶ ὁ τα δύο ἐκερδήσεν καὶ αὐτὸς ἀλλὰ δύο· ¹⁸ὁ δὲ
 το ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπεκρύψεν τὸ
 ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ¹⁹μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἐρχεται
 ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκεῖνων καὶ σνταρεῖ λόγον μετ' αὐτῶν·
²⁰καὶ προσελθὼν ὁ τα πεντε ταλάντα λαβὼν προσῆνεγκεν ἀλλὰ
 πεντε ταλάντα λέγων· κυριε πεντε ταλάντα μοι παρεδωκὰς ἰδε
 ἀλλὰ πεντε ταλάντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς· ²¹εφη αὐτῷ ὁ κύριος
 αὐτοῦ· ἐν δούλῃ ἀγαθῇ καὶ πιστῇ ἐπὶ ὀλιγοῖς ἢ πιστὸς ἐπὶ
 πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χάραν || τοῦ κυρίου σου·
²²προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τα δύο ταλάντα εἶπεν· κυριε δύο ταλάντα
 μοι παρεδωκὰς εἰδε ἀλλὰ δύο ταλάντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς·
²³εφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· ἐν δούλῃ ἀγαθῇ καὶ πιστῇ ἐπὶ
 ὀλίγα ἢ πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χά-

15. το ἀργύριον τοῦ] omisso ἀργύριον τοῦ in margine interiore supple-
 vit το ἀργύριον et in margine exteriore addita littera v ex το fecit τοῦ

ραν τον κυριου σου· ²⁴προσελθων δε και ο το εν ταλαντον
 ειληφωσ ειπεν· κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θερι-
 ζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας
²⁵και θοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη·
 ιδε εχεις το σου· ²⁶αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω·
 ποιηρε δουλε και ||·οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα
 και συναγω οθεν ου διεσκορπισα· ²⁷εδει ουν σε βαλιν το αργυ-
 ριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομησαμην αν το
 εμον συν τω τοκω· ²⁸αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και
 δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα· ²⁹τω γαρ εχοντι παντι δοθη-
 σεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο χει
 αρθησεται απ αυτου· ³⁰και τον αχριον δουλον εκβαλατε εις το
 σκοτος το εξωτερου· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των
 οδοντων· ³¹οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη
 αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθησει
 επι θρο- || ρου δοξης αυτου ³²και συναχθησονται εμπροσθεν
 αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτους απ αλληλων ωσπερ
 ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³και στησει
 τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ενωνυμων·
³⁴τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου· δευτε οι ευλογη-
 μενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν
 βασιλειαν απο καταβολης κοσμου· ³⁵επειρασα γαρ και εδωκατε
 μοι φαιγειν· εδιψησα και εποτισατε με· ξενος ημην και σνγη-
 γαγετε με· ³⁶γυμνος και περιεβαλετε με· ησθενησα και επε-
 σκεψασθαι με· εν φυλακη ημην και ηλθατε προς με· ³⁷τοτε
 απο- || κριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες· κυριε ποτε σε
 ιδομεν πινοντα και εθρεψαμεν η διψοντα και εποτισαμεν·
³⁸ποτε σε δε ιδαμεν ξενον και σνγηγαγομεν η γυμνον και
 περιεβαλομεν· ³⁹ποτε δε σε ιδαμεν ασθενη η εν φυλακη και
 ηλθομεν προς σε· ⁴⁰και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις·
 αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των μικρων των
 αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε· ⁴¹τοτε ερει και τοις
 εξ ενωνυμων· πορευεσθαι απ εμου οι κεκατηραμενοι εις το πυρ
 το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοις
 αυτου· || ⁴²επειρασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαιγειν· εδιψησα
 και ουκ εποτισατε με· ⁴³ξενος ημην και ου σνγηγαγετε με·

γυμνός και ου περιεβαλετε με· ασθενής και εμφυλάκη και ουκ επεσκεψασθαι με· ⁴⁴τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες· κυριε ποτε σε ιδαμεν πινοντα η διψοντα η ξειρον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκοιησαμεν σοι· ⁴⁵τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων· αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε· ⁴⁶και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον·

XXVI. Και ε- || γενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου· ²οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παρα-
 δидοται εις το σταυρωθηναι· ³τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα ⁴και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατηθουσιν και αποκτινωσιν· ⁵ελεγον δε· μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γηνται εν τω λαω· ⁶τον δε ιησουν γενομενον εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁷προσηλθεν αυτω γυνη || αλαβαστρον μυρον εχουσα βαρυντιμον και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενον· ⁸ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες· εις τι η απωλια αυτη του μυρου· ⁹ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι πολλον και δοθηναι τοις πτωχοις· ¹⁰γρως δε ο ιησους ειπεν αυτοις· τι κοπους παρεχετε τη γυναικει· εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε· ¹¹παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε· ¹²βαλλονσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προσ το ενταφιασαι με εποιησεν· ¹³αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθι το ευαγγελιον τουτω εν ολω || τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης· ¹⁴τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις ¹⁵ειπεν· τι θελεται μοι δουναι και εγω υμιν παραδωσω αυτον· οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια· ¹⁶και απο τοτε εξητει ευκερια ινα αυτον παραδω· ¹⁷τη δε πρωτη των αζυμων προσελθον οι μαθηται λεγοντες τω ιησουν· τον θελεις ετοιμασωμεν σοι γαγειν το πασχα· ¹⁸ο

δε ειπεν αυτοις· υπαγετε εις την πολιν προς τον δινα και
 επιπαιται αυτω· ο διδασκαλος λεγει· ο καιρος μου εγγυς εστιν·
 προς σε ποιω || το πασχα μετα των μαθητων μου· ¹⁹και εποι-
 ησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν
 το πασχα· ²⁰οφιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα
 μαθητων· ²¹και εσθιοντων αυτων ειπεν· αμην λεγω υμιν οτι
 εις εξ υμων παραδωσει με· ²²και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο
 λεγειν αυτω εκαστος αυτων· μητι εγω ειμι κυριε· ²³ο δε απο-
 κριθεις ειπεν· ο εμβραψ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα
 ουτος με παραδωσει· ²⁴ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει κα-
 θως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου
 ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται· καλον ην αυτω ει ουκ
 εγεννηθη ο ανθρωπος || εκεινος· ²⁵αποκριθεις δε ιουδας ο
 παραδιδους αυτον ειπεν· μητι εγω ειμι ραββι· λεγει αυτω· συ
 ειπας· ²⁶εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και
 ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου και
 ειπεν· λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου· ²⁷και λαβων
 ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων· πiete εξ αυτου
 παρτεσ· ²⁸τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθη-
 κης το περι πολλων εκχυνόμενόν εις αφεισιν αμαρτιων· ²⁹λεγω
 δε υμιν ου μη πιω απαρτι εκ τουτου του γενηματος της αμ-
 πελον εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ || υμων
 καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου· ³⁰και υμνησαντες εξηλ-
 θον εις το ορος των ελαιων· ³¹τοτε λεγει αυτοις ο ιησους·
 παρτεσ υμεις σκανδαλισθησεσθαι εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη·
 γεγραπται γαρ· παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησονται
 τα προβατα της ποιμενης· ³²μετα δε το εγερωθηναι με προαξω
 υμας εις την γαλιλαιαν· ³³αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν· αυ-
 τω· ει παρτεσ σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκαν-
 δαλισθησομαι· ³⁴εφη αυτω ο ιησους· αμην λεγω σοι οτι εν
 ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα σωρησθαι τρεις απαρνηση με·
³⁵λεγει αυτω ο πε- || τρος· καιν δεημαι σεν σοι αποθαιεν ου
 μη σε απαρνησομαι· ομοιως δε και παρτεσ οι μαθηται ειπον·
³⁶τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθ-
 σεμαρι και λεγει τοις μαθηταις αυτου· καθεισάτε αυτον εως
 ου απελθων προσευξομαι εκει· ³⁷και παραλαβων τον πετρον

και τους δυο υιους ξεβεβαιων ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν·
³⁸τοτε λεγει αυτοις· περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανα-
του· μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου· ³⁹και προσελθων
μικρον επισειν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων·
πατερ ει δυνατον || εστιν παρελθαι απ εμου το ποτηριον
τουτο· πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ· ⁴⁰και ερχεται προς
τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω
πετρω· ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου·
⁴¹γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον·
το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρκς ασθενης· ⁴²παλιν εκ δευ-
τερου απελθων προσηνξατο λεγων· πατερ μου ει ου δυναται
τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πτω γενη-
θη το θελημα σου· ⁴³και ελθων παλιν ευρεν αυτους καθευ-
δοντας· ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι· ⁴⁴και || αφεισ
αυτους απελθων προσηνξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων·
⁴⁵τοτε ερχεται προς τους μαθητας και λεγει αυτοις· καθευδετε
το λοιπον και αναπαυσθε· ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του
ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων· ⁴⁶εγειρεσθε
αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με· ⁴⁷και ετι αυτου λαλουν-
τος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος
πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερεων και πρεσ-
βυτερων του λαου· ⁴⁸ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις
σημιον λεγων· ον εαν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον·
⁴⁹και ενθεως προσελθων τω ιησου || ειπεν χαιρε ραββι και κατ-
εφιλησεν αυτον· ⁵⁰ο δε ιησους ειπεν αυτω· εταιρε εφ ο παρει·
τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και
εκρατησαν αυτον· ⁵¹και ιδου εις των μετα ιησουν εκτεινας την
χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον
του αρχιερεως αψιλεν αυτον το ωτιον· ⁵²τοτε λεγει αυτω ο ιη-
σους· αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης·
παρτες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαيري απολουνται·
⁵³η δοκει σοι οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα
μου και παραστησει μοι πλειονς η δωδεκα λεγεωνων αγγελων·

39. προσελθων] προσελθων codex, sed σ punctis superpositis improbatum.

48. κρατησατε] at pr factum ex ησ

⁵⁴ πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ οὗτις οὐ || τῶς δεῖ γενέσθαι.
⁵⁵ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὁχλοῖς· ὥς ἐπὶ λήσ-
 την ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξιφῶν συνλαβεῖν με· κατὰ
 ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθέζομαι διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐκ
 ἐκρατήσατε με· ⁵⁶ τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
 γραφαὶ τῶν προφητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπα-
 ντες ἐφυγόν· ⁵⁷ οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν ἀπηγάγον πρὸς
 καίσαρα τὸν ἀρχιερεῖα ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 συνήχθησαν· ⁵⁸ ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακροθέρων ἕως
 τῆς ἀνλῆς τοῦ || ἀρχιερεῶς καὶ εἰσελθὼν ἐσὼ ἐκαθήτο μετὰ τῶν
 ὑπηρέτων ἰδεῖν τὸ τέλος· ⁵⁹ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζητοῦν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ
 ὥπως αὐτὸν θανάτωσώσιν· ⁶⁰ καὶ οὐκ ἦν ὡς πολλῶν δὲ ψευδο-
 μαρτυρῶν προσελθόντων οὐ ἦν ὡς· ὕστερον δὲ προσελθόντες
 δύο τινες ψευδομαρτυρεῖς ⁶¹ εἶπον· οὐτως εἶφη· δύναμαι κατα-
 λῦσαι τὸν ἥρα τὸν θεοῦ καὶ δια τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησαί
 αὐτόν· ⁶² καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρινῇ
 τί οὗτοι σοὺ καταμαρτυροῦσιν· ⁶³ ὁ δὲ ἰησοῦς εἰσώπα· καὶ ἀπο-
 κριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ || θεοῦ
 τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἰπῇς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 τοῦ ζῶντος· ⁶⁴ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν
 ἀπαρτί οὐ ψεύσθαι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ ἡμέρας ἐκ δεξιῶν
 τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχομένον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ·
⁶⁵ τότε ὁ ἀρχιερεὺς διερρηξέν τα ἱματῖα αὐτοῦ λέγων· ἐβλάσ-
 φημησεν τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρῶν· ἰδὲ ἵνα ἠκούσατε τὴν
 βλασφημίαν αὐτοῦ· ⁶⁶ τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
 ἐνοχὸς θανάτου ἐστίν· ⁶⁷ τότε ἐνεπτεύσαν εἰς τὸ προσῶπον αὐτοῦ
 καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν οἱ δὲ ἐραπίσαν· ⁶⁸ λέγοντες· προφητεῖαν
 ἡμῖν χρίστε τίς ἐσ· || τίς ὁ παῖς σου· ⁶⁹ ὁ δὲ πέτρος ἐξῶ ἐκα-
 θήτο ἐν τῇ ἀνλῇ καὶ προσήλθεν αὐτῷ μίᾳ παιδισκῇ λεγουσᾶ·
 καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου· ⁷⁰ ὁ δὲ ἠρνήσατο ἐμ-
 προσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα ὁ λεγείς· ⁷¹ ἐξελθόντα δὲ
 αὐτόν εἰς τὸν πύλωνα ἰδὲν αὐτόν ἀλλῇ καὶ λέγει αὐτοῖς ἐκεῖ·

59. ὥπως in rasura scriptum. | θανάτωσώσιν] ἀνα et ὡσιν in rasura.

60. δὲ pr in margine additum. | προσελθόντων οὐ ἦν ὡς] omnia haec
 excepta syllaba πρὸς in rasura.

και ουτος ην μετα ιησουν τον ραζωραιον· ⁷²και παλιν ηρνησατο μετα ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον· ⁷³μετα μικρον δε προσελθοντες οι εσωτιεσ ελεγον τω πετρω· αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου δηλον οε ποιει· ⁷⁴τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυνει οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον· και ευθεως αλεκτωρ ε- || φωνησεν· ⁷⁵και εμνησθη ο πετρου τον ρηματος ιησουν ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με· και εξελθων εξω εκλανεσεν πικρους·

XXVII. Προιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παρτες οι αρχιερεис και οι πρεσβυτεροι τον λαον κατα του ιησουν ωστε θανατωσαι αυτον· ²και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν πιλατω τω ηγεμονι· ³τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεφεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσειν και πρεσβυτεροις ⁴λεγων· ημαρτον παραδους αιμα αθων· οι δε ειπον· τι προς ημας || συ οψη· ⁵και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο· ⁶οι δε αρχιερεис λαβοντες τα αργυρια ειπον· ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επι τιμη αιματος εστιν· ⁷συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον τον κεραιμεωσ εις ταφην τοις ξενοις· ⁸διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον· ⁹τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιον του προφητου λεγοντος· και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ· ¹⁰και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραιμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριος· || ¹¹ο δε ιησους εσταθη εμπροσθεν του ηγεμοнос και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων· συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε ιησους εφη αυτω· συ λεγεις· ¹²και εν τω κατηγορισθαι αυτον υπο των αρχιερεων και πρεσβυτερων ουδεν απекρινατο· ¹³τοτε λεγει αυτω ο πιλατος· ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν· ¹⁴και ουκ απекριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαναμαζειν τον ηγεμονα λειων· ¹⁵κατα δε εορτην ιωθει ο ηγεμων απολυνει ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον· ¹⁶ειχον τε τοτε δεσμιον επισημιον λεγομενον βαραββαν· ¹⁷συνηγγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος· τινα || θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον· ¹⁸ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον· ¹⁹καθημερου δε

αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου
 λεγουσα· μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω· πολλα γαρ επαθον
 σημερον κατ οναρ δι αυτον· ²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτε-
 ροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησονται τον βαραββα τον δε
 ιησουν απολεουσιν· ²¹αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις·
 τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν· οι δε ειπον βαραββα·
²²λεγει αυτοις ο πιλατος· τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομε-
 νον χριστον· λεγουσιν || παντες σταυρωθητω· ²³ο δε ηγεμων
 εφη· τι γαρ κακον εποιησεν· οι δε περισσοτερον εκραζον λεγον-
 τες σταυρωθητω· ²⁴ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλ-
 λα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενωπατο τας χειρας
 απεναντι του οχλου λεγων· αθωος ειμι απο του αιματος του
 δικαιου τουτου· υμεις οψεσθε· ²⁵και αποκριθεις πας ο λαος
 ειπεν· το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων· ²⁶τοτε
 απελυσεν αυτοις τον βαραββα τον δε ιησουν φραγελλωσας
 παρεδωκεν αυτοις ινα σταυρωθη· ²⁷τοτε οι στρατιωται του
 ηγεμονος παραλα- || βοιτες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνη-
 γαγον επ αυτον ολην την σπειραν· ²⁸και εκδυσαντες αυτον
 περιεθιξαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹και πλεξαντες στεφανον
 εξ ακανθων εθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον εν τη
 δεξια αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ερεπαιζον
 αυτω λεγοντες· χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων· ³⁰και εντυ-
 σαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την
 κεφαλην αυτου· ³¹και οτε ερεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την
 χλαμυδα και ερεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον
 αυτον εις το σταυρωσαι· ³²εξερχομε- || ροι δε ηγρον ανθρωπον
 κυρηραιον ονοματι σιμωνα· τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον
 σταυρον αυτου· ³³και ελθοιτες εις τοπον λεγομενον γολγοθαν
 ο εστιν λεγομενον κρανιου τοπος ³⁴εδωκαν αυτω πειν οξος
 μετα χολης μεμιγμερον· και γευσαμενος ουκ ηθελησεν πειν·
³⁵σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλ-
 λοντες κληρον επ αυτα· ³⁶και καθήμενοι ετηρουν αυτον εκει·
³⁷και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου
 γεγραμμενην· ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων·

³⁸τοτε σταυρουνται ονν αυτω δυο λησται εις εξ || δεξιων και εις εξ εσσηνιμων· ³⁹οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινωντες τω κεφαλω αυτων ⁴⁰και λεγοντες· ονα ο καταλων τον ναιον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει νιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου· ⁴¹ομοιωσ δε και οι αρχιερεις ενπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον· ⁴²αλλονσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι· ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσωμεν εις αυτον· ⁴³πεποιθεν επι θεου ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον· ειπεν γαρ οτι θεου ειμι νιος· ⁴⁴το || δ αυτο και οι λησται οι συνσταυρωθεντες αυτω ονιδειζον αυτον· ⁴⁵απο δε εκτης ωρας εγενετο σκοτος επι πασαν την γην εως ωρας ενατης· ⁴⁶περι δε την ενατην ωραν εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων· ηλει ηλει λιμα σαβαχθανει· τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες· ⁴⁷τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιας φωνει ουτος· ⁴⁸και ενθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον· ⁴⁹οι δε λοιποι ελεγον· αφες ειδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον· || ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα· ⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναιου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσισθη και αι πετραι εσχισθησαν· ⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη· ⁵³και εξελθοντες απο των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεσθαιωθησαν πολλοις· ⁵⁴ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες· αληθως θεου νιος ην ουτος· ⁵⁵ησαν || δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολονθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακορονσαι αυτω· ⁵⁶εν αις ην μαρια η μαγδαλινη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των νιων ζεβεδαιου· ⁵⁷οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθειας πολεως των ιουδαιων τοννομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη τω ιησου· ⁵⁸ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου· τοτε ο πιλατος εξελευσεν αποδοθηναι το σωμα του ιησου· ⁵⁹και λαβων το

σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν || αυτο συνδουρι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυνισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν· ⁶¹ην δε εκει μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου· ⁶²τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³λεγοντες· κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλατος ειπεν ετι ζων· μετα τριω ημερας εγειρομαι· ⁶⁴κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυ- || του νυκτος κλεψουσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω οτι ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρον της πρωτης· ⁶⁵εφη δε αυτοις ο πιλατος· εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθαι ως οιδατε· ⁶⁶οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας·

XXVIII. Οφε δε σαββατων τη επιφωσκούση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαλινη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον· ²και ιδου σεισμος μεγας εγενετο· αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυντισεν τον || λιθον απο της θυρας του μνημειου και εκαθητο επανω αυτου· ³ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιον· ⁴απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγεγοντο ωσει νεκροι· ⁵αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν· μη φοβεισθε υμεις· οίδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε· ⁶ουκ εστιν ωδε· ηγερθη γαρ καθως ειπεν· δευτε ειδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος· ⁷και ταχυν πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν· εκει αυτον οψεσθε· ιδον || ειπον υμιν· ⁸και εξελθονσαι ταχυν απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου· ⁹ως δε επορευοντο απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου και ιδον ο ιησους νηρητησεν αυταις λεγων χαιρετε· αι δε προσελθονσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω· ¹⁰τοτε λεγει αυταις ο ιησους· μη φοβεισθε· υπαγετε απαγγειλατε τοις

αδελφοῖς ἵνα ἀπελθούσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν κακεὶ με οἴονται·
¹¹ πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινεὶς τῆς κοῦστωδίας εἰσέλθον-
 τεσ εἰς τὴν πόλιν ἀπηγγείλαν τοῖς ἁρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ
 γεγνημένα· ¹² καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβου-
 λιον τε λαβόντες ἀργυρία ἱκανὰ ἐδώκαν τοῖς στρατιώταις
¹³ λέγοντες· εἰπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔνκτος ἐλθόντες ἐξέ-
 ψαν αὐτοὺς ἡμῶν κοιμώμενων· ¹⁴ καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τούτο ἐπι-
 τοῦ ἡγεμοῦς ἡμεῖς πισώμεν αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς ἀμεριμνῶν ποιη-
 σόμεν· ¹⁵ οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργυρία ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθισαν·
 καὶ διεφθιμώθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμε-
 ρον· ¹⁶ οἱ δὲ ἐνδεκά μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν
 εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐταξάτο αὐτοῖς ἡ οὐσῶν· ¹⁷ καὶ ἰδόντες αὐτοὺς
 προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδιδάσαν· ¹⁸ καὶ προσελθὼν ὁ υἱ-
 οῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· ¹⁹ πορευθέντες οὖν μαθητευσάμενοι πάντα
 τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
 υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ²⁰ διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ ὑμῶν εἰμι
 πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμήν·

εὐαγγέλιον κατὰ ματθαίον

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Ι. *Αρχή του ευαγγελίου ιησού χριστού υιου του θεου*² ὡς γεγραπται ἐν τοῖς προφηταῖς· ἰδὺν ἐγὼ ἀποστελλῶ τὸν ἀγγέ-
λον μου πρὸ προσώπου σου ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἐμ-
προσθεν σου·³ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμασάτε τὴν
ὁδὸν κυρίου ἐν θείᾳ ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·⁴ ἐγένετο ἰω-
άννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρυσσὼν βάπτισμα μετανοι-
ᾶς εἰς ἀφέναι ἁμαρτιῶν·⁵ καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτοὺς πᾶσα
ἡ ἰουδαία χώρα καὶ οἱ ιεροσόλυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες
ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν·⁶ ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ
ζω- || νῆν δεξιματίην περι τὴν ὀσφίν αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρι-
δὰς καὶ μέλι ἀγρίων·⁷ καὶ ἐκηρυσσεν λέγων· ἐρχεται ὁ ἰσχυρο-
τερός μου ὀπίσω μου οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς κυψᾶς λυσεῖν τὸν
ἱμᾶντα τῶν υποδημάτων αὐτοῦ·⁸ ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν
ὕδατι αὐτοῦ δὲ βαπτισεῖ ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ·⁹ καὶ ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἦλθεν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ γαζάρᾳ τῆς γαλι-
λαιᾶς καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην·¹⁰ καὶ ἐν-
θροῶ ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἰδεὶ σχιζομένους τοὺς οὐ-
ρανούς καὶ τὸ πνεῦμα καταβαίνον ὥσει περιστέραν ἐπ' αὐτόν·
¹¹ καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός ἐν σοὶ || ἠνδοκίσα·¹² καὶ ἐνθὺς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκβαλ-
λεῖ εἰς τὴν ἐρήμον·¹³ καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαρά-
κοντα πειραζομένου ὑπὸ τοῦ σατανα καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων
καὶ ἀγγέλων διηγορῶν αὐτῷ·¹⁴ μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν
ἰωάννην ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν γαλιλαίαν κηρυσσὼν τὸ ευαγγε-

λιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ¹⁵λέγων ὅτι πεπληρώται ὁ καιρὸς
 καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν
 τῷ εὐαγγελίῳ· ¹⁶περιπατοῦν δὲ πᾶσα ἡ γαλιλαία ἰδὲν σιμωνὰ καὶ ἀνδρεᾶν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ σιμων-
 οῦ ἀμφιβαλλόντας ἀμφιβληστρον ἐν τῇ θα- || λασσῇ· ἦσαν γὰρ
 ἀλιεῖς· ¹⁷καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· δευτε ὀπισθῶ μου καὶ ποι-
 ῆσω ὑμᾶς γενεσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων· ¹⁸καὶ εὐθεὺς ἀφῆντες
 τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ· ¹⁹καὶ πρόβα ἐκείθεν ἰδὲν
 ἰακώβου τοῦ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτιζόντας τὰ δίκτυα ²⁰καὶ
 εὐθεὺς ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφῆντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβε-
 daίου ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθοτῶν ἀπῆλθον ὀπισθῶ αὐτοῦ·
²¹καὶ εἰσπορεύονται εἰς καπερνάουμ· καὶ εὐθεὺς τοῖς σάββασις
 εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκεν· ²²καὶ ἐξεπλήθυνοντο ἐπὶ
 τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἣν γὰρ || διδάσκων αὐτοὺς ὥς ἐξουσίαν ἔχων
 καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν· ²³καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ
 αὐτῶν ἀνθρώπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ καὶ ἀνεκράξεν· ²⁴λέ-
 γων· εἰ τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ νάζαρηρ· ἡλθεὺς ἀπολεσεῖς ἡμᾶς·
 οἶδα σε τίς εἰ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ· ²⁵καὶ ἐπετιμήσεν αὐτῷ ὁ ἰη-
 σοῦς λέγων· φιμωθήτι καὶ ἐξέλθι ἀπ' αὐτοῦ· ²⁶καὶ σπαραξάν
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἐξηλ-
 θεν ἀπ' αὐτοῦ· ²⁷καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες ὥστε σὺν ᾤκτειν
 πρὸς εαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστὶν τοῦτο· τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ
 αὕτη ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις
 ἐπιτάσσει καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· ²⁸καὶ ἐξηλ- || θεν ἡ ἀκοὴ αὐ-
 τοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς γαλιλαίας· ²⁹καὶ ἐξελ-
 θὼν εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σιμωνοῦ
 καὶ ἀνδραίου μετὰ ἰακώβου καὶ ἰωάννου· ³⁰ἡ δὲ πενθερὰ σιμων-
 οῦ κατεκείμετο πυρεσσούσα καὶ εὐθεὺς λέγοντιν αὐτῷ περὶ αὐ-
 τῆς· ³¹καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς αὐ-
 τῆς καὶ εὐθεὺς ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς καὶ διήκονει αὐτοῖς·
³²ὥφιας δὲ γενομένης ὅτε εὗρε ὁ ἡλῖος σφῆκρον πρὸς αὐτοὺς παρ-
 τας τοὺς κακῶς ἐχόντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· ³³καὶ ἦν
 ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνήγμενῃ πρὸς τὴν θύραν· ³⁴καὶ ἐθεράπευσεν
 πολλοὺς κακῶς ἐχόντας ποικίλοις νοσοῖς καὶ δαιμονίαις πολλὰ
 ἐξεβάλεν καὶ οὐκ ἦγεν λαλεῖν τὰ δαιμονία ὅτι ᾔδεισαν αὐτοὺς

χριστον ειναι· ³⁵και πρωι ενρυχον λειαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημοις τοπον κακει προσηυχετο· ³⁶και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου· ³⁷και ευροντες αυτον ειπον αυτω οτι παντες ζητουσιν σε· ³⁸και λεγει αυτοις· αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω· εις τουτο γαρ και εξεληλυθα· ³⁹και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαϊς αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων· ⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπε- || των αυτον και λεγων αυτω· κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι· ⁴¹ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω· θελω καθαρισθητι· ⁴²και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθερισθη· ⁴³και εμβριμσαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴και λεγει αυτω· ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσερεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μουση εις μαρτυριον αυτοις· ⁴⁵ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν || αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν·

II. Και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εν οικω εστιν· ²και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον· ³και ερχονται προς αυτον φεροντες παραλυτικον αιρομενον υπο τεσσαρων· ⁴και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυσαντες χαλωσιν τον κραβαττον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο· ⁵ειδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω· τεκνον αφεωνται σοι αι α- || μαρτια σου· ⁶ησαν δε εκει τινες των γραμματεων καθημεροι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαϊς αυτων· ⁷τι ουτος ουτω λαλει βλασφημιαις· τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος· ⁸και ευθεως επιγνονς ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις· τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαϊς υμων· ⁹τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειρε αρον τον κραβαττον σου και περιπατει· ¹⁰ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του αν-

θρωπον επι της γης αμαρτια αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυ-
 τικω· || ¹¹σοι λεγω εγειρε και αρον τον κραβαττον σου και υπαγε
 εις τον οικον σου· ¹²και ηγενη ενθεωσ και αρασ τον κραβατ-
 τον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και
 δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ιδαμεν ουτως· ¹³και
 εξηλθεν ο ιησους παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος
 ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους· ¹⁴και παραγων ιδεν
 λευειν τον τον αλφαιον καθημενον επι το τελωνιον και λεγει
 αυτω· ακολουθει μοι· και απαστας ηκολουθησεν αυτω· ¹⁵και εγε-
 νετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι
 τελωναι και αμαρ- || τωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μα-
 θηταις αυτου· ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω· ¹⁶οι
 δε γραμματεις και οι φαρισαι ιδοντες αυτον εδθιοιτα μετα
 των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου· τι
 οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εδθiete και πινετε·
¹⁷και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις· ου χριαν εχουσιν οι
 ισχυοντες ιατρον αλλ οι κακος εχοντες· ουκ ηλθοι καλεσαι δι-
 καιονς αλλα αμαρτωλων· ¹⁸και ησαν οι μαθηται ιωαννου και
 οι των φαρισαιων νηστευοντες· και ερχονται και λεγουσιν
 αυτω· διατι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νη-
 στευουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστευουσιν· || ¹⁹και ειπεν αυ-
 τοις ο ιησους· μη δυναται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμ-
 φιος μετ αυτων εστιν νηστευειν· οσον χρονον μεθ αυτων
 εχουσιν τον νυμφιον ου δυναται νηστευειν· ²⁰ελευδονται δε
 ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστευ-
 σουσιν εν εκεινη τη ημερα· ²¹ουδεις δε επιβλημα ρακκους αγ-
 ραγον επιραπτει επι ιματιω παλαιω· ει δε μηγε αρει το πλη-
 ρωμα απ αυτου το καιρον του παλαιου και χειρον οχισμα γι-
 νεται· ²²και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκον παλαιον· ει
 δε μηγε ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχει-
 ται και οι ασκοι απολυνται· αλλα || οινον νεον εις ασκον
 καινον βλητεον· ²³και εγενετο παραπορευεσθαι αυτων εν τοις
 σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου
 οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχτας· ²⁴και οι φαρισαι ελεγον
 αυτω· ειδε τι ποιουσιν οι μαθηται σου τοις σαββασιν ο ουκ
 εξεστιν· ²⁵και αυτοσ ελεγεν αυτοις· ουδεποτε ανεγνωτε τι

εποίησεν δαδ ὅτε χρεῖαν ἔσχεν καὶ ἐπιδάσκειν αὐτοὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· ²⁶ πῶς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἀβιαθαῖον τοῦ ἀρχιερεῶς καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐφαγεν οὐκ οὐκ ἐξεστὶν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἐδώκεν καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ || οὐσιν· ²⁷ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σαββατον διὰ τὸν ἀνθρώπου ἐγένετο καὶ οὐκ ὁ ἀνθρώπος διὰ τὸ σαββατον· ²⁸ ὥστε κενόριος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββατου·

III. Καὶ εἰσῆλθεν παλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρώπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· ² καὶ παρατηροῦντο αὐτὸν εἰ τοῖς σαββάσιν θεραπεύει αὐτὸν ἵνα κατηγορήσουσιν αὐτὸν· ³ καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἐγείρε εἰς τὸ μέσον· ⁴ καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν ἀγαθοποιεῖσθαι ἢ κακοποιεῖσθαι ψυχὴν δῶσαι ἢ ἀποκτείνειν· οἱ δὲ ἐκώπην· ⁵ καὶ περιβλεψάμενός αὐτοῦ μετ' ὀργῆς συν-
 λυπούμενός ἐπὶ τῇ πωρωσεί τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἐκτείνον τὴν χεῖρα σου· καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀπεκατέσταθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ· ⁶ καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθεὺς μετὰ τῶν ἱεροδιακόνων συνβουλίῳ ἐποιοῦν κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ⁷ καὶ ὁ ἰησοῦς ἀνέχωρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ⁸ καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς ἰδουμαίας καὶ περὰν τοῦ ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ τυρὸν καὶ σιδῶνα πλῆθος πολὺ ἀκονδάντες ὅσα ἐποίει || ἦλθον πρὸς αὐτόν· ⁹ καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιαρίον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἵνα μὴ θλιβῶσιν αὐτόν· ¹⁰ πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν ὥστε ἐπιπιπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτὸν ἀφορτῇ ὅσοι εἶχον μαστίγας· ¹¹ καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα ὅταν αὐτόν ἐθεώρουν προσελίπον αὐτῷ καὶ ἐκράζον λέγοντα ὅτι σύ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ¹² καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτόν ποιήσωσιν· ¹³ καὶ ἀναβέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλίται οὐκ ἠθέλην αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν· ¹⁴ καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστείλλει αὐτοὺς κηρύσσειν ¹⁵ καὶ ἔχειν ἐξουσίαν || θεραπεύειν τὰ ῥοδούς καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· ¹⁶ καὶ ἐπεθῆκεν τῷ σίμωνι ὄνομα πέτρον· ¹⁷ καὶ ἰακώβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· καὶ ἐπεθῆκεν αὐτοῖς ὀνόματα

βουτηγες ο εστιν υιοι βροτην· ¹⁸ και ανδρες και γιλιππορ
και βαρθολομαιορ και ματθαιορ και θωμαι και ιακωβον τον
τον αλφειου και θαδδαιορ και σιμων τον καρωριτην· ¹⁹ και
ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον· ²⁰ και ερχονται
εις οικον· και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυ-
τους μητε αρτον φαγειν· ²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου
εξηλθον κρατησαι αυτον· ελεγον γαρ οτι εξεστη· ²² και οι γραμ-
ματισ οι απο ιεροσολυμων καταβαρτες ελεγον οτι βεελζεβουλ
εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια·
²³ και προσκαλεσαμενου αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις·
πως δυναται σατανας σαταραν εκβαλλειν· ²⁴ και εαν βασιλεια
εφ εαυτην μερισθι ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη·
²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθι ου δυναται σταθηναι η οι-
κια εκεινη· ²⁶ και ει ο σατανας ανεσθι εφ εαυτον και μεμερις-
ται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος χει· ²⁷ ουδεις δυναται τα
σκεπη του || ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι
εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου
διαρπαση· ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρ-
τηματα τοις υιοις των ανθρωπων και αι βλασφημιαι οσας εαν
βλασφημησωσιν· ²⁹ ος δ αν βλασφημησιν εις το πνευμα το
αγιον ουκ χει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ εροχος εσται αιωνι-
ον κρισεω· ³⁰ οτι ελεγον· πνευμα ακαθαρτον χει· ³¹ ερχονται
ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν
προς αυτον φωνουντες αυτον· ³² και εκαθητο περι αυτον
οχλος· ειπον δε αυτω· ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι || συν
εξω ζητουν σε· ³³ και απεκριθη αυτοις ο ιησους λεγων· τις
εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου· ³⁴ και περιβλεψαμενος
κεκλω τονς περι αυτον καθημενους λεγει· ιδου η μητηρ μου
και οι αδελφοι μου· ³⁵ ος γαρ αν ποιησιν το θελημα τον θεου
ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν·

IV. Ηρξατο δε διδασκειν παρα την θαλασσαν· και συνερχθη
προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαρτα εις πλοιοις κα-
θησθαι εν τη θαλασση και πω ο οχλος προς την θαλασσαν
επι της γης ην· ² και ειδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα
και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτων· ³ ακουετε· ιδου εξηλθεν
ο σπειρων || του σπειρα· ⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν

επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετινα και κατεσκαγεν αυτο·
⁵αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην
και ευθεως εξαρετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης· ⁶ηλιον δε
ανατιλαντος εκανματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη·
⁷και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι
και απεπριξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν· ⁸και αλλο επεσεν
επι την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και
ανξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν
εκατον· ⁹και ελεγεν· ο ε- || χων ωτα ακουειν ακουετω· ¹⁰οτε
δε εγενετο καταμονας ειρωτησαν αυτοι οι περι αυτον συν τοις
δωδεκα την παραβολην· ¹¹και ελεγεν αυτοις· υμιν δεδοται
γνωραι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις
εξωθεν εν παραβολαις τα παντα λεγεται ¹²ινα βλεποντες βλε-
πωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνι-
ωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα παραπτωματα·
¹³και λεγει αυτοις· ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως
πασας τας παραβολας γνωσεσθαι· ¹⁴ο σπειρων τον λογον
σπειρι· ¹⁵ουτοι δε ειδιν οι παρα την ο- || δον οπου σπειρεται
ο λογος και οταν ακουωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και
αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων· ¹⁶και
ουτοι ειδιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν
ακουωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον
¹⁷και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν· ει-
τα γερομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκαρ-
δαλιζονται· ¹⁸και ουτοι ειδιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι
οι τον λογον ακουοντες ¹⁹και αι μεριμναι του αιωνος τουτου
και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα || επιθυμια
εισπορευομεναι συνπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται·
²⁰και ουτοι ειδιν οι επι την γην την καλην σπαρυντες οτινεις
ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρπον φερουσιν
εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον· ²¹και ελεγεν αυ-
τοις· μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο
την κλεινην τεθη ουχ ινα υπο την λυχνην επιτεθη· ²²ου γαρ
εστιν τι κρυπτον εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον

11. λεγεται in rasura scriptum.

21. λυχνην] λ in rasura septem vel octo litterarum.

ἀλλ' ἵνα εἰς γαρερον ἐλθῇ· ²³εἰ τις ἐχει ὠτα ἀκουεῖν ἀκουέτω·
²⁴καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τι α- || κουετε· ἐν ὧ μετρώ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστιθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκουούσιν·
²⁵ὅς γάρ ἂν ἐχῇ δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς οὐκ ἐχει καὶ ὁ ἐχει
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῶν· ²⁶καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
θεοῦ ὡς ἐὰν ἀνθρώπος βάλῃ τὸν σπόρον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς
²⁷καὶ καθευδῇ καὶ ἐγειρῇται ἑκταὶ καὶ ἡμέραι καὶ ὁ σπόρος
βλαστᾷ καὶ μῆζυρεται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· ²⁸αὐτοματὴ γὰρ
ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χορτὸν εἰτα σταχὺν εἰτα πλήρη
σιτοῦ ἐν τῷ σταχυί· ²⁹ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς εὐθεὺς
ἀποστελλεῖ τὸ δρέπαρον ὅτι παρεστήκεν ὁ θερισμὸς· ³⁰καὶ
ἔλεγεν· τινὶ ὁμοιωσόμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν ποίᾳ
παράβολῃ παραβαλόμεν αὐτήν· ³¹ὥς κοκκῷ σιναπεῖος ὅς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικροτέρου ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων
τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ³²καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβρεῖ καὶ γινέται πάν-
των τῶν λαχάρων μείζων καὶ ποιεῖ κλαδὸν μεγάλου ὥστε
δυνασθαι ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηρῶν· ³³καὶ τοιαυτῷ παράβολῳ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον καθὼς ἠδυνάτο ἀκουεῖν· ³⁴χωρὶς δὲ παράβολῃς οὐκ
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐπέλεν πάντα· ³⁵καὶ λέγει || αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἰκίᾳ
γενομένης· διελθόμεν εἰς τὸ περὶ· ³⁶καὶ ἀφ' ἐκείνου τὸν ὄχλον
παράλαμβανόντων αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα
ἦν μετ' αὐτοῦ· ³⁷καὶ γινέται λαλαψ ἀνεμὸς μεγάλῃ τὰ δὲ νε-
ματα ἐπεβάλλεν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε βυθιζέσθαι αὐτὸ ἡδῇ· ³⁸καὶ
ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρυμνῇ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθευδὼν· καὶ
διεγερουσιν αὐτὸν καὶ λεγόντων αὐτῷ· διδάσκαλε οὐ μέλει σοι
ὅτι ἀπολλύμεθα· ³⁹καὶ διεγερθεὶς ἐπετιμήσεν τῷ ἀνεμῷ καὶ
εἶπεν τῇ θαλάσῃ σιωπὰ πεφίμωσθ'· καὶ ἐκοπάσεν ὁ ἀνεμὸς καὶ
ἐγενετο γαλήνῃ μεγάλη· || ⁴⁰καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί διλοὶ ἐστέ
οὕτως· πῶς οὐκ ἐχετε πίστιν· ⁴¹καὶ ἐφοβηθῆσαν φόβον μέγαν
καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτος ἐστὶν ὅτι καὶ ὁ ἀνε-
μὸς καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·

V. Καὶ ἦλθον εἰς τὸ περὶ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν
τῶν γαδαρηῶν· ²καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθεὺς
ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἀνθρώπος ἐν πνεύματι

ακαθαρτω ³ ὅς τὴν κατοικίῃν εἶχεν ἐν τοῖς μνημασιν καὶ οὔτε
 αλυσεῖν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν διῆσαι ⁴ διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς
 πεδῆσαι καὶ αλυσεῖν δεδεῖσθαι καὶ διεσπασθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
 αλυσίδας καὶ τὰς πεδάς || συντετριφθῆναι καὶ οὐδεὶς ἰσχύειν αὐτὸν
 δαμάσαι· ⁵ καὶ διὰ παντός νυκτός καὶ ἡμερᾶς ἐν τοῖς μνημασιν
 καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κραζῶν καὶ κατακοπτοῦν ἑαυτὸν λίθοις·
⁶ ἰδὼν δὲ τὸν ἰησοῦν μακροθῆν ἐδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐ-
 τῷ ⁷ καὶ κραξάς φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱε
 τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· ὀρκίζω σε τὸν θεὸν μὴ με βασανίσῃς·
⁸ ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθαρτὸν ἐκ τοῦ
 ἀνθρώπου· ⁹ καὶ ἐπιρώτα αὐτὸν· τί ὄνομα σοὶ· καὶ λέγει αὐ-
 τῷ· λέγεων ὄνομα μοι ὅτι πολλοὶ ἐσμεν· ¹⁰ καὶ παρεκαλεῖ αὐ-
 τὸν πολλὰ ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἐξω τῆς || χώρας· ¹¹ ἦν δὲ
 ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγλῇ χοίρων μεγάλη βοσκομένη· ¹² καὶ
 παρεκαλεσάν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λεγόντες· πεμψον ἡμᾶς
 εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσελθωμεν· ¹³ καὶ ἐπετρέψεν
 αὐτοῖς εὐθεὶς ὁ ἰησοῦς· καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκα-
 θάρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγλή κατὰ
 τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς διόχειλοι καὶ ἐπι-
 γοντο ἐν τῇ θάλασσῃ· ¹⁴ καὶ οἱ βοσκοῖτες τοῦ χοίρου ἐφύγον
 καὶ ἀπηγγείλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον
 ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός· ¹⁵ καὶ ἐρχόνται πρὸς τὸν ἰησοῦν
 καὶ θεωροῦσιν τὸν || δαίμονιζόμενον καθημέρον ἱματισμένον
 καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχλητότα τὸν λεγόμενα καὶ φοβηθῆσαν·
¹⁶ καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγενετο τῷ δαίμονιζο-
 μένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων· ¹⁷ καὶ ᾗρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν
 ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν· ¹⁸ καὶ ἐμβαιοντος αὐτοῦ εἰς
 τὸ πλοῖον παρεκαλεῖ αὐτὸν ὁ δαίμονισθεὶς ἵνα ἡ μετ' αὐτοῦ·
¹⁹ καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὑπάγε εἰς τοὺς οἰκοί
 σου πρὸς τοὺς σὺνός καὶ ἀπαγγείλον αὐτοῖς ὅσα σοὶ ὁ κυρίως
 πεποίηκεν καὶ ἡλῆσεν σε· ²⁰ καὶ ἀπῆλθεν καὶ ᾗρξαστο κηρυσσεῖν
 ἐν τῇ δεκαπολίᾳ ὅσα || ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ πάντες
 ἐθαύμαζον· ²¹ καὶ διαπεράσαντος τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ
 πάλιν εἰς τὸ περᾶν συνήχθη ὄχλος πολὺς πρὸς αὐτὸν καὶ ἦν

12. πεμψον] π supra lineam additum.

παρὰ τὴν θάλασσαν· ²²καὶ ἰδὼν ἐρχεται εἰς τῶν ἀρχισυνα-
 γωγῶν ὀνόματι καίρου καὶ ἰδὼν τὸν ἰησοῦν πίπτει παρὰ τοῦ
 ποδᾶς αὐτοῦ· ²³καὶ παρεκαλεῖ αὐτοὺς πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυ-
 γατριὸν μου ἐδάκρυον ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇ αὐτῇ τὰς χεῖρας
 ὁποῦ σῶθῃ καὶ ζῇσεται· ²⁴καὶ ἀπηλθὼν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκο-
 λουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνθλιβὼν αὐτοὺς· ²⁵καὶ γυνή
 τις οὖσα ἐν ρυτίᾳ αἱματός ἐτι δώδεκα ²⁶πολλὰ παθούσα ὑπο
 πολλῶν ἰατρῶν || καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ
 μὴδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν ἐλθούσα ²⁷ἀκου-
 σάσα περὶ τοῦ ἰησοῦ ἐλθούσα εἰς τὸν ὄχλον ὀπισθεν ἤψατο
 τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ²⁸ἐλέγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι κὰν τῶν ἱμα-
 τιῶν αὐτοῦ ἀψωμαι σῶθησμαι· ²⁹καὶ εὐθεὺς ἐξηρανθῇ ἡ πηγὴ
 τοῦ αἱματος αὐτῆς καὶ ἐγνώ τῷ σώματι ὅτι ἰάτε ἀπο τῆς
 μαστίγος αὐτῆς· ³⁰καὶ εὐθεὺς ὁ ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ
 τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθούσαν ἐπιστραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ
 ἐλέγεν· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων· ³¹καὶ λεγούσιν αὐτῷ οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβόντα || ὅς καὶ λέγεις·
 τίς μου ἤψατο· ³²καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσαν·
³³ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα ἰδὺσα τὸ γεγονός ἐπ' αὐτῇ
 ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσα τὴν ἀλη-
 θεϊαν· ³⁴ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγατερ ἡ πίστις σου σέσωκεν σε·
 πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι υγιὴς ἀπο τῆς μαστίγος σου·
³⁵ἐτι αὐτοὺς λαλόντων ἐρχονται ἀπο τοῦ ἀρχισυναγώγου λε-
 γόντες ὅτι ἡ θυγατὴρ σου ἀπεθάρην· τί σὺλλεις τὸν διδάσ-
 καλον· ³⁶ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας τὸν λόγον εὐθεὺς λαλόμενον
 λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ μορον πιστεῦ· || ³⁷καὶ οὐκ
 ἀσπίζει αὐτῷ οὐδὲνα συνακολουθήσαι εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰακώ-
 βον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου· ³⁸καὶ ἐρχεται εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρεῖ θοροὺς καὶ κλειστοὺς
 καὶ ἀλαλῶντας πολλὰ ³⁹καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θο-
 ρυβίθε καὶ κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπεθάρην ἀλλὰ καθενδεῖ·
⁴⁰καὶ κατεγελῶν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντα παραλαμβάνει
 τοὺς πατέρας τὸν παῖδιον καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
 καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον κατὰκειμενον· ⁴¹καὶ ζῳατη-
 σὰς τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐ- || τῇ ταλῖθᾳ κοῦμ ὁ ὅτι·
 μεθερμηνεύομενον τὸ κοράσιον σοὶ λέγω ἐγείρε· ⁴²καὶ εὐθεὺς

ἀνέστη το κοράσιον καὶ περιεπατεῖ· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξεστήσαν ἐκστασεὶ μεγάλῃ· ⁴³καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μὴδεις γνῶ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν·

VI. Καὶ ἐξηλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ²καὶ γενομένου σαββατοῦ ἠρξάτο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν καὶ πολλοὶ ἀκουσάντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· ποθεν τοῦτω ταῦτα καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ καὶ αἱ δυνάμεις τοιαυταὶ δια τῶν χειρῶν αὐτοῦ || γίνονται· ³οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ τεκτὼν ὁ υἱὸς μαριας ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου καὶ ἰωσὴ καὶ ἰουδα καὶ ἱμοῦρος καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἐκκανδαλιζοῦντο ἐν αὐτῷ· ⁴ἐλέγεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἐστὶν προφητὴς ἀτιμὸς εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· ⁵καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ σὺνδεῖσαι δυνάμει ποιῆσαι εἰ μὴ ὀλιγοῖς ἀρρωστοῖς ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν· ⁶καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ περιῆγεν τὰς κοίμας κυκλῶ διδάσκων· ⁷καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδε- || κα καὶ ἠρξάτο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδον αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· ⁸καὶ παρηγγεῖλεν αὐτοῖς ἵνα μὴδὲν αἰρῶσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ραβδὸν μόνον μὴ πῆραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ⁹ἀλλὰ ὑποδεδυμένοι σαρδάλια καὶ μὴ ἐνδεδυσθαι δυνάμει· ¹⁰καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσελθῇτε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μενεῖτε ἕως ἂν ἐξελθῇτε ἐκεῖθεν· ¹¹καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δεξοῦνται ὑμᾶς μὴδὲ ἀκουσώσιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτιναξάτε τὸν χόυν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν || λέγω ὑμῖν ἀνεκτοτερόν ἐστί σοδομοῖς ἢ γομορροῖς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· ¹²καὶ ἐξελθόντες ἐκηρύσσον ἵνα μετάνοήσουσιν· ¹³καὶ διαμονία πολλὰ ἐξεβαλλόν καὶ ἡλιθοὺς ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρωστοὺς καὶ ἐθεράπευον· ¹⁴καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἡρώδης· φανερόν γὰρ ἐγενετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐλέγεν ὅτι ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη καὶ δια τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· ¹⁵ ἀλλοὶ δὲ ἐλέγον ὅτι

VI, 3. τεκτων ο] inter τε et κτων rasura trium vel quattuor litterarum, itemque post κτων duarum fere litterarum; post ο erasum σ

ἡλιασ εἶστιν· ἄλλοι δὲ ἐλεγον ὅτι προφητῆς εἶστιν ὥς εἰς τῶν
 προφητῶν· ¹⁶ἀκούσας δὲ ὁ ἠρωδῆς εἶπεν ὅτι οὐκ ἐγὼ ἀπε-
 κεφαλίσαι ἰωάννην· οὗτος εἶστιν αὐτός ἡγευθὴς ἀπὸ τῶν περὶ
¹⁷αὐτοῦ γὰρ ὁ ἠρωδῆς ἀποστείλας ἐκρατήσεν τὸν ἰωάννην καὶ
 ἐδήσεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ ἠρωδίαδα τὴν γυναῖκα φιλιπποῦ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγαμήσεν· ¹⁸ἐλέγεν γὰρ ὁ ἰω-
 ἀννης τῷ ἠρωδῇ ὅτι οὐκ ἐξεῖται σοὶ εἶναι τὴν γυναῖκα τοῦ
 ἀδελφοῦ σου· ¹⁹ἡ δὲ ἠρωδίας ἐνείχεν αὐτῷ καὶ ἠθέληεν αὐτὸν
 ἀποκτείνειν καὶ οὐκ ἠδύνατο· ²⁰ὁ γὰρ ἠρωδῆς φοβέτο τὸν
 ἰωάννην ἰδὼς αὐτὸν ἀνδρὰ δικαίον καὶ ἅγιον καὶ συνέτηρει αὐ-
 τὸν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποιεῖ καὶ ἠδέετο αὐτοῦ ἥ ἡζονεν·
²¹καὶ γενομένης ἡμερᾶς ἐνκαίρου ὅτε ἠρωδῆς τοῖς γενεσίοις
 αὐτοῦ δειπνῶν ἐποιεῖ τοῖς μεγίστοις αὐτοῦ καὶ τοῖς χεῖλαις-
 χοῖς καὶ τοῖς πρῶτοις τῆς γαλιλαίας· ²²καὶ εἰσελθούσης τῆς
 θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς ἠρωδιάδος καὶ ὀρχησάμενης καὶ αὐσάσης
 τῷ ἠρωδῇ καὶ τοῖς συνανακειμένοις εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορα-
 σίῳ· αὐτῇς με ὁ εὐὐρ θέλῃς καὶ δώσω σοι· ²³καὶ ὡμοσεν αὐτῇ
 ὅτι ὁ εὐὐρ με αὐτῇς δώσω σοι ἕως ἡμῶν τῆς βασιλείας μου·
²⁴ἡ δὲ ἐξελθούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ τι αὐτῇς δοῦμαι· ἡ δὲ
 εἶπεν τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βα- ἥ πιστοῦ· ²⁵εἰσελθούσα
 δὲ ἐνθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλεῖα ἠτήσατο λέγουσα·
 θέλω ἵνα δῶς μοι ἐξαυτοῦ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου
 τοῦ βαπτιστοῦ· ²⁶καὶ περιλυτὸς γενομένος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς
 ὀρκουὺς καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν ἀφ᾽ ἐτῆσαι αὐ-
 τήν· ²⁷καὶ ἐνθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπερονλάτορα ἐπέ-
 ταξεν ἐνέχθηναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ²⁸ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκε-
 φαλίσεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἠρέγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον
 ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ²⁹καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἥλθον καὶ ἦσαν τὸ πτωμα αὐτοῦ καὶ ἐθήκαν αὐτὸ ἐν
 μνήμειῳ· ³⁰καὶ συναγορταὶ οἱ ἀποστόλοι πρὸς τὸν ἡδόναν καὶ
 ἀπηγγείλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησα καὶ ὅσα ἐδίδουσαν· ³¹καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· δευτε αὐτοὶ ὑμεῖς καὶ ἴδιαν εἰς ἐρημὸν τόπον
 καὶ ἀναπαυσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ ἐρχόμενοι καὶ οἱ υπεργοντες
 πολλοὶ καὶ οὐδε θάγειν ἐνκαίρουν· ³²καὶ ἀπηλθὼν εἰς ἐρημὸν
 τόπον ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἴδιαν· ³³καὶ ἰδὼν αὐτοὺς υπαγοντας

και επεγνωσαν αυτους πολλοι και πεζη απο πασων των πο-
 λεων συνεδραμον εκει και προσηλθον αυτοις και συν- || ηλθον
 προς αυτον· ³⁴και εξελθων ο ιησους ιδεν οχλον πολυν και
 εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποι-
 μενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα· ³⁵και ηδη ωρας πολ-
 λης γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες
 οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη· ³⁶απολυσον αυ-
 τους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας
 αγορασωσιν εαυτους αρτους· τι γαρ φαγουσιν ουκ εχουσιν· ³⁷ο
 δε αποκριθεις ειπεν αυτοις· δοτε αυτοις υμεις φαγειν· και
 λεγουσιν αυτω· απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων δηναριων
 αρ- || τους και δωμεν αυτοις φαγειν· ³⁸ο δε λεγει αυτοις· πο-
 σους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε· και γροντες λεγουσιν
 αυτω πεντε και δυο ιχθυας· ³⁹και επεταξεν αυτοις ανακλειναι
 παρτας συμποδια συμποδια επι τω χλωρω χορτω· ⁴⁰και ανεπε-
 σαν πραδια πραδια ανα εκατον και ανα πεντηκοντα· ⁴¹και
 λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις
 τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου
 τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας
 εμερισεν πασιν· ⁴²και εφαγον παρτες και εχορτασθησαν· ⁴³και
 ηραν κλασματων || δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχ-
 θυνων· ⁴⁴και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακισχειλιοι
 ανδρες· ⁴⁵και ευθεως ηραγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι
 εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν προς βηθσαιδα
 εως αυτου απολυσι τον οχλον· ⁴⁶και αποταξαμενος αυτοις
 απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι· ⁴⁷οφειας δε γενομενης ην
 το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της
 γης· ⁴⁸και ιδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαριν· ην γαρ
 ο ανεμος εναντιος αυτοις· και περι τεταρτην φυλακην ||
 της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης·
 και ηθελεν παρελθειν αυτους· ⁴⁹οι δε ιδοντες αυτον περιπα-
 τουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκρα-
 ξαν· ⁵⁰παρτες γαρ αυτον ιδον και εταραχθησαν· και ευθεως
 ελαλησεν μετ αυτων ο ιησους και λεγει αυτοις· θαρσειτε εγω
 ειμι μη φοβεισθε· ⁵¹και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και
 εκοπασεν ο ανεμος· και λιαν εν εαυτοις εκ περισσου εξισταντο

και εθανιαζον· ⁵²ον γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις· ην γαρ αυ-
των η καρδια πεπωρωμενη· ⁵³και διαπερασεν· || τες ηλθον επι
την γην γεννησασθαι και προσορμισθηςαι εκει· ⁵⁴και εξελθον-
των αυτων εκ του πλοιου ενθιως επιγροντες αυτων ⁵⁵περι-
δραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις
κραβατιτοις τους κακως έχοντας περιγερειν οπου ηκουον οτι
εκει εστιν· ⁵⁶και οπου αν ειδεπορευετο εις κομας η πολις η
αγρος εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενοντας και παρι-
καλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου
αφονται· και οσοι αν ηπτοντο αυτου διεσωζοντο·

VII. Και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες
των γραμματεων οι ελθοντες απο || ιεροσολυμων· ²και ιδοντες
τινας των μαθητων αυτου κοινας χειρσι τουτ εστιν ανιπτοις
εσθιοντας τους αρτους εμεμψαντο· ³οι γαρ φαρισαιοι και
παρες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νυφωνται τας χειρας ουκ εσ-
θιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων· ⁴και
απο αγορας εαν μη βαπτισονται ουκ εσθιουσιν· και αλλα
πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και
ξεστων και χαλκιων και κλειων· ⁵επιτα επερωτωσιν αυτον
οι φαρισαιοι και οι γραμματεις· διατι οι μαθηται σου ου περι-
πατουσιν κατα την παραδοσιν των || πρεσβυτερων αλλα ανιπ-
τοις χειρσιν εσθιουσιν τον αρτον· ⁶ο δε αποκριθεις ειπεν
αυτοις οτι καλως προεσητευσεν περι υμων ησαιας των υπο-
κριτων ους γεγραπται· ουτος ο λαος τοις χιλεσιν με τιμα η δε
καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου· ⁷ματην δε σεβονται με
διδασκαλως διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων· ⁸αφεντες γαρ
την εντολην του θεου κρατιτε την παραδοσιν των ανθρωπων
βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα
πολλα ποιειτε· ⁹και ελεγεν αυτοις· καλως αθετειτε την εντο-
λην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε· ¹⁰μου· || οης
γαρ ειπεν· τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κα-
κολογον πατερα η μητερα θανατω τελευτατω· ¹¹υμεις δε
λεγετε· ος αν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι· κορζαν ο
εστιν δωρον ο αν εξ εμου ωφεληθης· ¹²και ονκετι αφιετε αυ-

τον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακου-
 ρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδω-
 κατε· και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε· ¹⁴ και προσκαλεσα-
 μενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις· ακουετε μου παντες
 και συνειετε· ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν τον ανθρωπον εισπορευο-
 μενον εις αυτον ο δυ- || νатаι αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπο-
 ρευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον·
¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω· ¹⁷ και οτε εισηλθεν εις
 οικον απο του οχλου επηρωτουν οι μαθηται αυτου περι της
 παραβολης· ¹⁸ και λεγει αυτοις· ουτως και υμεις ασυνετοι εστε·
 ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρω-
 πον ου δυναται αυτον κοινωσαι· ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυ-
 του εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον σπερματιον
 εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα· ²⁰ ελεγεν δε οτι το
 εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρω-
 πον· || ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι δια-
 λογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνικαι φοροι ²² κλοπαι
 πλεονεξικαι πονηρικαι δολος ασελγια οφθαλμος πονηρος βλασφη-
 μια υπερηφانيا αφροσυνη· ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν
 εκπορευονται και κοινοι τον ανθρωπον· ²⁴ και εκειθεν αναστας
 απηλθεν εις τα μεθορια τυρον και σιδωνος· και εισελθων εις
 οικιαν ουδενα ηθελεν γινωαι και ουκ εδυννηθη λαθειν· ²⁵ ακου-
 σασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα
 ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας || αυτου· ²⁶ ην
 δε η γυνη ελληνισ συρα φοινικισσα τω γενει· και ηρωτα αυτον
 ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης· ²⁷ ο δε ιη-
 σους ειπεν αυτη· αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα· ου γαρ
 καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις
 κυναριοις· ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω· ναι κυριε και
 γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των
 ψυχριων των παιδιων· ²⁹ και ειπεν αυτη ο ιησους· δια τουτον

18. ου νοειτε] haec his scripta sunt, sed priore loco asteriscis ante ου
 et post νοειτε positis improbata.

20. κοινοι] KOINOI codex. | τον ανθρωπον pagina exeunte sub ipsa
 scripturae columna scriptum.

τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος
 σον· ³⁰και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον
 εξεληλυθως και την θυγατερα βεβλημενην || επι της κλεινης·
³¹και παλιν εξελθων εκ των οριων τερρον και σιδωνος ηλθεν
 προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσων των οριων δε-
 καπολεως· ³²και φερουσιν αυτω κωφοι μογιλατοι και παρα-
 καλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω τας χειρας· ³³και απολαβομε-
 νος αυτον απο του οχλου και ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους
 αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης
 αυτου ³⁴και αναβλεψας εις τον ουρανον αρεστεραξεν και λεγει
 αυτω εφθασθα ο εστιν διανοιχθητι· ³⁵και ευθεως διηνοιχθη-
 σαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου
 και || ελαλει ορθως· ³⁶και διεστειλατο αυτοις ινα μηδεν ειπω-
 σιν· οσον δε αυτος αυτοις διεστειλλετο αυτοι μαλλον περισσο-
 τερον εκηρυσσον· ³⁷και υπερπερισσως εξεπλησσοτο λεγοντες·
 καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και
 τους αλαλους λαλειν·

VIII. *Εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλον οχλον οντος
 και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος τους μαθητας
 λεγει αυτοις·* ²*δπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι
 τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν·* ³*και εαν
 απολυσω αυτους νηστεις εις οικον || αυτων εγλυθησονται ει τη
 οδω· τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκασιν·* ⁴*και απεκριθησαν αυ-
 τω οι μαθηται αυτου· ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορ-
 τασαι αρτων επ ερημιας·* ⁵*και επηρωτα αυτους· ποσους εχετε
 αρτους· οι δε ειπαν επτα·* ⁶*και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσιν
 επι της γης· και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας
 εκλασεν και εδιδον τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν· και
 παρεθηκαν τω οχλω·* ⁷*και ειχον ιχθυδια ολιγα και αυτα ενλο-
 γησας ειπεν παραθειναι αυτοις·* ⁸*εσθαρν δε και εχορτασθησαν
 και ησαν περισσευματα κλασμάτων επτα σπυριδας·* ⁹*ησαν δε οι
 φαγοντες || ως τετρακισχειλιοι και απελυσεν αυτους·* ¹⁰*και εμ-
 βας ευθεως εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν
 εις τα ορια δαλμανουθα·* ¹¹*και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρ-
 ξαντο συζητειν αυτω ζητούντες παρ αυτου σημειον απο του
 ουρανου πειραζοντες αυτον·* ¹²*και αναστενας τω πνευματι*

αυτου λεγει· τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει· αμην λεγω υμιν
 ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον· ¹³και καταλιπων αυτους
 εμβας παλιν εις το πλοιον απηλθεν εις το περαν· ¹⁴και επελα-
 θοντο λαβειν αρτους και ει μη ερα αρτον ουκ ειχον μεθ αυ-
 των εν τω πλοιω· ¹⁵και διεστέλλετο || αυτοις λεγων· ορατε
 βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδον·
¹⁶και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ
 εχομεν· ¹⁷και γρους ο ιησους λεγει αυτοις· τι διαλογιζεσθαι
 οτι αρτους ουκ εχετε· ουπω νοειτε ουδε συνιετε· πεπωρωμενην
 εχετε την καρδιαν υμων· ¹⁸οφθαλμους εχοντες ον βλεπετε και
 οτα εχοντες ουκ ακουετε· ουπω νοειτε· ¹⁹οτε τους πεντε αρ-
 τους εκλασα εις τους πεντακισχειλιους ποσους κοφινους πλη-
 ρεις κλασμάτων ηρατε· λεγουσιν αυτω δωδεκα· ²⁰οτε δε τους
 επτα εις τους τετρακισχει- || λιους ποσων σφυριδων πληρωματα
 κλασμάτων ηρατε· οι δε ειπον επτα· ²¹και ελεγεν αυτοις· πως
 ουπω συνιετε· ²²και ερχεται εις βηθσαϊδα· και φερουσιν αυτω
 τυφλον και παρακαλουνσιν αυτον ινα αυτον αψηται· ²³και επι-
 λαβομενος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της
 κομης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας
 αυτω επηρωτησεν αυτον ει τι βλεπει· ²⁴και αναβλεψας λεγει·
 βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας·
²⁵ετα παλιν επιθηκεν αυτου τας χειρας επι τους οφθαλμους
 αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι· και απεκατεσταθη και
 εν- || εβλεπεν τηλαινως απαντας· ²⁶και απεστειλεν αυτον εις
 οικον αυτου λεγων· μηδε εις την κομην εισελθης μηδε ειπησ
 τινι εν τη κομη· ²⁷και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυ-
 του εις τας κομας καισαριας της γιλιππου· και εν τη οδω
 επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις· τινα με λεγουσιν
 οι ανθρωποι ειναι· ²⁸οι δε απεκριθησαν· ιωαννην τον βαπτισ-
 την αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων· ²⁹και αυ-
 τος λεγει αυτοις· υμεις δε τινα με λεγετε ειναι· και αποκρι-
 θεις σιμων πετρος ειπεν αυτω· συ ει ο χριστος· ³⁰και
 επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσι περι αυτου· || ³¹και ηρξατο
 διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν
 και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και
 γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρις ημερας αναστη-

να· ³²και παρωρησια ελαλει τον λογον· και προσλαβόμενός αυτον ο πετρος ηρξάτο επιτιμασν αυτω· ³³ο δε επιστραφείς και ιδων τους μαθητάς αυτον επιτιμησεν τω πετρω λεγων· υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων· ³⁴και σενταλεισόμενός τον οχλον σεν τοις μαθηταις αυτον ειπεν αυτοις· οστις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησάσθω εαυτον και κρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι· ³⁵ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην· ος δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ερεξει εμον και τον ευαγγελιον σωσει αυτην· ³⁶τι γαρ ωφελήσει ανθρωπος εαν κερδησῃ τον κοσμον ολον και ζημιωθῃ την ψυχην αυτου· ³⁷η τι δώσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχῆς αυτου· ³⁸ος γαρ εαν επισχυρθῃ με και τους εμονς λογονς εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επισχυρθῇσεται αυτου οταν ελθῃ εν τη δοξῃ του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων·

IX. Και ελεγεν αυτοις· || αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εσθηκοτων ουτινες ου μη γενουσιντα θανατον εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθιας εν δυναμι· ²και μεθ ημερας εξ παραλαμβανι ο υιος του πετρου και τον ιακωβον και ιωαννην και αναγει αυτους εις ορος υψηλον και ιδιαν μορφας· και μετεμορφωθῃ εμπροσθεν αυτων· ³και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λικν ως χιον οια γραφενς επι της γης ου δυναται λευκασαι ουτως· ⁴και ωφθῃ αυτοις ηλιας συν μωυσει και ησαν σενταλουντες τω υιου· ⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω· ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησόμεν σκηρας τρις σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν· ⁶ον γαρ ηδει τι λαλησει· ησαν γαρ εκφοβοι· ⁷εγενετο δε νεφελῃ επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωγη εκ της νεφελῆς· ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε· ⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ιδον ει μη τον υιον του πατρος αυτων· ⁹καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστείλατο αυτοις να μηδενι διηγησονται α ιδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη· ¹⁰και τον λογον εξρατησας προς εαυτους συνζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι·

¹¹και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματευσ

οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον· ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις·
 ηλιας μεν ελθων πρωτος αποκαθιστα παντα και πως γεγραπ-
 ται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουθε-
 νηθη· ¹³αλλα λεγω υμιν οτι ηλιας ηδη εληλυθεν και εποιησαν
 αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον· ¹⁴και ελθων
 προς τους μαθητας ιδεν οχλον πολιν περι αυτους και γραμ-
 ματαις συνζητουντας αυτοις· ¹⁵και ευθεως πας ο οχλος ιδων
 αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον· ¹⁶και
 επηρωτησεν τους γραμματαις· τι συνζητειτε προς αυτους· ¹⁷και
 αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν· διδασκαλε ηρεγκα τον υιον
 μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον· ¹⁸και οπου αν αυτον
 καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας
 αυτου και ξηρεται· και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο
 εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν· ¹⁹ο δε αποκριθεις λεγει αυτω· ω
 γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εδομαι· εως ποτε ανεξομαι
 υμων· φερετε αυτον προς με· ²⁰και ηρεγκαν αυτον προς αυ-
 τον· και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και
 πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων· ²¹και επηρωτησεν τον
 πατερα αυτου ο ιησους· ποσος χρονος εστιν αφ ου || τουτο γεγορει
 αυτω· ο δε ειπεν εκ παιδοθεν· ²²και πολλακαις αυτον και εις
 πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον· αλλ ει τι δυνα-
 σαι βοηθησιν ημιν σπλαγχμισθεις εφ ημας· ²³ο δε ιησους ειπεν
 αυτω το ει δυνα· παντα δυνατα τω πιστευοντι· ²⁴και ευθεως
 κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν· πιστενω
 κυριε βοηθει μου τη απιστια· ²⁵ιδων δε ο ιησους οτι επισυν-
 τρεχει οχλος επετιμισεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων
 αυτω· το πνευμα το αλαλον και κωγον· εγω σοι επιτασσω
 εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον· ²⁶και κραξαν
 και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν· και εγενετο ωσει νεκρος
 ωστε || πολλους λεγειν οτι απεθανεν· ²⁷ο δε ιησους κρατησας
 αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη· ²⁸και ελθοντα
 αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτουν αυτον κατ ιδιαν
 οτι ημεις ουκ ηδυννηθημεν εκβαλειν αυτον· ²⁹και ειπεν αυτοις·
 τουτο το γερος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσειχη

17. πνευμα αλαλον] littera α vocis πνευμα erasa; videtur voluisse πνευμα λαλον

και νηστεια· ³⁰ και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της
γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γρω· ³¹ επιδιδασκεν γαρ τους
μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου
παρεδιδεται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενεσθαι αυτον και
αποκτανθαι τη τριτη ημερα || αναστησεται· ³² οι δε ηγροουν το
ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησα· ³³ και ηλθεν εις καπερ-
ναουμ· και εν τη οικια γεναμενος επηρωτα αυτους· τι εν τη
οδω προς εαυτον διελογιζεσθαι· ³⁴ οι δε εσιωπων· προς αλλη-
λων γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων· ³⁵ και καθεισας
εφωρησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις· ει τις θελει πρω-
τος ειναι εσται παρων εσχατος και πατων διακορος· ³⁶ και
λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισα-
μενος αυτο ειπεν αυτοις· ³⁷ ος εαν εν των τοιουτων παιδιων
δεξιηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται || και ος εαν εμε δεξι-
ται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με· ³⁸ απεκριθη
δε αυτω ο ιωαννης λεγων· διδασκαλε ιδαμεν τινα εν τω ονο-
ματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και ζω-
νισαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν· ³⁹ ο δε ιησους ειπεν·
μη κωλυετε αυτον· ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω
ονοματι μου και δηνυσεται ταχυ κακολογησαι με· ⁴⁰ ος γαρ ουκ
εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν· ⁴¹ ος γαρ αν ποτιση υμας
ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστον εστε αμην λεγω υμιν
ου μη απο- || ληση τον μισθον αυτου· ⁴² και ος εαν σκαρδαλιση
ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτο
μαλλον ει περιζειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου
και βεβληται εις την θαλασσαν· ⁴³ και εαν σκαρδαλιζη δε η χειρ
σου αποκοψον αυτην· καλον σοι εστιν κελλον εις την ζωην
εισελθαι η τας δυο χειρας εχοντα απελθαι εις την γεννηαν
εις το πυρ το αβεστον ⁴⁴ οπου ο σκοληξ αυτων ου τελευτα
και το πυρ ου σβειννεται· ⁴⁵ και εαν ο ποδος σου σκαρδαλιζη δε
αποκοψον αυτον· καλον σοι εστιν εισελθαι εις την ζωην χω-
λον η τους δυο πο- || δας εχοντα βληθηναι εις την γεννηαν εις
το πυρ το αβεστον ⁴⁶ οπου ο σκοληξ αυτων ου τελευτα και
το πυρ ου σβειννεται· ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκαρδαλιζη δε

45. δυο] δ super π scriptum.

εκβαλε αυτον· καλον σοι εστιν μοροσθαλμον εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου η δυο σσθαλμονσ εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν του πυροσ ⁴⁸οπου ο σσωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννεται· ⁴⁹πασ γαρ περι αλισθησεται και πασα θνσια αλι αλισθησεται· ⁵⁰καλον το αλασ· εαν δε το αλασ αναλον γεινηται εν τινι αυτο σρτυσεται· εχετε εν εαντοισ αλασ και ειρηνενυεται εν αλληλοισ·

X. Και εκειθεν ανα- || στας ερχεται εισ τα ορια της ιουδαιασ του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ωσ ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτουσ· ²και προσελθοντεσ οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντεσ αυτον· ³ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ· τι υμιν εντελειματο μωυσησ· ⁴οι δε ειπον· μωυσησ επετρεφεν βιβλιον αποστασιον γραφαι και απολυσαι· ⁵και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ· προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεφεν υμιν την εντολην ταυτην· ⁶απο δε αρχησ κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτουσ ο θεοσ και ειπεν· ⁷ερεκεν τουτου καταλιφει ανθρωποσ τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου ⁸και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν· ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ· ⁹ο ουν ο θεοσ σνρεξευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω· ¹⁰και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι τουτου επηρωτησαν αυτον· ¹¹και λεγει αυτοισ· οσ εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην· ¹²και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηση αλλω μοιχεται· ¹³και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων· οι δε μαθηται επετιμων τοισ προσφερονσιν· ¹⁴ιδων δε ο ιησουσ ηγαπακτησεν || και ειπεν αυτοισ· αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με· μη κωλυετε αυτα· των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου· ¹⁵αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξιηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιοι ου μη εισελθη εισ αυτην· ¹⁶και αναγκαλισαμενοσ αυτα τιθεισ τασ χειρασ επ αυτα ηνλογει αυτα· ¹⁷και εκπορευομενον αυτου εισ οδοι προσδραμων εισ και γορυπετησασ αυτον επηρωτα αυτον·

X, 1. τον περαν] ante τον rasura trium litterarum (δια ut videtur).

16. ηνλογει] inter αυτα et ηνλογει rasura trium litterarum (κατ).

διδάσκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω·
¹⁸ο δε ιησους ειπεν αυτω· τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει
 μη εις ο θεος· ¹⁹τας εντολας οιδας· μη μοιχευσης μη φονευσης
 μη κλεψης μη ψευδομαρ- || τυρησης τιμα τον πατερα σου και την
 μητερα σου· ²⁰ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω· διδασκαλε ταυτα
 παντα εφυλαξαμην εκ νεότητος μου· τι επι υστερον· ²¹ο δε ιη-
 σους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω· ει θελεις
 τελειος ειναι εν σοι υστερει· υπαγε οσα εχεις πωλησον και δοσ
 πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανῳ και δειρο ακολουθηι
 μοι αρas τον σταυρον· ²²ο δε στυγναςας επι τω λογῳ απηλ-
 θεν λυπουμενος· ην γαρ εχων κτηματα πολλα· ²³και περιβλε-
 ψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτον· πως δυσκολως
 οι τα χρηματα εχοντες || εις την βασιλειαν του θεου εισελθουσι-
 ται· ²⁴οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου· ο δε
 ιησους αποκριθεις παλιν λεγει αυτοις· τεκνια πως δυσκολον
 εστιν τονῳ πεποιθῳτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του
 θεου εισελθειν· ²⁵ευκολωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιας
 ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελ-
 θειν· ²⁶οι δε περισσως εξεπλησσουντο λεγοντες προς εαυτον·
 και τις δυναται σωθηναι· ²⁷εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει·
 παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον αλλ ου παρα θεῳ· παντα γαρ
 δυνατα εστιν || παρα τῳ θεῳ· ²⁸ηρξατο δε ο πετρος λεγειν αυ-
 τῳ· ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι· ²⁹και
 αποκριθεις ο ιησους ειπεν· αμην· λεγω υμιν ουδεις εστιν ὃς
 αφηκεν οικιαν η αδελφον η αδελφας η πατερα η μητερα η γυ-
 ναικα η τεκνα η αγρους ερεκεν εμου και ερεκεν του ευαγγελιου
³⁰εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τῳ καιρῳ τουτω οι-
 κιας και αδελφους και αδελφας και πατερας και μητερας και
 τεκνα και αγρους μετα διωγμον και εν τῳ αιῳι τῳ ερχομενῳ
 ζωην αιωνιον· ³¹πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσ-
 χατοι πρωτοι· ³²ησαν δε εν τη || οδῳ αναβαινοντες εις ιεροσό-
 λυμα και ην προσγων αυτονῳ ο ιησους και εθαμβουντο και
 ακολουθουντες εσθοντο· και παραλαβον παλιν τονῳ δωδεκα
 ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαιρειν· ³³οτι ιδον
 αναβαινομεν εις ιεροσόλυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδο-
 θησεται τοις αρχιερεσιν και τοις γραμματεσιν και κατεκρι-

ρουσίην αὐτοῦ θανάτω καὶ παραδωδουσίν αὐτοῦ τοῖς ἐθνεσίν
³¹καὶ ἐμπαῖξουσίν αὐτῷ καὶ μαστιγώδουσίν αὐτὸν καὶ ἐμπτύ-
 σουσίν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
 στήσεται· ³⁵καὶ προσπορευ- || ονται αὐτῷ ἰακώβος καὶ ἰωάννης
 υἱοὶ ζεβεδαίου λεγόντες· διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὁ εὐαγγελιστὴς
 ᾖμεν ποιήσῃς ἡμῖν· ³⁶ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλεται
 ποιῆσαι με ὑμῖν· ³⁷οὐ δὲ εἶπον αὐτῷ· ὅς τις ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ
 δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐνωπυῶν σου καθίσωμεν ἐν τῇ δοξῇ σου·
³⁸ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἰδατε τί αἰτίσθε· δύνασθαι
 πίνειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζο-
 μαι βαπτισθῆναι· ³⁹οὐ δὲ εἶπον αὐτῷ δύναμεθα· ὁ δὲ ἰησοῦς
 εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πιεσθε καὶ τὸ βάπ-
 τισμα ὃ ἐ- || γὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆσεσθαι ⁴⁰τὸ δὲ καθίσαι
 ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνωπυῶν οὐκ ἐστὶν ἐμοὶ δοῦναι ἀλλ' οἷς
 ἡτοιμασται· ⁴¹καὶ ἀκούσαντες οἱ δεκά ἡρξάντο ἀγανακτεῖν περὶ
 ἰακώβου καὶ ἰωάννου· ⁴²ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς
 λέγει αὐτοῖς· οἰδατε ὅτι οἱ δοκουντές ἀρχὴν τῶν ἐθνῶν κατα-
 κτιροῦνται αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν·
⁴³οὐκ οὕτως δὲ ἐστὶ ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς τις εὐαγγελιστὴς γενέσθαι μέλει
 ἐν ὑμῖν ἐστὶ ὑμῶν διακονός ⁴⁴καὶ ὅς τις εὐαγγελιστὴς γενέσθαι
 ὑμῶν πρῶτος ἐστὶ πάντων δούλος· ⁴⁵καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που οὐκ ἦλθεν || διακολληθῆναι ἀλλὰ διακολλησάμενος καὶ δοῦναι τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ὑπὲρ πολλῶν· ⁴⁶καὶ ἐρχομαι εἰς ἱερὺ καὶ
 ἐκπορευόμενος αὐτοῦ ἀπὸ ἱερὺ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 καὶ ὄχλου ἰσχυροῦ ὁ υἱὸς τιμίου βαρτισματός ὁ τυφλὸς ἐκαθή-
 ητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσκαιτῶν· ⁴⁷καὶ ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζω-
 ραῖος ἐστὶν ἡρξάτο κραζειν καὶ λέγειν· νῦν δαὲ ἰησοῦ ἐλεῆσον
 με· ⁴⁸καὶ ἐπετιμὼν αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπῇ· ὁ δὲ πολλῶν
 μαλλόν ἐκραζεν· νῦν δαὲ ἐλεῆσον με· ⁴⁹καὶ σταθὺς ὁ ἰησοῦς εἶπεν
 φωνήθηται αὐτὸν· καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλόν· λεγόντες αὐτῷ·
 θάρσει ἐγείρε φωνεῖ σὲ· ⁵⁰ὁ δὲ ἀπο- || βάλων τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
 ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν ἰησοῦν· ⁵¹καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς· τί θέλεις ποιῆσω σοί· ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαβ-
 βουνι ἵνα ἀναβλέψω· ⁵²ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὑπάγε ἢ πιστὶς
 σου σεσώκεν σὲ· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῷ ἰη-
 σοῦ ἐν τῇ ὁδῷ·

XI. Καὶ ὅτε ἡγγιζόν εἰς ἱεροσόλυμα εἰς βηθσαφαρὴ καὶ
 βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ελαιῶν ἀποστέλλει δύο
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ²καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κο-
 μὴν τὴν κατεῖκοντι ὑμῶν καὶ ἐνθεῶς εὐπορευόμενοι εἰς αὐτὴν
 ἐκρησέτε πῶλον δεδημειρον ἐφ' οὗ || οὕτω σὺνδύσῃ ἀνθρώπων
 κεκαθῆκεν· λυσάντες αὐτὸν ἀγαγετέ· ³καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ·
 τί ποιεῖτε τούτου· εἰπάτε· ὅτι ὁ κυρίως αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει καὶ
 ἐνθεῶς αὐτὸν ἀποστέλλει ὡς· ⁴ἀπηλθόν δὲ καὶ ἡρώον πῶλον
 δεδεμειρον πρὸς τὴν θύραν ἐξῶ ἐπὶ τὸν ἀμφοδὸν καὶ λυνούσιν
 αὐτὸν· ⁵τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἐλέγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε
 λυνόντες τὸν πῶλον· ⁶οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ
 ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτούς· ⁷καὶ ἡγάγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν
 ἰησοῦν καὶ ἐπεβάλον αὐτῷ τὰ ἵματια αὐτῶν καὶ ἐκαθίσεν ἐπ'
 αὐτῷ· ⁸πολλοὶ δὲ τὰ ἵματια αὐτῶν || ἐστρώσαν ἐν τῇ ὁδῷ ἀλ-
 λοὶ δὲ στοιβὰς ἐξοπτὸν ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώσαντες ἐν
 τῇ ὁδῷ· ⁹καὶ οἱ προαγοντες καὶ οἱ ἀκολουθούντες ἐκραζόν λε-
 γόντες· ὡδαῖνα εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
¹⁰εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ πα-
 τρός ἡμῶν δαδ' ὡδαῖνα ἐν τοῖς ὑψίστοις· ¹¹καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ περιβλεψάμενος πάρ-
 τα οφίᾳ ἤδη οὐσῇ τῆς ὥρας ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν
 δώδεκα· ¹²καὶ τῇ παυρίον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ βηθανίας
 ἐπιταῖσαν· ¹³καὶ ἰδὼν οὐκὴν ἀπὸ μακροθεν ἔχον· ὄσαν φύλλα
 ἤλθεν· εἰ ἀρα τί· ἐκρησέει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν
 εὗρεν εἰ μὴ φύλλα μόνον· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς οὐκόν· ¹⁴καὶ ἀπο-
 κριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· μήκετι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μὴδεὶς κερ-
 σὼν φάγοι· καὶ ἡκούον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ¹⁵καὶ ἐρχόμενα πα-
 λιν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο
 ἐκβάλλειν τοὺς πωλούντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ
 καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεσθαι καὶ τὰς καθέδρας
 τῶν πωλούντων τὰς περισσότερας κατεστρέφειν· ¹⁶καὶ οὐκ ἤγειν
 ἵνα τις διενεγκῇ σκευὴς διὰ τοῦ ἱεροῦ· ¹⁷καὶ ἐδιδάσκει || λέγων
 αὐτοῖς· οὐ γεγραπτά ὅτι ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς καὶ

XI, 13. αρα] syllaba ρα supra lineam scripta.

15. ἐξεχεσεν] fort. ἐξεχεεν codex; vide Prolegom.

θησεται πασιν τοις εθνεσιν· υμεις δε εποιησατε αυτον οπη-
 λαιον ληστον· ¹⁸και ηκουσαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις
 και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν· εφοβουντο γαρ αυτον οτι
 πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου· ¹⁹και οτε οψε
 εγερετο εξεπορευετο εξω της πολεως· ²⁰και πρωι παραπορευ-
 ομενοι ιδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων· ²¹και αναμνησ-
 θεις ο πετρος λεγει αυτω· ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω
 εξηρανθη· ²²και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις· εχετε πι-
 στιν θεου· ²³αμην γαρ λε- || γω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορι
 τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακρι-
 θη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι ο λαλει γινεται εστε
 αυτω ο εαν ειπη· ²⁴δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα εαν προσ-
 ευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν·
²⁵και οταν στηκηται προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα
 τιος· ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν
 τα παραπτωματα υμων· ²⁶ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ
 υμων ο εν ουρανω αφησει τα παραπτωματα υμων· ²⁷και ερ-
 χονται παλιν εις ιεροσολυμα· και εν τω ιερω πε- || ριπατουν-
 τος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις
 και οι πρεσβυτεροι ²⁸και λεγουσιν αυτω· εν ποια εξουσια
 ταυτα ποιεις και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα
 ταυτα ποιης· ²⁹ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις· επερω-
 τησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν
 εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· ³⁰το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρα-
 νου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι· ³¹οι δε ελογιζοντο
 προς εαυτους λεγοντες· εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει· διατι ουν
 ουκ επιστευσεται αυτω· ³²αλλα ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβου-
 μεθα τον οχλον· παντες || γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προ-
 φητην· ³³και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν· ουκ οιδαμεν·
 και ο ιησους λεγει αυτοις· ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξου-
 σια ταυτα ποιω·

XII. Και ηρξατο λεγειν αυτοις εν παραβολαις· ανθρωπος
 εφυτευσεν αμπελονα και περιεθηκεν αυτω φραγμαον και ωρυξεν
 υποληριον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν· ²και
 απευτειλεν προς τους γεωργους δουλων τω καιρω ινα παρα

των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος· ³οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κεινον· ⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτον αλλον δουλον κακει- || τον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον· ⁵και παλιν αλλον απεστειλεν· κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δαιροντες τους δε αποκτεινοντες· ⁶ετι ουν ερα υιοι εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους ερχατον λεγων· εντραπησονται τον υιον μου· ⁷εκεινοι δε οι γεωργοι ιδοντες αυτον ειπον προς εαυτους· ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτεινομεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια· ⁸και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος· ⁹τι ουν ποιησι ο κυριος του αμπελωνος· || ελευσεται και απολεσει τους γεωργους εκεινους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις· ¹⁰ουδε την γραφην ταυτην αγνωστε· λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· ¹¹παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων· ¹²και εξητουν αυτον κριτησαι και εφοβηθησαν τον οχλον· εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν· και αφεντες αυτον απηλθον· ¹³και αποσπελουνσι προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αგრενωσωσιν λογω· ¹⁴οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω· διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελι σοι || περι ουδενου· ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις· ειπε ουν ημιν εξεστιν κηρσον καισαρι δουναι· δωμεν η μη δωμεν· ¹⁵ειδως δε αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις· τι με πειραζετε υποκριται· φερετε μοι δηναριον ινα ειδω· ¹⁶οι δε ηνεγκαν· και λεγει αυτοις· τινος η ικων αυτη και η επιγραφη· οι δε ειπον αυτω καισαρος· ¹⁷και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις· αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω· και εθαυμασαν επ αυτω· ¹⁸και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη εινα και επηρωτησαν αυτον λεγον- || τες· ¹⁹διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου· ²⁰επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφη-

και σπερμα· ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και
 ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαντως· ²² και ελα-
 βον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα· εσχατον δε παντων
 απεθανεν και η γυνη· ²³ εν τη αναστασει ουν οταν αναστωσιν
 τινος αυτων εστιν γυνη· οι γαρ επτα εσ- || χον αυτην γυναικα·
²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις· ου δια τουτο πλανασ-
 θε μη ιδοτεσ τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου· ²⁵ οταν γαρ
 εκ νεκρων αναστωσιν ουδε γαμιουσιν ουδε γαμισονται αλλ ειδιν
 ως αγγελoi εν τοις ουρανοις· ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρον-
 ται ουκ ανεγρωτε εν τη βιβλω μουσεως επι της βατου ως
 ειπεν αυτω ο θεος λεγων· εγω· ο θεος· αβρααμ· και ο θεος
 ισαακ και ο θεος ιακωβ· ²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα ζων-
 των· υμεις ουν πολυ πλανασθε· ²⁸ και προσελθων εις των γραμ-
 ματεων ακουσας αυτων συζητουτων ιδων οτι καλως αυτοις
 απεκρι- || θη επρωτησεν αυτον· ποια εστιν πρωτη παντων εν-
 τολη· ²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων εν-
 τολη· ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εις εστιν·
³⁰ και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας
 σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας
 σου και εξ ολης της ισχυος σου· αυτη πρωτη εντολη· ³¹ και
 δευτερα ομοια αυτη· αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον·
 μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν· ³² και ειπεν αυτω ο
 γραμματευσ· καλως διδασκαλε επ αληθιας ειπες οτι εις εστιν
 και ουκ εστιν αλλος πλην αυ- || του· ³³ και το αγαπαν αυτον
 εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης
 της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλη-
 σιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων
 και θυσιων· ³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι ρουνεχως απεκρι-
 θη ειπεν αυτω· ου μακρον ει απο της βασιλειας του θεου·
 και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι· ³⁵ και αποκριθεις
 ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω· πως λεγουσιν οι γραμ-
 ματεις οτι ο χριστος υιος εστιν του δαδ· ³⁶ αυτος γαρ δαδ ειπεν
 εν πνευματι αγιω· ειπεν ο κυριος τω κυριω μου· καθου εκ
 δεξιων μου· εως αν θω τους εχθρους σου υπο- || ποδιον των
 ποδων σου· ³⁷ ει ουν δαδ λεγει αυτον κυριον και πως υιος αυ-
 του εστιν· και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδewis· ³⁸ και ελεγεν

αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
θελοῦντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμόν ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς ³⁹καὶ πρωτοκαθιδόκῳ ἐν ταῖς συνεσθῶναις καὶ πρωτο-
κλίσιαις ἐν τοῖς δειπνοῖς· ⁴⁰οἱ κατεσθιοντες τὰς οἰκίας τῶν
χρησῶν καὶ προσημαῖ μακροὶ προσερχόμενοι· οὗτοι λημφοῦνται
περισσότερον κοίμῃ· ⁴¹καὶ καθιδόκῳ ὁ ἰησοῦς κατενάρτι τὸν
γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βαλλεῖ χαλκόν || εἰς τὸ
γαζοφυλακίον· καὶ πολλοὶ πλουτοὶ ἐβαλλον πολλὰ· ⁴²καὶ ἐλ-
θούσα μία χήρα πτωχὴ ἐβάλεν λεπτά δυο ὁ ἐστὶν κοδωντήρ·
⁴³καὶ προσκαλεσάμενός τοῦ μαθητῆος αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεον ἢ πάντων ἐβάλεν
τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλακίον· ⁴⁴πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύοντός αὐτοῖς ἐβαλλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ἐστερημένῳ αὐ-
τῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἐβάλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς·

XIII. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ
εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε ἰδε ποταποὶ λίθοι καὶ πο-
ταπαὶ οἰκοδομαί· ²καὶ ἀποκριθεὶς || ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· βλέ-
πεῖς ταῦτάς τας μεγάλας οἰκοδομας· ἀμὴν λέγω σοὶ οὐ μὴ
ἀφθῇ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθῳ ὅς οὐ μὴ καταλθῇ· ³καὶ καθήμε-
νον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων κατενάρτι τὸν ἱερὸν ἐπη-
ρώτων αὐτοῦ κατ' ἰδίαν πετροῦ καὶ ἰακώβου καὶ ἰωαννῆς καὶ
ἀνδρέως· ⁴εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐστὶ καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μελεῖ ταῦτα πάντα συντελεσθῆναι· ⁵ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐ-
τοῖς ἤρξατο λέγειν· βλέπετε μὴθεὶς ὑμεῖς πλανηθῆ· ⁶πολλοὶ γὰρ
ἐλენδοῦνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λεγόντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ πολ-
λοὺς πλανήσουσιν· ⁷ὅταν δὲ ἀκούσῃς || σῆτε πολέμου καὶ ἀκούσῃς
πολέμων μὴ θροεσθῆ· δει γὰρ γενέσθαι ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος·
⁸ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεὺς ἐπὶ βασιλεῖαν
καὶ ἐσθῆται διόμοι κατὰ τοποὺς καὶ ἐσθῆται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ
καὶ ταραχαί· ⁹ἀρχαὶ ὡδινῶν ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς·
παράδοσθαι γὰρ ὑμεῖς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συνεσθῶνας δαση-
σέσθαι καὶ ἐπὶ ἡγεμονῶν καὶ βασιλέων σταθῆσέσθαι ἐνέκερ ἐμὸν
εἰς μαρτυρίον αὐτοῖς· ¹⁰καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δει πρῶτον
κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον· ¹¹ὅταν δὲ ἀγαγούσιν ὑμεῖς παραδι-
δοῦντες μὴ προμεριμνατε τί λαλήσητε || ἀλλ' ὁ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν

εκείνη τη ώρα τουτο λαλείτε· ου γαρ υμείς εστέ οι λαλουντες
 αλλά το πνευμα το αγιον· ¹² παραδώσει δε αδελφος αδελφον
 εις θανατον και πατηρ τεκνον και επανασθησονται τεκνα επι
 γονεις και θανατωσουσιν αυτους· ¹³ και εδεδῆται μισουνμενοι υπο
 παντων δια το ονομα μου· ο δε υπομεινας εις τέλος σωθησε-
 ται· ¹⁴ οταν δε ειδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν υπο
 δαυιηλ του προφητου εστος οπου ου δει· ο αναγνωσκων νο-
 ειτω· τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη· ¹⁵ ο δε
 επι του δωματος || μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθε-
 τω αραι τι εκ της οικιας αυτου· ¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη
 επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου· ¹⁷ ουαι δε
 ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις
 ημεραις· ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμω-
 ρος μηδε σαββατον· ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια
 ον γεγορεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος ουδ
 ου μη γενηται· ²⁰ και ει μη κυριος εκολοβωσεν τας ημερας εκει-
 νας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ· αλλά δια τους εκλεκτους ους
 εξελεξατο εκολοβωσεν || τας ημερας εκεινας· ²¹ τοτε εαν τις υμιν
 ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ιδου εκει μη πιστευσητε· ²² εγε-
 ρησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν
 σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και τους
 εκλεκτους· ²³ υμεις δε βλεπετε· ιδου προειρηκα υμιν απαντα·
²⁴ αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν των ημερων
 εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγ-
 γος αυτης· ²⁵ και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες
 και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησον· || ται· ²⁶ και
 τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις
 μετα δυναμεως πολλης και δοξης· ²⁷ και αποστέλλει τους αγγε-
 λους αυτου και επικυραξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσ-
 σαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου· ²⁸ απο δε της
 σικκης μαθητε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενη-
 ται απαλος και εκφυη τα γυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος
 εστιν· ²⁹ ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκε-
 τε οτι εγγυς εστιν επι θυραις· ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη
 παρελθῃ η γενεα αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται· ³¹ ο
 ουρανος και || η γη παρφελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελ-

θώσιν· ³²περι δε τῆς ἡμερᾶς ἐκείνης ἡ ὥρᾳ ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· ³³βλέπετε δε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσευχεσθαι· οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ καιρὸς ἐστίν· ³⁴ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπος ἀποδημὸς ἀφείδω τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούσ τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐκάστῳ τὸ ἐργον αὐτοῦ καὶ τῷ θυρῶρῳ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή· ³⁵γρηγορεῖτε οὐν οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐρχεται ὅψε ἡ μεσονυκτίῳ ἡ ἀλεκτοροφωνίᾳ ἡ πρῶτῃ· ³⁶μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὐρὴ ὑμᾶς καθενδόν- || τας· ³⁷α δὲ ὑμῖν λέγω πάνιν λέγω· γρηγορεῖτε·

XIV. Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμερᾶς· καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς αὐτοὺς δολῶ κρατήσαντες ἀποκτινώσιν· ²ἐλεγον δὲ· μὴ ἐν τῇ εορτῇ μηποτε θορύβος ἐστὶ τοῦ λαοῦ· ³καὶ οὐτοῦ αὐτοῦ ἐν βῆθανια ἐν τῇ οἰκίᾳ σιμωνος τοῦ λεπρου ἀνακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλαβαστρον μυρὸν ᾠρδὸν πιστικῆς πολυτελοῦς καὶ συντριψάσα τοὺς ἀλαβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς· ⁴ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς αὐτοὺς καὶ λεγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μυροῦ γεγορεν· ⁵ἦδὲν- || νατο γὰρ τούτο τὸ μυρὸν πρᾶθῆναι ἐπ' αὐτῷ τριακοσίων δηνარიῶν καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ· ⁶ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἀφετε αὐτήν· τί αὕτη κοπούς παρεχετε· καλὸν ἔργον εἰργασάτο ἐν ἐμοί· ⁷πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' αὐτῶν καὶ ὅταν θέλῃτε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμε δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὁ ἔσχεν αὕτη ἐποίησεν· προελάβεν μυρίσαι τὸ σῶμα μου εἰς τοὺς ἐνταφιασμόν· ⁸αμὴν λέγω ὑμῖν ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τούτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς λαληθῇσε- || ται· ¹⁰καὶ ἰουδᾶς ὁ ἰσκαριωτῆς εἰς τῶν δωδεκά ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα παραδῷ αὐτοὺς αὐτοῖς· ¹¹οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργυρία δοῦναι· καὶ ἐξῆτει πῶς ευκαιρῶς αὐτοὺς παραδῶ· ¹²καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἐθύον λεγουσίν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θελῶς ἀπελθόντες ἐτοιμασώμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα· ¹³καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰσελθόντων

υμων εἰς τὴν πόλιν ἀπατησεί υμῖν ἄνθρωπος κεραμίον ὕδα-
 τος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ ¹⁴καὶ οὐ || πού ἐστιν εἰσελθὼν
 εἰπαταὶ τῷ οἰκοδεσποτῇ· ὁ διδασκαλὸς λέγει· πού ἐστιν τὸ
 καταλύμα μου ὅπου τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω·
¹⁵καὶ αὐτοῦ υμῖν διξί ἀρώγειν μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμόν· ἐκεῖ
 ἐτοιμασάτε ἡμῖν· ¹⁶καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον
 εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἡτοιμασάν
 τὸ πᾶσχα· ¹⁷ὥφειάς δὲ γενομένης ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα·
¹⁸καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιομένων εἶπεν ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ·
¹⁹οἱ δὲ ἠρξάντο λυπείσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ || εἰς καθ' εἰς· μὴτι ἐγὼ
 εἰμι· καὶ ἄλλος· μὴτι ἐγὼ εἰμι· ²⁰ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
 εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαψάς μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον· ²¹ὁ
 μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γεγραπταὶ περὶ αὐτοῦ·
 οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
 δίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος·
²²καὶ ἐσθιομένων αὐτῶν λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογη-
 σὰς ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λαβετε φαγετε του-
 το ἐστὶν τὸ σῶμα μου· ²³καὶ λαβὼν ποτηρίον εὐχαριστήσας
 ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἑπὶ οὖν ἐξ αὐτοῦ πάντες· ²⁴καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 τοῦτο ἐστὶν || τὸ αἷμα μου τῆς καινῆς διαθήκῃς τὸ περὶ
 πολλῶν ἐκχυννόμενον· ²⁵ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκετι οὐ μὴ πίνω
 ἐκ τοῦ γέννηματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν
 αὐτὸ πίνω καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ²⁶καὶ ὑμνήσαντες
 ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ²⁷καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
 ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθαι ἐν ἐμοί ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γε-
 γραπταὶ γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ
 πρόβατα· ²⁸ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
 γαλιλαίαν· ²⁹ὁ δὲ πέτρος ἐφῆ αὐτῷ· καὶ εἰ πάντες σκανδαλι-
 σθήσονται || ἀλλ' οὐκ ἐγώ· ³⁰καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω
 σοὶ ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δις ἀλεκτορά
 φωνῆσαι τρίς ἀπαρνήσῃ με· ³¹ὁ δὲ πέτρος ἐκ περισσοῦ ἐλέγειν
 μαλλον· ἐὰν δεῖ μαι στυγαποθάνειν σοὶ οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι·
 ὥσαυτὼς δὲ καὶ πάντες ἐλέγον· ³²καὶ ἐρχοῦνται εἰς χωρίον οὐ
 τὸ ὄνομα γέσσημαρει καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσαιτε
 ὡδὲ ἕως ἂν ἀπελθὼν προσενξώμαι· ³³καὶ παραλαμβάνει τὸν

πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ' εαυτον και ηρξατο εκ-
 θαμβεισθαι και αδημονειν· ³⁴και λεγει αυτοις· περιλυτος εστιν
 η ψυχη μου εως θανατου· μεινατε ωδε || και γοηγορευετε· ³⁵και
 προσελθων μικρον επεδεν επι προσωπον επι της γης και προσ-
 ηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ' αυτου η ωρα ³⁶και
 ελεγεν· αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι· παρενεγκε το ποτη-
 ριον τουτο απ' εμου· πλην αλλ ου το εγω θελω αλλ οτι συ·
³⁷και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω
 πετρω· σιμων καθευδεις· ουκ ισχυσας μιν ωραν γοηγορησαι·
³⁸γοηγορευετε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον·
 το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης· ³⁹και παλιν απ-
 ελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων· || ⁴⁰και υποστρι-
 ψας ευρει αυτους καθευδοντας· ηδων γαρ οι οφθαλμοι αυτων
 καταβαρυνομενοι και ουκ ιδωσαν τι αυτω αποκριθωσιν· ⁴¹και
 ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις· καθευδετε το λοιπον και
 αναπαυσθε· απεχει· ηλθεν η ωρα· ιδου παραδιδοται ο υιος του
 ανθρωπου εις χειρας των αμαρτωλων· ⁴²εγειρεσθε εγωμεν·
 ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν· ⁴³και επι αυτου λαιονντος παρα-
 γιγεται ιονδας εις των δωδεκα και μετ' αυτου οχλος πολυς
 μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμ-
 ματεων και των πρεσβυτερων· ⁴⁴δεδω- || και δε ο παραδιδους
 αυτον συσημον αυτοις λεγων· ον αν φιλησω αυτος εστιν κρα-
 τησατε αυτον και απαγαγετε αυτον ασφαλως· ⁴⁵και ελθων
 ενθεως προσελθων τω ιησουν λεγει αυτω ραββι ραββι και κατε-
 φιλησεν αυτον· ⁴⁶οι δε επεβαλον αυτω τας χειρας αυτων και
 εκρατησαν αυτον· ⁴⁷εις δε τις των παρεστηκοτων σπαδαμενος
 την μαχαिरαν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφιλεν
 αυτου το ωτιον· ⁴⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις· ως
 επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με·
⁴⁹καθ' η- || μεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και
 ουκ εκρατησατε με· αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι· ⁵⁰οτε οι
 μαθηται αφερτες αυτον παντες εφυγον· ⁵¹και εις τις νεανισ-
 κος ηκολονθησεν αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνον·
 και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι· ⁵²ο δε καταλιπων την

σινδονα γυμνός εφύγεν απ αυτων· ⁵³και απηγαγον τον ιησουν
 προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις
 και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεις· ⁵⁴και ο πετρος απο
 μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του
 αρχιερεως και ην συνκαθημενος και || θερμαινομενος μετα των
 υπηρετων προς το φως· ⁵⁵οι δε αρχιερεις και ολον το συνε-
 δριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι
 αυτον και ουχ ευρισκον· ⁵⁶πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ
 αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν· ⁵⁷και τινες ανασταν-
 τες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ⁵⁸οτι ημεις ηκου-
 σαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον
 τον χειροποιητον και αλλον αχειροποιητον δια τριων ημερων
 οικοδομησω· ⁵⁹και ουδε ουτως ισθη ην η μαρτυρια αυτων·
⁶⁰και αναστας ο αρχιερευσ εις μεσον επη- || ρωτησεν τον ιη-
 σουν λεγων· ουκ αποκρινη συθεν τι ουτοι σου καταμαρτυρου-
 σιν· ⁶¹ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο· παλιν ο αρχιερευσ
 επηρωτα αυτον και λεγει αυτω· συ ει ο χριστος ο υιος του
 ευλογητου· ⁶²ο δε ιησους ειπεν· εγω ειμι· και οψεσθε τον
 υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και
 ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου· ⁶³ο δε αρχιερευσ
 διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει· τι ετι χρειαν εχομεν
 μαρτυρων· ⁶⁴ηκουσατε παντες της βλασφημιας αυτου· τι υμιν
 δοκει· οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου·
⁶⁵και ηρξαντο τινες εμπτειν αυτω και περικαλυπτειν το
 προσωπον αυτου και χολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω· προ-
 φητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παιδας σε· και οι υπηρεται
 ραπισμασιν αυτον εβαλλον· ⁶⁶και οντος του πετρου εν τη
 αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως ⁶⁷και
 ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον ενβλεψασα αυτω λεγει· και
 συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα· ⁶⁸ο δε ηρνησατο λεγων·
 ουκ οίδα ουδε επισταμαι ον τι λεγεις· και εξηλθεν εξω εις το
 προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν· ⁶⁹και η παιδισκη ιδουσα αυ-
 τον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεσθη- || κοσιν οτι ουτος
 εξ αυτων εστιν· ⁷⁰ο δε παλιν ηρνησατο· και μετα μικρον
 παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω· αληθως εξ αυτων
 ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου δηλοι· ⁷¹ο δε ηρξατο

αναθεματίζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ον λεγετε· ⁷²και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν· και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρις· και επιβαλων εκλαιεν·

XV. Και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαν· || τεος τον ιησουν απηγαγον και παρεδωκαν τω πιλατω· ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος· συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω· συ λεγεις· ³και κατηγορουν αυτον οι αρχιερεις πολλα αυτος δε ουδεν απεκρινατο· ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων· ουκ αποκρινη ουδεν· ειδε ποσα σου καταμαρτυροσιν· ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον· ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο· ⁷ην δε ο λεγομενος βααραβας μετα των συνστασιαστων || δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φορον πεποιηκισαν· ⁸και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιε ποιει αυτοις· ⁹ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων· θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· ¹⁰εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παρεδωκισαν αυτον οι αρχιερεις· ¹¹οι δε αρχιερεις ανεδισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βααραβαν απολυση αυτοις· ¹²ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις· τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων· ¹³οι δε παλιν εκραζαν· σταυρωσον αυτον· ¹⁴ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις· τι γαρ κακον εποιησεν· οι δε || περισσοτερος εκραζαν· σταυρωσον αυτον· ¹⁵ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικαρον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βααραβαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη· ¹⁶οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλονσιν ολην την σπειραν· ¹⁷και ενδυνουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον· ¹⁸και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον και λεγειν· χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων· ¹⁹και ετυπτον την κεφαλην αυτου καλαμω και ενεπτυον αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω· ²⁰και οτε ενεπαι- || ξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν

και ενεδυσαυ αυτον τα ιματια τα ιδια· και εξαγουσιν αυτον
 ινα σταυρωσουσιν αυτον· ²¹και αγκαρευουσιν τινα σιμωνα
 κυρηναιον ερχομενον απο αγρου τον πατερα αλεξανδρου και
 ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου· ²²και φερουσιν αυτον
 επι τον γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνενομενος κρανιον
 τοπος· ²³και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμενον οινον· ος δε
 ονκ ελαβεν· ²⁴και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζοντο τα ιμα-
 τια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη· ²⁵ην δε
 ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον· ²⁶και ην η επιγραφη
 της || αιτιας αυτου επιγεγραμμενη· ο βασιλευς των ιουδαιων·
²⁷και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και
 ενα εξ ευωνυμων αυτου· ²⁸και επληρωθη η γραφη η λεγουσα·
 και μετα ανομων ελογισθη· ²⁹και οι παραπορευομενοι εβλασ-
 φημουν αυτον κεινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες·
 ονα ο καταλων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων·
³⁰σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου· ³¹ομοιωσ δε
 και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμ-
 ματεων ελεγον· αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι·
³²ο χριστος ο βασιλευς του || ισραηλ καταβατω νυν απο του
 σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω· και οι συνεστη-
 ρωμενοι αυτω οριδειζον αυτον· ³³γερομενης δε ωρας εκτης
 σκοτος εγενετο εφ ολην την γην· εως ωρας ενατης· ³⁴και
 τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων· ελωι
 ελωι λᾱμα σαβαχθανει· ο εστιν μεθερμηνενομενον· ο θεος
 μου ο θεος μου εις τι με ενκατελιπες· ³⁵και τινες των
 παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον· ιδου ηλιαν [φωνει]· ³⁶δρα-
 μων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεις [τε καλαμω]
 εποτιζεν αυτον λεγων· αφετε || ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθε-
 λειν αυτον· ³⁷ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν·
³⁸και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανω-

24. διαμεριζοντο] fort. διεμεριζοντο codex; vide Prolegom.

34. λᾱμα] ita codex λᾱ linea exeunte et μα in principio sequentis lineae scripto.

35. φωνει membrana lacerata periit.

36. τε καλαμω] membrana lacerata ut supra.

θεν εως κατω· ³⁹ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστήκως εξ
 εναντίας αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν· αληθως
 ο ανθρωπος ουτος υιος ην θεου· ⁴⁰ησαν δε και γυναικες απο
 μακροθεν θεωρουσαι εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια
 η ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹αι και
 οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθησαν αυτω και διηκουσιν και
 αλλαι πολλαι αι συναναβαισαι || αυτω εις ιεροσολυμα· ⁴²και
 ηδη οψιας γενομενης επι ην παρασκευη ο εστιν προς σαββα-
 του ⁴³ελθων ιωσηφ ο απο αριμαθιας ευσχημων βουλευτης
 ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου
 τολμησας εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του
 ιησου· ⁴⁴ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσ-
 καλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απε-
 θανεν· ⁴⁵και γρουσ απο του κεντυριωνος εδωρησατο το σωμα τω
 ιωσηφ· ⁴⁶ο δε ιωσηφ αγορασας σινδωνα και καθελων αυτον ενει-
 λησεν τη σινδوني και εθη- || κεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατο-
 μνημερον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του
 μνημειου· ⁴⁷ην δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωσηφ
 εθεωρουν που τεθειται·

XVI. Και διαγενομενου σαββατου μαρια η μαγδαληνη και
 μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα
 ελθουσαι αλιψωσιν αυτον· ²και λιαν πρωι της μιας σαββα-
 των ερχονται επι το μνημιον ανατειλαντος του ηλιου· ³και
 ελεγον προς εαντας· τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της
 θυρας του μνημιου· ⁴και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκε-
 κυλισται ο λιθος· ην γαρ μεγας || σφοδρα· ⁵και εισελθουσαι
 εις το μνημειον ιδον νεανισκον καθημερον εν τοις δεξιοις
 περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν· ⁶ο δε λεγει
 αυταις· μη εκθαμβεισθε· ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον
 εσταυρωμενον· ηγερθη ουκ εστιν ωδε· ιδε ο τοπος οπου
 εθηκαν αυτον· ⁷αλλα υπαγετε ειπαται τοις μαθηταις αυτου
 και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν· εκει
 αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν· ⁸και εξελθουσαι εφυγον

46. ο δε ιωσηφ] deletο και prius scripto dedit ο δε ιωσηφ

απο του μνημιου· ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον· εφοβουντο γαρ· || ⁹αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαλινη αφ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια· ¹⁰εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν· ¹¹κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθραθη υπ αυτης ηπιστησαν· ¹²μετα δε ταυτα δυοιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον· ¹³κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις· ουδε εκεινοις επιστευσαν· ¹⁴υστερον δε ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυ ***

14. αυ ***] reliqua desiderantur.

DER ANGEBLICHE EVANGELIENCOMMENTAR
DES
THEOPHILUS VON ANTIOCHIEN
VON
ADOLF HARNACK.

